

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.D.P.B.

Coll. No. 46

Title KUMARASAMBHAVA

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 46 Subject : Kaitya - Pustak

Title : Kumar Sambha Vraja with Comment by K. Vatsa

Author : Kali Das Scribe : _____

Date of the work : _____ Date of the Ms. : _____

Place of the work : _____ Place of the Ms. : _____

Size : 11.9" by 4.9" Extent : 130 full

Language : Sanskrit Script : Devanagari

Remarks : Complete up to seven Cantos

यस्य

कामाख्यसंस्कृतटीका
पत्र १२० मयी होवीदे
वनी पत्र १२०

श

वि

[illegible]

उषारमुत्थाधैतरं कंचालितं रक्तं यथा तद्वृद्धिधैतरं कंचालितं कथं चूतानां केसरिणां । दहतद्विपानां । दहताः द्विप-
यैस्ते दहतद्विपः स्रेष्ठा दहतद्विपानां । कथं चूतैः सुकाफलैः । नरवरं ध्रुमुकैः । नखानां रंध्रानितेभ्यः सुकानितैः न-
खैः रंध्रमुकैः । सपर्वत उतरस्थां दिशि असीति संबन्धः ॥ ३ ॥ नृसाहाराधुरसेनयत्र चूर्जवच्च । कुंजरविं-
दुशोणाः । वृजंति विद्याधर सुंदरीणां मनंगलेखकिययोपयोगां । शायत्रयत्रयस्मिन् पर्वते चूर्जवच्च । विद्या-
धर सुंदरीणां अनंगलेखकिययोपयोगं साफल्यं वृजंति । गच्छंति । विद्याधराणां सुंदर्याः तासां विद्याधर सुंद-
रीणां । अनंगस्य कामस्य लेखकिया । तथा अनंगलेखकिया । कथं चूतः । चूर्जवच्च । धुरसेनेन नृसाह-
रा । पुनः कथं चूतः । चूर्जवच्च । कुंजरविंदुशोणाः । कुंजराणां । धुरनां गैरिकीदीनारसभनेन च सानिलिख-
तानि च हराणियासुताः । नृसाहराः । पुनः कथं चूतः । चूर्जवच्च । कुंजरविंदुशोणाः । कुंजराणां हस्तिनां ।

3

वेणवः इन्द्रास्ते स्वर्ग्ये स्वर्ग्ये च न वेणवः स्मिन्तरः ॥ स्मादिनरः द्विपुरुषः कुर्याद्वदोमधू रित्तमरः ॥

विंदवः मद्यविंदवः तद्वत् शोणाः आरक्ताः ॥ कुंजरविंदुशोणाः पाहिदायनमद्यसिनः पंचस्थां अवसायं कुंजसु-
लात् मद्यविंदवोरक्ताः निष्पतंति अहमिदं सितवद्यपि तावकी त्वमपि तत्र वसन्नपि मा भूः ॥ लिखितपत्रमनेग-
रमाकुला विरहिणी प्रहिलोति प्रतिप्रति ॥ अयं अनंगलेखः ॥ सपर्वतः ॥ उत्तरस्थां दिशि अस्मीति संबंधः ॥ आयः पु-
रयन् कीचकरं प्रसागतदरीमुखोष्ठेन समीरणेनाउजायता मिच्छति किं नराणां स्थानप्रदायिदमिवोपगंडां ॥
यः पर्वतः किं नराणां स्थानप्रदायिद्वं उपगंडं उडुतीवा ॥ उपगमनाय उपगंडं ॥ स्थानं प्रददातीति स्थानप्रदां ॥ स्थान-
प्रदायिनोलावस्थानप्रदायिद्वं कथं हतानां किं नराणां उजायतां उजायंतीति उजायंतः तेषां उजायतां गा-
उं प्रदत्तानां ॥ किं कुर्वन् दरीमुखोष्ठेन समीरणेन कीचकरं प्रसागान् पुरयन् ॥ स नूदरीमुखोत्तिष्ठते दरीमु-
खोष्ठेन दरीमुखोष्ठेन कीचकानां सच्छिद्रं जानां रंध्राणि छिद्राणि तेषां सागातान् कीचरं प्रसागान् ॥ सप-

चिप

र्वता॥उत्तररथादिशिअसीतिसंबंधः॥कपोलकंदूकरिनिर्विनेनुंविद्यदितानांसरलडुमाणां॥यत्रश्रुतहीरतया
 प्रसूतसाधुनिर्गंधसुरलीकरोति॥ए॥यत्रहिमवतिगंधःपरिमलसाधुनिशिखराणिमुरलीकरोति॥असुरली
 णिमुरलीकरोतीतिमुरलीकरोति॥कथंस्तुतोमंधःसरलडुमाणांश्रुतहीरतयाप्रसूतः॥श्रुतंयत्तुहीरंतद्यसाव
 तया॥श्रुतहीरतया॥गलितरमवेना॥कथंस्तुतानांसरलडुमाणां॥करिनिर्विद्यदितानां॥कंदूकपोलकंदूवि
 नेनुं॥कपोलकंदू॥ता॥कपोलकंदू॥सरलः॥येडुमाः॥तेषांसरलडुमाणां॥विद्यदितानां॥घातितानां॥सर्वतु
 त्ररथादिशिअसीतिसंबंधः॥ए॥वनेचराणां॥वनितासखानांदरीष्टहोसंगनियक्कनामः॥सवतियत्रौषधय
 रज्यामलेनधरां॥सुरतप्रदीपाः॥ए॥यत्रयस्मिन्पर्वतेत्रौषधयः॥रज्यां॥रत्रौवरनेचराणां॥सुरतप्रदीपाः
 सर्वति॥सुरतायप्रदीपाः॥सुरतप्रदीपाः॥वनेचरलीतिवनेचराः॥तेषां॥वनेचराणां॥पुलिंदादीनां॥कथंस्तुतानां॥

नेचराणां वनितासखानां वनितापुवसखायोयेषां ते। तेषां वनितासखानां स्त्रीसिद्धायाणां कथं चूतासुरतप्रदीपाः
अतैलपूराः। न तैलेन पूर्यते इति अतैलपूराः। कथं चूताः। औषधयः। दरीगृहो संगनिषक्ततासः। दूर्यपुवगृहं दरीगृ
हं। तद्युत्तमंगः। तत्र निषक्ताः। लग्नालासोयासां ताः। दरीगृहो संगनिषक्ततासः। सपर्वतउत्तस्थां अस्तीति संधंधः॥१०॥
उद्वेजयद्यंगुलिपार्मिभागा न मार्गं शिलीचूतहिमं यियत्र॥ न दुर्वहश्रोणिप्रयोधरात्तदिदं तिस्रं दंगतिमश्नुमुखः॥
॥१॥ यत्र हिमाचले। अश्नुमुखः किं नर्यो म्रिदांगतिनं निंदति नर्यो जंति। कथं चूताः किं नर्यः। दुर्वहश्रोणिप्रयोध
रात्तः। श्रोणिप्रयोधरौ च श्रोणिप्रयोधराः। दुर्वहान्ये श्रोणिप्रयोधराः। तैश्च ताः पीडिताः। दुर्वहश्रोणिप्रयोधरात्तदि
दं सति मार्गं अंगुलिपार्मिभागा न उद्वेजयति सति पांडयति सति अंगुलयश्च पार्मिभागाश्च ता न अंगुलिपार्मि
भागा न कथं चूते न र्यो शिलीचूतहिमो॥ अशिलाशिलाचूतं शिलीचूतं। हिमं यत्र स शिलीचूतहिमः। तस्मिन् शिली

शिलीततहिमे॥सर्वतःउत्तरस्थांदिशिअसीतिसंबंधा॥१॥दिवाकगडकतियोगुदासुलीनेदिवासीतमिवांधका
 रांहुदेपिखनंशरणंप्रपन्नेममवमुद्धैःशिरसांसतीवा॥२॥शान्तिविश्राय्यमावेविजित्यउत्सर्वाःइतजाइरनुबंधावक
 चांविजूरयोहो॥जहैजतिकश्चित्तमनःप्रयुक्तोक्षतोश्चदेतोइनप्रयय॥३॥नामिनश्रेयसायालयोगुणपुकाय
 उदेजितासिद्धिउदेजयतीतिउदेजयतातस्मिन्नुदेजयतिवर्त्तमानेसंदृष्टान्नुदिकरणकर्त्तव्याकारुनाद्यं
 तयोभुगुपुष्पादुष्मयाद्यंजनमाअसंध्यहरयोमसप्रथोकवचनंदि॥अनुयंगम॥नलोपःचंजनमःउदेजय
 तिसिद्धि॥पाठलाओककीत्रिया॥ठा॥यःपर्वतअंधकारंदिवाकगतादिवादिनेरहति।कयंस्तंअंधकारं।पुष्पा
 सुलीनं॥ललाकथंचुतं।अंधकारं।उत्प्रेक्ष्यते।सीतमिवाचकितमिवाचनंनिश्चितंशरणंप्रपन्नेहुदेपिनीवेपिउ
 दैः।शिरसांसहताममवतवति।कश्चिद्वहसतिहवसाधविवायथामहताममवसाधुजनेनवतिनथाश

प्रथोऽध्यायः।सर्वतःउत्तरस्थांदिशिअसीतिसंबंधा॥१॥

राणंप्रपन्नेनीलेतिनवतीत्यर्थः॥सर्वतःउत्तरस्थांदिशिअसीतिसंबंधा॥दिवाशब्दःआकाशंतोद्ययंदिवालिख्यते।सम
 न्येकवचनेहु।अथयावदेर्लोपः।दिवासिद्धि॥२॥लांगूलविक्षेपविसर्पिशोसैरितसतःचंद्रमरीचिगौरैः।यथा।
 र्थयुक्तं।गिरिराजशब्दंऊर्वंतिवालद्यजनेश्चमर्य॥३॥अमर्यःअरण्यगावयश्चपर्वतश्चगिरिराजशब्दंवाल
 द्यजनेःअर्थयुक्तंऊर्वंति॥बालाश्चपर्वद्यजनानिआमराणितैःबालद्यजनेकथंचुतैःबालद्यजने।इतस्तत्तल
 महहिणतः।लांगूलविक्षेपविसर्पिशोसैः।लांगूलश्चपुच्छश्चविक्षेपश्चालनांतैःनविसर्पिणी॥असरणशीलाशो
 तायेषांतानितैःलांगूलेविक्षेपविसर्पिशोसैः।पुनःकथंचुतैःबालद्यजनेः।चंद्रमरीचिगौरैः।चंद्रश्चमरीच
 यः।किरणः।तद्वद्वोरणि।श्वेतानितैः।चंद्रमरीचिगौरैः।सर्वतःउत्तरस्थांदिशिअसीतिसंबंधा॥१॥यत्रांशु
 काक्षेयविलज्जितानां।यद्वक्त्याकिंपुरुषांगनानां।दरिद्रद्वारविलंबिबिंबासिरक्षरिण्योजलदासव

यत्र च शिखरपर्वते जलदाः मेघाः किंपुरुषांगनानां तिरस्करिण्यो आच्छादनपटाः नवन्ति। कथं हता मेघाः
 हरीयुहद्वारं बिलं विविंवा। हरीयुहद्वारं तच्छादयन्तं बिलं वीजिलं वायमानानि विविंवा निमंडलानि येषां तं
 हरीयुहद्वारं बिलं विविंवा। तिरस्कुर्वतीति आच्छादयन्तीति तिरस्करिण्यः किं विशिष्टानां किंपुरुषांगनानां
 यदहं यस्मै कथा। अंशुकाहे पविलजितानां। अंशुकानां वस्त्राणां आच्छादयन्तीति न विलजितानां तासां अं
 शुकाहे पविलजितानां। सपर्वत उन्नत रथां हि शिखरीति संबंधः॥ १४॥ सागीरथी निर्मरसी करणां बोढा मुद्रु
 कं पितदेवदरुः। यदायुः विष्टमृगैः किरातैः ससेद्यते सिद्धशिखंडिवर्धः॥ १५॥ किरातैः यदायुः आसेद्यते य
 द्वायुः कथं चतैः किरातैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः अविष्टमृगैः
 अविष्टमृगैः॥ कथं चतैः यदायुः सागीरथी निर्मरसी करणां बोढा॥ वदन्तीति बोढा॥ सागीरथ्या निर्मरसीतेषां

६

तेषां सागीरथी निर्मरसी करणां। प्रवादे निर्मरोरुः॥ कथं चतैः यदायुः। मुद्रुवीरं वारं। कं पितदेवदरुः। कं पितदे
 वदरुः। कं पितदेवदरुः॥ पुनः कथं चतैः यदायुः। सिद्धशिखंडिवर्धः। सिद्धशिखंडिनां मद्राणां वर्धयेन
 यत्तिनशिखंडिवर्धः॥ सपर्वत उन्नत रथां हि शिखरीति संबंधः॥ १५॥ सप्रर्षिदसावचितावशेषाण्यधो विवस्त्रान्
 परिर्वर्तमानः। पद्मानियथायसरोरुहाणि प्रबोधयत्युर्ध्वमुखैः मद्राणां मुखैः॥ १६॥ विवस्त्रान् मुखैः यथायसरोरुहाणि
 यसरोरुहाणि पद्मानि ऊर्ध्वमुखैः मद्राणां मुखैः किरणैः प्रबोधयति। विकासयति॥ ऊर्ध्वमुखानि येषां ते ऊर्ध्वमुखा
 र्हाः। ऊर्ध्वमुखैः। अग्रे यानि सरोरुहाणि पुरोदंतीति तानि। अग्रसरोरुहाणि कथं चतैः विवस्त्रान्॥ अधः अधो ना
 योपरिवर्तमानः। परिवर्तते परिवर्तमानः। त्वमभाणः। पुनः कथं चतैः यदायुः। सप्रर्षिदसावचितावशेषाणि
 सप्रर्षिदसावचितावशेषाणि। उद्धृतानि। तानि। सप्रर्षिदसावचितावशेषाणि। सपर्वत उन्नत रथां॥

स्वस्ति निजिः वं नाना मं निमिः एका हिमनेष्टा हिती वा त्रिने पदो ह्यी यानि दवे पता इति यैः परं या ॥

॥१॥ यज्ञांगये निव मवेक्ष्य यथा सारं धरित्री धरणं मं वा प्रजापतिः कल्पित यज्ञांगं शैलाधिपत्यं च यमच
तिष्ठत् ॥१॥ प्रजापतिर्ब्रह्मा यथा पर्वतश्च शैलाधिपत्यं च यथा आत्मना अचतिष्ठत् ॥१॥ किं कथा यज्ञांगये निव
मवेक्ष्य ॥१॥ पुनः धरित्री धरणं मं सारं वलां च वेक्ष्य ॥१॥ यज्ञा नांगं निमो मय नागादीनि तेषां योनिः
उत्पत्तिश्चानंतस्था सा वः यज्ञांगये निवेतत्र यज्ञांगये निवेत धरित्री धरणं मं समर्थः तं धरित्री धरणं मं कथं वतं
शैलाधिपत्यं कल्पित यज्ञांगं कल्पित यज्ञांगो यत्रा तत् कल्पित यज्ञांगं सपर्वतः छत्रस्था दिशि असीति स
वेधः ॥१॥ आदिक्रियां कुलकं ॥१॥ सामानसी मेरु सरवः पिहृणां कथां कुलस्य स्थितये स्थितिः मेनां मुनीनां
यिमानि नीया माता नुरुपां विधि नोपये मे ॥१॥ सहिमा चलः मेनां उपये मे परिणितवान् केन विधिना कथं
कुलस्य स्थितये कथं च तां मेनां कथं पिहृणां कथां वाडादीनां मानसी कथां मनसि सत्वा उत्पन्ना सा नसी सा

७

नसी कथं च सहिमा चलः स्थितिः ॥१॥ स्थितिः जानातीति स्थितिः पुनः कथं च सहिमा चलः ॥१॥ सरवः
मेरु सरवा यथा सो मेरु सरवः कथं च तां मेनां आत्मानु रूपां आत्मना अचतु रूपा यो ग्या ॥१॥ आत्मानु रू
पा तां आत्मानु रूपां ॥१॥ आत्म सदृशी मित्यर्थः ॥१॥ कालक्रमेण यतयोः प्रवृत्तेः सूर्ययोग्ये पुरतः प्रसंगे मनो
रमं यौवनं युद्धं व्यागतं तद्वद्वधराजपत्या ॥१॥ अथ अथानंतरं वधराजपत्या गतः अतवत् किं क
वं व्या ॥१॥ मनोरमं यौवनं उद्धं व्या उद्धं तीति उद्धं तीत स्या उद्धं व्या ॥१॥ नो लाव यौवने जा ने अणा क्रमति ॥
कालक्रमेण कालपरिपाद्या तयोः मेनादिमा चलयोः ॥१॥ पुरतः प्रसंगे प्रवृत्तेः सति निष्पन्ने सति कथं च ते सूर
त प्रसंगे ॥१॥ सूर्ययोग्ये ॥१॥ अथ अथ आत्मनोरूपस्य योग्यः सदृशः ॥१॥ अथ अथ योग्यः ॥१॥ अथ अथ सानागवधपत्न्या
गं मेनाकमं जो निधि वद सस्यं कुदं पिपक्षु दिव व स वा व वेदना कुं कुलिशं ता नां ॥१॥ सामेना ॥१॥ मेना
कं पुनः अथ अजीजनत् कथं च तां मेनाकं नागवधपत्न्या नागवधपत्न्या तं नागवधपत्न्या पुनः

कथं च तं मैनाकं अतो निधिवदसं ख्यं अतो निधिना समुदेण सह बद्धं सख्यं येन सा प्रपदी नये नासतं अतो निधिवदसं
ख्यं पुनः कीदृशं मैनाकं पद्मं हि दिव्यं शत्रौ हं दे एण कुदे पिसति कुलिशं हतानां अवेदनां पद्मानुच्छिनत्रीति पद्मं
कित्वा तस्मिन् पद्मं हि दि कुलिशं अथ वद्धं हतानि प्रहाराः तेषां कुलिशं हतानां ॥ २० ॥ अथापमानेन पित्रुः प्रयुक्ता
दहस्य कथा सवर्ष पूर्वपत्नी सती सती योगविस्मृष्टदेहा तां जन्मने शैलवधूं प्रयेद ॥ २१ ॥ अथ अनंतरं सती नाम्नी
तां शैलवधूं प्रयेद मेनां प्रजन्मने प्रयेद ॥ प्रायः कथं च तं सती ॥ पित्रुः अपमानेन अवगणनेन प्रयुक्ता ॥ प्रेरिता पुनः
कथं च तं सती ॥ दहस्य कथा ॥ पुनः किं विशिष्टा सती सवर्ष पूर्वपत्नी सवर्ष ईश्वरस्य पूर्वपत्नी सवर्ष पूर्वपत्नी पुनः
किं विशिष्टा सती ॥ पतिव्रता ॥ पुनः किं विशिष्टा योगविस्मृष्टदेहा योगेन विस्मृष्टदेहा यया सा ॥ सती योगविस्मृष्टदे
हा ॥ २१ ॥ सा सधराणां मधिपेन तस्यां समाधिपेन मत्यामुदयादितया ॥ सम्यक् योगादपरिहृतायां नीता विवेक
हगुणेन संपत् ॥ २२ ॥ सधराणां पर्वतानां अविपेन म्यामिना कर्तृ सा ॥ कर्म उदयादि ॥ अजनि कस्यां तस्यां

मेनायां कथं च तस्यां तस्यां समाधि मत्यां समाधि विद्यते यथा समाधि मती तस्यां समाधि मत्यां सुखं चित्तायां
कथं च तस्यां समाधि मत्यां मनोहरा केन कस्यां का इव उवाह गुणेन उद्यम गुणेन नीतौ नय मार्गे संपत्तु इव कथं च तस्यां
यां नीतौ सस्य कूप्रयोगात् सस्य कूशास्त्रोक्त करणात् अपरिहतायां अपरिहतायां प्रयोजनं प्रयोगः सस्य कू
समीचीनोयः प्रयोगः तस्मात् सस्य कूप्रयोगात् २२॥ प्रसन्नदिक् पांशु विविक्त वातं शंखं च नानंतरं पुष्पं हृष्टिः श
रीरिणां स्थावरजंगमानां सुखाय तज्जन्म दिनं बन्धवः २३॥ तज्जन्म दिनं स्थावरजंगमानां शरीरिणां सुखाय बन्ध
वा तस्याः पुण्याः जन्म दिनं तज्जन्म दिनं कथं च तं जन्म दिनं प्रसन्नदिक् प्रसन्नादि शोयत्र तत्र तत्प्रसन्नदिक् पुनः
कथं च तं तज्जन्म दिनं पांशु विविक्त वातो पांशु नारेणुना विविक्तो रहितो वातो यत्र तत्र पांशु विविक्त दातं पुनः
कथं च तं तज्जन्म दिनं शंखं च नानंतरं पुष्पं हृष्टिः शंखं च नानंतरं पुष्पं हृष्टिः शंखं च नानंतरं पुष्पं हृष्टिः शंखं च नानंतरं पुष्पं

हि॥तारीरंदिद्यतेयेवांतेषांशरीरिणां॥२३॥तयादुहित्रासुतरांसवित्रीसुरस्रसामंडलयावकासे॥वैदूर्यक्षमिने
 वमेघशङ्खादुहित्रयारत्रशलाकयेव॥२४॥सवित्रीमाताकर्तृतयादुहित्राप्रव्याकरणचूतयासुतरांश्रुतिशयेन
 वकासेशुश्रुजे॥कासृतासृदीप्तौ॥कासृशङ्खसायां॥इतिकासधातोच्चादिपठितया॥देवसकारांतया॥त्वव
 कासाकामप्रययांतेत्यत्राप्रययोत्तवति॥यथासदिकाथे॥कासांवके॥पुरीरद्यतिवकाशे॥इत्यत्रकासृदीप्तौ॥
 इत्यस्यादिवादिपठितया॥तालद्यशकारांतयद्रूपं॥तत्तातुआमप्रययनिवेधः॥कथंचतयादुहित्रासुरस्रसामंडलया
 मंडलया॥सुरदीप्तमानंमनामंडलंयथा॥सातया॥सुरस्रसामंडलया॥कथाकेवारत्रशलाकया॥वैदूर्यक्ष
 मिरिवाकथंचतयारत्रशलाकया॥नवमेघशङ्खादुहित्रया॥उचितया॥२४॥दिनेदिनेसापरिवर्द्धमाना॥लक्ष्मी
 दयावीडमसीवलेखा॥पुयोषलावण्यमयानुविशेषानुज्योऽन्तराणीवकलांतराणि॥२५॥सापार्वती॥लाव

९

६२

एयमयानुविशेषाद्वापुयोषा॥हसपादाद्यवयवान्पुयोषाकथंचतयासा॥दिनेदिनेपरिवर्द्धमाना॥केववीडम
 सीसुषेवाडुनःकथंचतयासा॥लक्ष्मीदया॥लक्ष्मीदयाययासालक्ष्मीदया॥कानीवाकलांतराणीव॥कथांचतयानिकला
 तराणीवाकथंचतयानिकलांतराणि॥ज्योऽन्तराणि॥ज्योऽन्तराणि॥अन्तरेयेषांतानि॥ज्योऽन्तराणि॥कलांतराणि॥क
 लानांअंतराणि॥तानिकलांतराणि॥यथा॥लक्ष्मीदया॥आडमसीलेखा॥दिनेदिनेपरिवर्द्धमानासती॥ज्योऽन्तरा
 णिकलांतराणि॥पुष्पातिता॥लक्ष्मीदयासापार्वती॥दिनेदिनेपरिवर्द्धमानासती॥लावण्यमयानुविशेषा
 सौंदर्ययुक्ता॥नुविशेषानुहसपादाद्यवयवान्पुयोषा॥अपुषत॥लावण्यमयानुविशेषा
 मयमयानु॥वैदूर्यक्षमसः॥इयंवाडमसी॥परिवर्द्धतेपरिवर्द्धमाना॥२५॥तापार्वतीत्यासिजनेननाम्नाबधुप्रिया
 बंधुजनोडुहाव॥उमेतिमात्रैतपमेनिषिद्धापश्चादुमारया॥सुमुखीजगाम॥२६॥बंधुजनःतांकन्यानाम्

इति आजुदा व॥ हेतुस्यर्द्धायां वा वि॥ अत्र वीतु॥ इतीति किं॥ पार्वतीति॥ पर्वतस्याग्र्यं पुत्री पार्वती॥ किं विशिष्टेन
नाम्ना॥ आसिजनेन॥ असिजनस्य कलकमस्य हृदं आसिजनं ते तत्र आसिजनेन॥ कथं हृतां कथां॥ बंधुष्वि
यां॥ सा सुमुखी॥ पार्वती॥ पश्चात् अनंतरं यत्र माया॥ जगाम॥ अगमत् कथं हृतां सा॥ पुमुखी॥ मात्रामेन
या इति निमिषा॥ इतीति किं॥ हे पार्वती॥ वं उ इति कोमलालापे॥ तपसे मा॥ तपसे नाग उ॥ उमा इति आया
तां॥ २६॥ महीसूतः पुत्रवतो पिष्टुष्टिः स्मिन्नपद्ये न जगाम च॥ अनंतपुष्पस्य मध्ये हि द्रुते द्विरे फमाला
स विशेषसंगा॥ २७॥ महीसूतः पुत्रवतो पिष्टुष्टिः तस्मिन् अपत्ये भूया पार्वती लक्षणेन तस्मिन् जगाम॥ पु
त्राः विद्युते यस्य पुत्रवाना तस्य पुत्रवतः॥ मही विल्लीति महीसूतः तस्य महीसूतः॥ हियस्मात् कारण
त्वा॥ अनंतपुष्पस्य मध्ये॥ वसंतस्य द्विरे फमाला द्रुते आमे स विशेषसंगा सवति॥ सह विशेषसंगेन व

मध्यमद्येन पुष्पस्य मध्ये वसंतस्य योरिति वि॥ २९॥

१०

त्रेताया सा स विशेषसंगा॥ अनंतानि पुष्पाणि यस्य स अनंतपुष्पः॥ तस्य अनंतपुष्पस्य॥ २७॥ प्रतामहया
शिरवदेव दीपक्षि मार्गयेव त्रिदिवस्य मार्गः॥ संस्कारवत्येव गिरामनीषीतया सप्ततस्य वितृषितस्य॥ २८॥
तया पार्दया कृत्वा सहिमात्रलः पूतः पवित्रो ब्रह्म॥ न पुनर्विद्युषितो ब्रह्म॥ कथा कइ वा प्रतामहया
शिरवया कृत्वा दीपइ वा॥ पुनः कथा कइ वा त्रिमार्गया गंगया त्रिदिवस्य सुगं सुमार्गः पंथाः इ वा॥ पुनः क
था कइ वा संस्कारवत्या लंदोलहणवत्या गिरा काण्या कृत्वा मनीषी वा विद्वानि वा॥ प्रतया दीप्या महती
गरीयसी प्रतामहती॥ तया॥ प्रतामहया॥ संस्कारो विद्युते यस्य॥ सा संस्कारवती॥ तया संस्कारवत्या॥
२९॥ मंदाकिनी सेकतवेदिका ति॥ सा कंडुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्चारे मे सुकुर्मध्यगता सरवीनां कीडारमं
नि विज्ञाती व बाल्या॥ २९॥ सा पार्वती सरवीनां मध्यगता सती मुहुः वारं वारं॥ रे मे का ति॥ मंदाकिनी

सैकतवेदिका लिः ॥ मंदा किन्याः गंगायाः सैकते सिकता मये तटे ॥ या वेदिकाः तानिः मंदा किनी सैकत
वेदिका लिः ॥ सैकतं सिकता मयं इयमरा ॥ च पुनः कैरे मे ॥ कंडु कैः ॥ च पुनः कैरे मे ॥ कृत्रिम पुत्र कैः ॥ कृत्रिम
पुत्र का ॥ ते ॥ कृत्रिम पुत्र कैः ॥ उत्प्रेरुते सा पार्वती बाल्यं निर्विशती वा उपचुनकी वा बाल्यं ता यो बाल्यं
यत्पुत्र प्रकीर्तितः ॥ कथं च तं बाल्यं ॥ क्रीडारं सौ ॥ क्रीडारं सो यत्र तत्क्रीडारं सौ ॥ तां दंसमालाः शरदीव
गंगां मंदौ सधीर्न कृमिवात्मसासः ॥ स्थिरो यदेशा मुपदेशा काले प्रपेदिरे प्राक्कन जन्म विद्या ॥ ३ ॥ प्राक्कन ज
न्म विद्या तां पार्वतीं प्रपेदिरे ॥ प्राप्नुः क्व उपदेशा काले ॥ उपदेशा काले ॥ तस्मिन् उपदेशा काले ॥ कथं च तं
तां स्थिरो यदेशां ॥ स्थिरः उपदेशो यस्याः सा तां स्थिरो यदेशां ॥ काः कस्मिन्कां इवा ॥ दंसमालाः शरदि गंगामि
वा पुनः काः ॥ कस्मिन्कां मिवा ॥ आत्मसासः प्रदीपयः न कं ॥ मंदौ सधी मिवा ॥ ३ ॥ असंस्तं मंडनमंगवधेर

१९

नास वारणं करणं मदस्य ॥ कामस्य पुष्पद्यतिरिक्तमस्त्रं बाल्यात्परं साधवयः प्रपेदो ॥ ३१ ॥ अथ अनंतरं सा वि
ही बाल्यात्परं अथ हवयः यौवनं प्रपेदो ॥ प्राप ॥ कथं च तं वयः ॥ अंगयष्टे शरीरस्य संतृप्तौ अकृत्रिमं मंडनं पु
नः कथं च तं वयः ॥ मदस्य करणं पुनः कथं च तं वयः ॥ कामस्य अस्त्रो अना सवारणं न आस व इति ॥ आरुह्या य
स्यात्तनू अना सवारणं ॥ पुनः कथं च तं वयः ॥ कामस्य अस्त्रं कथं च तं वयः ॥ पुष्पद्यतिरिक्तं ॥ पुष्पाद्यतिरिक्तं
सिद्धं तत्पुष्पद्यतिरिक्तं ॥ ३१ ॥ उन्मीलितं श्लोकयेद विव्रेष्ट्यां शुनिलिख मिवार विंदं ॥ बहव तस्याश्च उरस्व
शो निव पुर्वितक्रं न वयो वने न ॥ ३२ ॥ तस्याः पार्वत्याः वपुर्न वयो वने न वितक्रं वित्तगीकृतं सत् ॥ च उरस्व
शो निव त्वत् ॥ कया किमिवा ॥ हलिकया सूक्ष्म कृत्वि कया ॥ उन्मीलितं प्रकटीकृतं विवमिवा ॥ पुनः कैः किमि
वा ॥ सूर्यां शुनिलिखं विकसितं अरविंदमिवा ॥ कमलमिवा ॥ च उरस्व संसंतात शोतते च उरस्व शोति ॥ ३३ ॥ अ

लुनतांगुष्ठनखप्रसाप्तिर्हेयणाद्रागसिवोद्विरंतौ। आजकृत्तुसवरणौपथिद्यां सुलारविंदश्रियमद्यसां।
 ॥२॥ तत्तवरणौपथिद्यां सुलारविंदश्रियं आजकृत्तुः। कथं वतां सुलारविंदश्रियं प्रयवच्छांश्रियं। यदतिष्ठ
 तोयवच्छातयवच्छातां प्रयवच्छां। संचारिणी। छलेये अरविंदतयोः श्रीः तां सुलारविंदश्रियं। तस्याः पार्क्या
 चरणौ तत्तवरणौ। उत्प्रेक्ष्यते तत्तवरणौ निहेयणात्। पदस्यासात्। रागोऽङ्गं ताविवा। उद्विरंत इति उद्विरंतौ। कासिः।
 अत्कनतांगुष्ठनखप्रसाप्तिः। अलुनतां मध्योऽङ्गौ अंगुष्ठनखौ। तयोः प्रसाप्तासिः। अलुनतांगुष्ठनखप्रसा
 प्तिः ॥२॥ रागजहं सैरिव सन्नतां गीगतेषु लीलां चितवित्त्रमेषु। एनीयत प्रत्युपदेशलुब्धैरादिमुसिर्हृष्ट
 रसिं जितानि ॥३॥ राजहं सैः पार्वती। गतेषु गमनेषु एनीयता। इव शिशुत इव कथं हते। राजहं सैः। प्रत्युप
 देशलुब्धैः। प्रत्युपदेशो शिहायां लुब्धाः। तैः प्रत्युपदेशलुब्धैः। पुनः कथं हते। राजहं सैः। वृष्टरसिं जितानि। आ

१२

दिमुसिः। आदातुमिच्छवः। आदिमुसिः। अहीतुका मैः। वृष्टराणां सिंजितानि। शहितानि। तानि हृष्ट
 रसिं जितानि। कथं हतामा। सन्नतां गी। सन्नतानि अंगानि वस्याः। मासन्नतां गी। कथं हते। गतेषु। लीलां चितवि
 त्त्रमेषु। लीलाया क्रीडाया अंविता। पूजिता। वित्त्रमायेषां तानि तेषु। लीलां चितवित्त्रमेषु ॥३॥ वृत्तानुपूर्वचन
 वातिदीर्घे जंघे सुमे सुष्टवत सदीये। शेषांगनिर्माणविक्षौ विक्षुलीवण्यन्याद्य इव। समयनः ॥३॥ विक्षुर्ब
 ह्मणः। शेषांगनिर्माणविक्षौ न्याद्ये न्यादनीये। लावण्येयत्नः। प्रयत्नः। आस इव। अहं हिव। उत्पाद्यते इति उत्पा
 द्यः। तस्मिन् उत्पाद्ये। लावण्ये। लावण्यं। मौंदर्यं। शेषाणि जडतानि। यानि अंगानि। तेषां निर्माणं रचनं तस्य
 निष्क्रियं। तस्मिन् शेषांगनिर्माणविक्षौ किं कुर्वतः। विक्षुः। तदीये जंघे सुमे सुष्टवतः। रचयतः। तस्या इमे तदी
 योऽस्य पुनः किं कुर्वतः। वृत्तानुपूर्वजंघे सुष्टवतः। रचयतः। अनुपूर्व हने वर्तुले। वृत्तानुपूर्व। गोष्ठानुकारे। च

पुनः किं ऊर्वत ॥ अतिदीर्घजं घेन ॥ सुष्ठवतः ॥ रचयतः ॥ अनुचवि ॥ असौ परोहा अट्वाणपरोहा ॥ असुद्विवेचनो
 अस्याससुद्विः ॥ यं जनमवशेष्य ॥ सुलोपः ॥ अस्यादेः सर्वत्रा ॥ अस्यासदेदीर्घुदीर्घात्परलोपयं जनमः ॥ आससि
 दं ॥ असेर्त्तरसार्वधनुके ॥ इति ॥ अनेन सूत्रेण ॥ असुधतोर्त्तरादेवो न सति ॥ विधाय चलात् ॥ सूत्रवलात् ॥ आसेति
 वक्ष्यार्थः ॥ अद्ययप्रकरणे विसरसुवं ॥ आसइति अद्ययं ॥ ३५ ॥ नागेंद्रहसाच्च विकरीवादेकांतशैत्या कदली
 विशेषाः ॥ लघ्वापिलोके परिणोदिरूपं जातं ॥ स इवैरुपमानवाद्याः ॥ ३६ ॥ नागेंद्रहसाच्च दसीद्राणां दसाः ॥ शुं
 डादंडाः ॥ अवि ॥ कर्कशावात् ॥ त इवैः उपमानवाद्या जाताः ॥ उपमानस्य वाद्याः ॥ उपमानस्य वाद्याः ॥ तस्याः पा
 न्यानुक्तं ॥ त इह ॥ तयोः ॥ त इवैः ॥ कदली विशेषाः ॥ कदली घंताः ॥ त इवैरुपमानवाद्याः ॥ जाताः ॥ कस्मात् ॥ ए
 कांतशैत्यात् ॥ शीतस्य सखः ॥ शैत्यं ॥ एकांतं निरंतरं यश्चैत्यं तस्मात् ॥ एकांतशैत्यात् ॥ किं कृत्वा पिलोके जगति

१३

परिणोदिरूपं लघ्वापि ॥ ३६ ॥ एतावताननुमेयशो निकांची गुणस्थानमनिदितायाः ॥ आरोपितं यद्विरिशो
 नपश्चादनन्यनारी कमनीयसंकं ॥ ३७ ॥ अनिदितायाः पार्वत्यां निकांची गुणस्थानं ॥ एतावता प्रवृत्तमाणेन एव अनुमे
 यशो निजाता ॥ अनुमानेन प्रमाणेन जायते यत्तु अतः अनुमेयं ॥ अनुमानया ह्यंकांची गुणस्थानं ॥ अनुमीयते इति अ
 नुमेयं ॥ शोतते इति शोति ॥ अनुमेयं च तत्तु शोति ॥ अनुमेयशोति ॥ यत्तु यस्मात्कारणात् ॥ गिरिशो न ईश्वरेण यत्तु का
 ची गुणस्थानं पश्चात् ॥ अंकं आरोपितं ॥ एतावता प्रवृत्तं कांची गुणस्थानं अनुमेयशो निजाता ॥ कथं च तं अंकं ॥ अनन्य
 नारी कमनीयं ॥ न अन्यासां नारीणां कमनीयः ॥ अतिलक्षणीयः ॥ तं ॥ कमनीयं ॥ ३७ ॥ तस्याः प्रविष्टानतना निरंशं
 रराज नवीनवरो मराजिः ॥ नीवीमतिकम्यसिते तरस्यत मेखला मध्यमरेणिवार्विः ॥ ३८ ॥ तस्याः पार्वत्या ॥ तची स्तुत्या
 नवरो मराजिः ॥ अतिनवरो मावली रराज ॥ शुशुता ॥ कथं च तानवरो मराजिः ॥ न तना निरंशं प्रविष्टानतं गंती रं यत्तु न

निरंघ्रंतततनातिरंघ्रांकथंचतारोमराजिः॥उत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेःअचिरिवा
 हीनिरिवाःपार्वत्याःसेखलातद्याःमध्यमणिः॥उत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेः॥कथंचततततन्नेखलामध्यमणेः
 सितेतरस्याःसितातुहतरःकृष्णःतस्यसितेतरस्याः॥३७॥मध्येनसावेदिविलसन्मध्यमवलित्रयंचारुवज्रारवाला
 आरोहणार्थंनवयौवनेनकामस्यसोपानमिवप्रयुक्तं॥३८॥साबालामध्येनउदरोवलित्रयंवसार॥कथंच
 तामावेदिविलसन्मध्यमवेदिवत्तुविलसन्मध्यमयुतदरंयस्याःसावेदिविलसन्मध्यमवलित्रयंचारु
 मनोजं।कथंचलित्रयं॥उत्प्रेक्षतेकामस्यआरोहणार्थंवटनाथंनवयौवनेनप्रयुक्तंरचितंसेपानमिव॥ १४
 ३९॥अथोत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेः॥उत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेः
 लसुतांतरमप्यलक्ष्यं॥४०॥उत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेः॥उत्प्रेक्षतेनीवीवस्त्रयंथिंअतिकथतन्नेखलामध्यमणेः

अंगीकृते

चनाहंति।कथंचतंतद्वयं।मंत्रप्रतं॥मंत्रेणप्रतं।मंत्रप्रतं॥५१॥अथाचितारंनहिदेवदेवमद्रिसुतांयाद
 धितुंशशकः॥अथ्यर्थनासंगतयेनसाधुर्माध्यस्कुमीष्टयावलंबितेर्थी॥५२॥अदिःहिमाचलः।सुतां
 श्रीदेवदेवांश्चरं।ग्राहयितुंनशशकः।नसमर्थोवचुव॥कथंचतंतदेवदेवां॥अथाचितारं।याचितेइति
 याचिता।तथाचिता।अथाचिता।तं।अथाचितारं।साधुःमहान्।अवलंबिते।अर्थेवसुनि।माध्यस्कु
 विशिष्टं।पुरुषंइष्टे।इष्टति॥केन।अथ्यर्थनासंगतयेन।अथ्यर्थनायाःसंगः॥अथ्यर्थनासंगः।तस्मादं
 नयंतेन।अथ्यर्थनासंगतयेन॥५३॥यदेवप्रवृत्तलनेशरीरंमादकरोयासुदतीससृजं।तदाप्रवृत्ते
 वविमुक्तसंगःपतिःपश्यतामपरिप्रदोचुत्ता॥५४॥सासुदतीयदाप्रवृत्तलनेवक्रौदकरोयात्त
 रीरंससृजं।कथाज्ज।कथंचततासा।सुदती।शोतनादंतायस्याःसासुदती।तदाप्रवृत्तिततः॥आरभ्यपुन

नननेइतिपाठः॥३॥

समीपे॥ समादिदेशौकवधूंलवित्रीप्रेमणाशरीराईहरांदहरस्या॥ ५१॥ किल हतिपुराणादौश्रूयते। नारदः मुनिः
तां पार्वतीं हरस्य महादेवस्य लवित्रीं प्रधूं। समादिदेश। कथयामास॥ कथं हतः नारदः। कामचरः। कामं
श्रेकयाचरतीति कामचरः। किं कृत्वा। कदाचित्। कस्मिंश्चिन्मये। तां कन्यां पित्रुः हिमाचलस्य समीपे
ह्य॥ दृष्ट्वा॥ कथं हतः तां। प्रेमणास्नेहेन। शरीराईहरां। शरीरस्य अर्द्धं नागं हरति हति शरीराईहरा। तां श
रीराईहरां॥ ५२॥ गुरुः प्रगल्भोऽपि वयस्य तोष्या सख्यौ निवृत्ता न्यवरा सिलायः॥ ऊते कृशानो न हि मंत्रप्रत
मर्हति तेजांश्च पराणि हृद्यं॥ ५३॥ गुरुः हिमाचलः। अतः कारणात् निवृत्ता न्यवरा सिलायः। तस्यै॥ कृतवान्
निवृत्तः। अन्येषु वरेषु सिलायो यस्यासः निवृत्ता न्यवरा सिलायः॥ कस्मिन्मति। अस्याः पार्वत्याः वयसि
प्रगल्भेऽपि सति॥ प्रौढोऽपि सति॥ ह्रीति उत्प्रेक्षायां॥ कृशो नोः ऊते अग्निं विना। अपराणि तेजां सिद्धं हविर्द

॥ ४८॥ लज्जातिरश्नां यदि चेत्तसि स्यादसंशयं पर्वतराज पुत्र्या॥ तं केजापाशं प्रशमीक्ष्य कुर्युर्बालप्रियत्रं शिथि
लं च मर्यः॥ ४९॥ तिरश्चां प्रशूनां चेत्तसि दहिलज्जात्॥ तदा च मर्ये चिरण्यगावः पर्वतराज पुत्र्याः पार्वत्याः तं के
जापाशं प्रशमीक्ष्य दृष्ट्वा असंशयं यथा सवति तथा बालप्रियत्रं शिथिलं कुर्युः। प्रियस्य सावः प्रियत्रं बाला
नां प्रियत्रं॥ ५०॥ सर्वोऽपि मादृशसमुच्चये न यथा प्रदेशं विनिवेशितेन। सानिर्मिता विश्वसृजा प्रयत्नादेका
प्रसौंदर्यं दिदृक्षुः यव॥ ५१॥ विश्वसृजा ब्रह्मणा सा पार्वती सर्वोऽपि मादृशसमुच्चये न निर्मिता॥ कस्मात् प्रय
त्नात्॥ कथं नृतेन सर्वोऽपि मादृशसमुच्चये न॥ यथा प्रदेशं। यथा सौनेषु विनिवेशितेन। न्यसेना उत्प्रेक्ष
ते कथं वा। प्रसौंदर्यं दिदृक्षुः तस्यां दृष्ट्वा सौंदर्यं दिदृक्षा तया। सौंदर्यं दिदृक्षुः॥ एक
स्मिन् वसुधैव कुटुम्बकम्॥ ५२॥ तां नारदः कामचरः कदाचि कन्यां किल स्य कृते प्रेक्ष्य पित्रुः

सि कर्तुं अस्मादिप्रेक्षितं तत्तद्वित्रीप्रेमादीनां अधीरं चंचलं यत्तु विप्रेक्षितं अवलोकनं कथं हृतया तया ॥ आ
 यता ह्या ॥ आयते अक्षेणी यथा तन्नित्री वृत्तादी ॥ तया आयता ह्या ॥ कथं हृतं अधीरविप्रेक्षितं ॥ प्रवातनीलो
 मलनिर्विशेषं ॥ प्रवाते प्रकृष्टे वा यो यदुक्तं लोत्यं तस्मान्निर्विशेषं विदोषरहितं प्रवातनीलकमलस
 रं ॥ ४७ ॥ तस्याः शलाकां जननिर्मिते वकां तेषु वोरायत लेखयो र्या ॥ तां वीक्ष्य लीलाचचुरामनंगः सुचाप
 सौंदर्यमदं मुमोच ॥ ४८ ॥ कामः अनंगः ॥ तां स्तुवाः लीलाचचुरां कांतिं वीक्ष्य हृष्टः सुचापसौंदर्यमदं मुमु
 च ॥ सुचापस्य आत्मधनुषः सौंदर्यं तस्य मदः ॥ तं सुचापसौंदर्यमदं तस्याः पार्वत्याः स्तुवाः याकांतिः ॥ उच्य
 ते शलाकां जननिर्मिते व ॥ शलाकायाः अंजनं तिननिर्मितारं चिता ॥ शलाकां जननिर्मिता ॥ किं विशि
 ष्टं यो वुवो ॥ आयतलेखयोः ॥ आयते लेखे ययोः ॥ आयतलेखे ॥ तयोः ॥ आयतलेखयोः ॥ दीर्घरेखयोः

॥ पुनः कथं हृतं तस्मात्तस्मात् ॥ तामोषपर्यसरुचः ॥ तामोयत्रोष्टः तत्रपर्यसापतितारुक्यथा तत् ॥ तामोषपर्य
 स ॥ तत् ॥ अत्र समष्टे कवचने तस्मात् ॥ सार्वदिसक्तिकस्तु हृत्येके ॥ ४५ ॥ स्वरेण तस्याममृतकृते वप्रजल्पिताया
 मतिजातवाचि ॥ अप्यन्यपुष्टाप्रतिकूलवादाश्रोतुर्वितं त्रीरिव ताड्यमाना ॥ ४६ ॥ अथ पुष्टाको किलापिश्रोतु
 नश्च ॥ प्रतिकूलवादा ॥ उद्देगकारिणी ॥ केव ॥ ताड्यमाना वितं त्रीरिव ताड्यमाना विचुरा ॥ तं त्रीवितं त्री ॥ अथ पु
 ष्ठापोषिता पुष्टाअन्यपुष्टा ॥ को किला ॥ कथां सत्यां ॥ तस्यां पार्वत्यां स्वरेण प्रजल्पितायां सत्यां ॥ कथं हृतं
 मस्वरेण ॥ उच्यते ॥ अमृतकृते व ॥ अमृतं अवतीति अमृतकृत् ॥ तेन अमृतकृते वा कथं हृतं तायां तस्यां ॥ अ
 तिजातवाचि ॥ अतिजाताको मलावाक्यथा ॥ सा तस्या ॥ अतिजातवाचि ॥ ४६ ॥ प्रवातनीलोत्पलनिर्विश
 षं मधीरविप्रेक्षितमायता ह्या ॥ तया गृहीतं नुमुगांगनास्य गृहीतं नुमुगांगनासि ॥ ४७ ॥ तया पार्व
 त्या कर्तुं अधीरविप्रेक्षितं कर्त्तुं नुहति वितर्कं मुगांगनास्य गृहीतं ॥ नुहति वितर्कं विचारमुगांगना

तीपद्मगुणानुननुंके॥पद्माश्रितालक्ष्मीः॥चांदमसीमतिरवांशोत्तांननुंके॥पद्मेकमलेप्राश्रितापद्माश्रि
 ता॥चांदमसः॥यंवांदमसीतांवांदमसी॥उपुनः॥लोलाचंचलालक्ष्मीः॥उमासुखंप्रतिपद्यप्राप्यदिसंश्रयां
 प्रीतिंअवाप॥होसंश्रयोयद्याःसादिसंश्रयाः॥होसंश्रयाः॥४४॥पुष्पंप्रवालोपहितंयदिद्यामुक्ताफल
 वास्फुटविद्रुमच्छं॥ततोनुकुर्याद्विशदस्यतस्यानामोष्ठपर्यसरुवं॥सितस्य॥४५॥पुष्पंकटोतस्मि
 तस्य॥॥पार्वत्याः॥स्मितं॥तदाअनुकुर्यात्॥सदृशंसवति॥यदिपुष्पंप्रवालोपहितं॥स्मितस्यअव
 र्त्मणिषष्टी॥पुष्पंस्मितं॥ततसदाअनुकुर्यादित्यर्थः॥मांसास्यनाश्रीयात्॥इतिवत्॥दिजः॥मांसं
 लाश्रीयात्॥इत्यर्थः॥प्रवालेपत्त्ववेउपहितं॥प्रवालोपहितं॥प्रलवोपरिव्यसं॥वा॥अथवामुक्ताफलं
 तस्याः॥पार्वत्याः॥स्मितस्य॥स्मितं॥ततसदाअनुकुर्यात्॥सदृशंसवति॥यदिमुक्ताफलंस्फुटविद्रुमच्छं
 त्॥स्फुटंनिर्मलयत्विद्रुमं॥तत्रतिष्ठतीतिस्फुटविद्रुमच्छं॥कथंक्षतस्यस्मितस्यविशदस्यनिर्म

निस्तलस्य

मकरध्वजेनकामेनयोबाहुहरश्चकंठप्राशौक्यौ॥४२॥कंठस्यतस्यासनबंधुरस्यामुक्ताकलापस्यचक्षुः
 अन्योन्यशोभाजननाहृष्टवसाधरणोक्ष्णलक्ष्म्यस्तावः॥४३॥तस्याः॥पार्वत्याकंठस्यवपुनः॥मुक्ताकलापस्य
 अन्योन्यशोभाजननाहृष्टप्रणक्ष्णस्तावः॥साधरणः॥समानोवक्ष्णव॥अन्योन्यपरस्परंयत्शोभायाऽजननं
 स्यात्॥अन्योन्यशोभाजननाहृष्टप्रणक्ष्णस्तावः॥कथंक्षतस्यकंठस्य॥सनबंधुरस्यासनायांबंधुरः॥उच्यते॥क्षतस्यसनबंधुरस्य॥
 संधुरंक्षतानतं॥इत्यमरः॥कथंक्षतस्यसनबंधुरस्य॥मुक्ताकलापस्य॥निस्तलस्य॥निर्गतंतलंयस्यासौनि
 स्तलः॥तस्यनिस्तलस्य॥वर्तुलस्य॥क्ष्णलक्ष्म्यस्तावः॥कंठः॥क्ष्ण्यतेमंड्यतेयेतत्तन्नाक्ष्णलक्ष्म्यस्तावः॥४४॥चांदंगतापद्मगुणानुननुंकेपद्माश्रि
 ताचांदमसीमतिरवां॥उमासुखंउप्रतिपद्यलोलादिसंश्रयांप्रीतिमवापलक्ष्मीः॥४५॥लक्ष्मीःचांदंगताम

ध्या॥ तथा श्याममुखध्या॥ सनदयध्या॥ मध्ये॥ वृक्षात्त इत्तांतरमप्यलक्ष्य॥ आसीत्। मृणालसर्वस्य अंतरं। अवकाशसस्य।
 उपामं मुखं यद्यततु तस्य ध्याममुखध्या॥ ४०॥ निर्वर्जिता शोकदलप्रसूतिपाणिद्वयं चारुनखंतदीयं॥ नवोदितैंदुप्र
 तिमस्य शोलांघोसः प्रदोषे विफलीचकार॥ ४१॥ निर्वर्जितातिरक्ताश्रोकदलवृक्षस्य दलानां पत्राणां प्रसूत
 मयि हाणां इंजरा येन निर्वर्जितप्रसूति। किं विनिष्टं स्य यो मृ। नवोदितैंदुप्रतिमस्य॥ नवाचूतनाउदिता उद
 ता इंदोयस्य प्रतिबिंबं स्य यत्र तत् नवोदितैंदुप्रतिमस्य॥ किं विनिष्टं पाणिद्वयं चारुनखं। चारवामनोदरानखा
 यत्र तत्। चारुनखं॥ ४१॥ शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यौ वा इतदीयावितैर्कः॥ पराजितेनापि कृतौ हरस्य यौ क
 ह्यामौ मकरध्वजेन॥ ४२॥ तदीयौ वा इति शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यौ वितैर्कः॥ शिरीषपुष्पेभ्यः अधिकं सौकु
 मार्यौ लोमलव्ययोः॥ तौ शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यौ। मेमम इति वितर्कः॥ विचारः। इतीति किं पराजितेनापि

अभिर्वि ३

ति निश्चितं पशूनां पतिः । ईश्वरः । अपरिग्रहः । अचतुः । अकृतदारः । अचतुः ॥ न परिग्रहः ॥ श्री यथासौ अपरिग्रहः
कथं हृतः पशूनां पतिः । विमुक्तसंगः । विमुक्तः संगो येन सः विमुक्तमः ॥ ५४ ॥ सकृत्त्रिवामाः संबधे स्वपमेयता
मागंगा प्रपातो द्दित देवदारुः ॥ प्रसुंहि मादे मृगना तिगंधि किंचिक्काण किंनर मध्यवासः ॥ ५५ ॥ सकृत्त्रिवा
सा ईश्वरा तपसे हिमाद्रेः प्रसुंहि अधुवासा । कृत्विः गऊ चर्मवासो व सुं यद्यम सकृत्त्रिवामाः ईश्वरः । कथं हृतः
तत्कृत्त्रिवामायतात्मा ॥ यतः संयतः आत्मा यद्यमः । यतात्मा ॥ कथं हृतः प्रसुंहि ॥ गंगा प्रपातो द्दित देवदारुः ।
गंगा प्रपातेन उद्धिताः देवदारु बोयत्र तत्तु गंगा प्रपातो द्दित देवदारुः । पुनः कथं हृतः प्रसुंहि मृगना तिगंधि
प्रसुंहि मृगना तेः कहूरिकायाः गंधो यत्र तत्तु मृगना तिगंधि । पुनः कथं हृतः प्रसुंहि । किंचिक्काण किंनरः । किंचि
क्काणंतः किन्नरा यत्र तत्तु किंचिक्काण किंनरः ॥ प्रसुंहि मानुः अश्रियौ ॥ प्रसुंहि हो न पुंस के पुलिंगे वा ॥ ५६ ॥ ग

एतन्मेरुप्रसवावतंसाः सर्जवचः स्पर्शवतीर्दक्षनाः ॥ मनःशिला विचुरिता निषेदुः शैलेय नदेषु शिलातले
 पु॥ ५५ ॥ गणाः मंदं नंदिमहाकालप्रवृत्तयः शिलातलेषु निषेदुः ॥ उपनिविष्टः शिलानांतलानितेषु शिलातले
 पु॥ कथं चूताः गणा नमेरुप्रसवावतंसाः नमेरुणां देवदरुणां प्रसवाः पुण्याणि अतंसा आनरणा निषेधा
 हो नमेरुप्रसवावतंसाः पुनः किंकुर्वाणाः गणाः स्पर्शवतीः कोमलाः सर्जवचः दक्षनाः धरयंतः पुनः क
 थं चूताः गणाः मनःशिला विचुरिताः मनःशिलानि विचुरिताः कर्तुरिताः कथं चूतेषु शिलातलेषु शै
 लेय नदेषु शैलेयैः शैवालैर्नद्यानि बहानितेषु शैलेय नदेषु ॥ ५६ ॥ उषारसंघात शिलासुराग्रैः स
 मुल्लिखतुदर्यकलः ककुद्भानूददृष्टः कथं चिद्रवयैर्विविधैरसोढसिंदधुनिरुल्लनाद ॥ ५७ ॥ ककुद्भानू
 दहरवप्रतः उचननादजगर्ज किं विशिष्टः ककुद्भानूददर्यकलादर्येण अदंकारेण कलः मनोज्ञः दप

१७

अवनिवादिमनारणवद्वयः शशिद्वरोहप्ररोधतनानद्रः ॥ गगनद्वीपद्वरध्वजवैरिणो निगदिता द्विदिनेर्विकृत्य

कलः किंकुर्वद्वराग्रेः उषारसंघात शिलाः समुल्लिखतुदराग्रेः अत्राणितैः सुराग्रैः उषाराणां हिमा
 नां संघातः तस्या शिलाः ताः उषारसंघात शिलाः ककुद्भानूददृष्टः कथं चूतेषु शिलातलेषु शै
 लेय नदेषु शैलेयैः शैवालैर्नद्यानि बहानितेषु शैलेय नदेषु ॥ ५६ ॥ उषारसंघात शिलासुराग्रैः स
 मुल्लिखतुदर्यकलः ककुद्भानूददृष्टः कथं चिद्रवयैर्विविधैरसोढसिंदधुनिरुल्लनाद ॥ ५७ ॥ ककुद्भानू
 दहरवप्रतः उचननादजगर्ज किं विशिष्टः ककुद्भानूददर्यकलादर्येण अदंकारेण कलः मनोज्ञः दप
 कलः किंकुर्वद्वराग्रेः उषारसंघात शिलाः समुल्लिखतुदराग्रेः अत्राणितैः सुराग्रैः उषाराणां हिमा
 नां संघातः तस्या शिलाः ताः उषारसंघात शिलाः ककुद्भानूददृष्टः कथं चूतेषु शिलातलेषु शै
 लेय नदेषु शैलेयैः शैवालैर्नद्यानि बहानितेषु शैलेय नदेषु ॥ ५६ ॥ उषारसंघात शिलासुराग्रैः स
 मुल्लिखतुदर्यकलः ककुद्भानूददृष्टः कथं चिद्रवयैर्विविधैरसोढसिंदधुनिरुल्लनाद ॥ ५७ ॥ ककुद्भानू
 दहरवप्रतः उचननादजगर्ज किं विशिष्टः ककुद्भानूददर्यकलादर्येण अदंकारेण कलः मनोज्ञः दप

जा॥५॥ अदिनाथः हिमाचलगतः पूजां पुत्रीं अस्माई शरथ आराधनाय समादिदेश॥ दिशः प्रति सर्जने किं क
 त्वा अनर्घं तं ईश्वरं अर्घ्येण अर्चयित्वा पुजयित्वा कथं च तं तं ईश्वरं चर्गो कसां देवानां अर्चितं मूर्तितां कथं
 कृतां तां तं पूजां पुत्रीं प्रयत्नां सावधानां पुनः कथं च तं तं पूजां सखी समेतां सखी सख्यां जयविजयाभ्यां
 समेतां संयुक्तां न अर्घ्यः अनर्घ्यं सं अनर्घ्यं ॥५॥ अर्घ्यं च तामपितां समाधेः शुश्रूषमाणं गिरिशो नु मे
 ने विकारहेतौ सति विक्रियं ते येषां न चेतां सित एव धीराः ॥६॥ गिरिशः तां पार्वतीं शुश्रूषमाणं अनु मे
 ने अंगीचकार शुश्रूषते शुश्रूषमाणं तां सुश्रूषमाणं आराधनतत्परां कथं च तामपितां समाधेः प्र
 त्यर्घ्यं च तं शत्रु रूपां ध्याने कर्षात् निवाता चलदीया वच्छानमिव एकत्र चेतसा वच्छानं सा समाधिः ॥७॥
 श्वरः तर्हि तां कथं अनु मे ने ॥ इत्यादि शं क्वाह किं विकारहेतौ विकारकारणे सति येषां चेतां सिमनां सिन

विक्रियं ते न विकारं यांति ते एव धीराः जितेन्द्रियाः चेतां सि अत्र कर्मवत् ॥ कमकर्त्री ॥ ६॥ अवचित बलिपुष्पावे
 रिसं मार्जदक्षानियमविधिजलानां बर्हिषां उपनेत्री गिरिशोपचारप्रत्यहं सा सुकेरी नियमितपरिखेदात्
 तिरश्चंद्रपादैः ॥६॥ सा सुकेरी प्रत्यहं प्रतिदिनं गिरिसं उपचारः ॥ आराधयामासा गोतनाः केरायथा स्यात् सा
 सुकेरी कथं च तामा सुकेरी अवचित बलिपुष्पाः अवचितानि श्रोतानि बलये पुष्पाणि यया सा अवचित
 बलिपुष्पाः पुनः कथं च तामा वेदिसं मार्जदक्षानियमविधिजलानां उपनेत्री नियमविधेः जलानि ते यां नियमविधिजलानां
 पुनः कथं च तामा तिरश्चंद्रपादैः नियमितपरिखेदात् तस्याईश्वर्यशिरसि यश्चंद्रतस्यापादाः किरणाः ते तत्रि
 रश्चंद्रपादैः नियमितउपशमिन् खेदो यथा स्यात् सा नियमितपरिखेदात् ॥६॥ ॥ इति कुमारसंस्तवमहा

एकालिहासकृतौ वासवसकृतायां दीकायां प्रथमः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ तस्मिन् विप्रकृताः शक्यता
 रकेण दिवौ कसः ॥ तुरासाहं पुरोक्षयधमस्य यंचुवं ययुः ॥ ॥ यस्मिन् काले पावर्ती ईश्वरं सेवते ॥
 तूकाले दिवौ कसो देवाः ॥ तुरासाहं हं पुरोक्षयधमस्य यंचुवं ययुः ॥ ॥ यंचुवं ययुः ॥ यंचुवं ययुः ॥
 यंचुवं ययुः ॥ तुरासाहं हं पुरोक्षयधमस्य यंचुवं ययुः ॥ ॥ यंचुवं ययुः ॥ यंचुवं ययुः ॥
 अकारं तः ॥ यथा दिवो वाहुर्दिवं शिरः ॥ ॥ तेषां मा विरहं द्रुमापरिस्नानमुखश्रियां ॥ ॥ सुरता सुप्रप
 पद्मनाभं तदीक्षितिमानिव ॥ ॥ ॥ इह तेषां देवानां आ विरहं द्रुमापरिस्नानमुखश्रियां ॥ ॥ सुरता सुप्रप
 रिस्नानमुखश्रियां ॥ परिस्नानाः पुरतः श्रियो येषां तेषां परिस्नानमुखश्रियां ॥ केसोकहवः ॥ सुप्रपद्मानां
 सरसांतडागानां प्रातः प्राप्ता तौ हीक्षितिमानिव ॥ सुप्रपद्मानि येषु तानि तेषां सुप्रपद्मानां दीक्षित

२१

यो विद्यंते यस्यासौ दीक्षितिमात्र ॥ सूर्यः ॥ ॥ अथ सर्वशुद्धतारं तं सर्वतर्तते सुखं ॥ वागीशं वा शिरर्थाति
 प्राणिप्रयोपतस्तिरे ॥ ॥ ॥ अथ अनेतरं तं सर्वदेवाः सर्वशुद्धतारं कर्त्रीरं ॥ ब्रह्माणं प्रतिपद्यथा वासि
 उपतस्तिरे ॥ ॥ उष्टु विरोकथं च तं सर्वतो सुखं ब्रह्माणं सर्वतः सुखानिदः सा सौ सर्वतो सुखं ॥ तं सर्वतो
 पुनः कथं च तं ॥ सर्वतो सुखं वागीशं ॥ वावां ईशं ॥ वागीशं तं वागीशं कथं च तं ॥ तिग्मातिः ॥ अर्थातिः ॥ अर्थे
 साधवः ॥ अर्थाः ॥ तातिः ॥ अर्थातिः सत्यातिः ॥ श्रानमस्त्रिहूर्तये उक्तं प्राकृष्टं केवलतामने ॥ गुणत्रयवि
 तागाय पश्चाद्देवमुपेयुये ॥ ॥ ॥ देवब्रह्मनुच्यं नमः ॥ किं विशिष्टाय उक्तं ॥ विमूर्तये ॥ तिस्रो मूर्तयो लक्ष्म
 सविमूर्तिः ॥ तस्योत्रि मूर्तये ॥ ब्रह्मविभु रूपाय ॥ पुनः कथं च तं ॥ उक्तं ॥ स संसारात् प्राकृष्टं पूर्वक
 पलात्मने केवलः पुनः आत्मा यस्यास केवलात्मा ॥ तस्यै केवलात्मने ॥ एक रूपाय ॥ पुनः कथं च तं ॥ यथा

साषा॥ कनकाक्षिपवात्॥ देवदत्तवृक्षकोसि॥ महदाक्षिपवात्॥ देवदत्तवृ॥ दंष्ट्राकेतरोसि॥ चक्रानुद
 तरः॥ अन्यः॥ अचक्रः॥ प्रकृतिरूपवात्॥ देवदत्तवृक्षविष्टविष्टुधूम्यादिषु महिमसु तितव प्राकाशं वाङ्मयव
 र्त्तते॥ देवदत्तवृक्षप्राकाशं यथेष्टतावर्त्तते॥ वा॥ प्रकामघसावप्राकाशं॥ ११॥ उद्गीथः प्रणवायासां न्यायेऽत्रि
 तिरुद्गीरणं॥ कर्मयज्ञफलं स्वर्गः॥ सासां वंप्रतवोगिरां॥ १२॥ देवदत्तवृक्षतसांगिरावायां वंप्रतव॥ उत्पत्तिस्थाने
 तासां कासां॥ यासां गिरां प्रणवा॥ ओंकारः॥ उद्गीथः॥ प्रथमोच्चारणं॥ देवितु आरंभकं॥ समापकं॥ उद्गीथमाह
 वेदपाठे हि आद्यं तयो॥ अवंश्यं अवश्यं उंकारः॥ प्रसृज्यते॥ यासां गिरां त्रिलिः॥ उदात्तानुदात्तचरिते॥ न्या
 येः उद्गीरणं॥ कथयन्॥ यासां गिरां यज्ञः॥ कस्मीयासां गिरां स्वर्गः॥ फले॥ तासां गिरां वंप्रतव॥ इति वाक्यार्थः॥ १२॥
 वामामनंति प्रकृतिं पुरुषार्थं प्रवर्त्तिनीं॥ तद्वर्त्तिनमुदासीनं वामेव पुरुषं विदुः॥ १३॥ देवदत्तवृक्षसंख्यास्य
 प्रकृतिं आमनंति॥ कथयन्ति॥ आद्यासेना॥ आद्वर्त्तवर्त्तमानायेति॥ अस्मि॥ अर्सेध्यहरयो॥ ओमना॥

२४

न्नाहै॥ मन आदेशः॥ चंजनमः॥ आमनंति॥ कथयन्ति॥ किं विशिष्टं प्रकृतिं पुरुषार्थं प्रवर्त्तिनीं॥ पुरुषार्थेन प्रयोजनेन प्रव
 र्त्तते॥ इति पुरुषार्थं प्रवर्त्तिनीं॥ तां पुरुषार्थं प्रवर्त्तिनीं॥ पुरुषार्थं पुरुषप्रयोजनाय प्रवर्त्तयतीति॥ स्वयमेव प्रवृत्तिरूपवा
 नुः॥ प्रवर्त्तते इति वा॥ तां पुरुषार्थं प्रवर्त्तिनीं॥ सांख्यास्वामेव पुरुषं विदुः॥ जानन्ति॥ किं विशिष्टं पुरुषं॥ तद्वर्त्तिनां॥ तां प्रकृतिं
 इदं शीलमस्यासौ तद्वर्त्तिनीं॥ पुनः कथं च॥ तदासीनां॥ कर्मफलोपसोगरहितं॥ शुभाशुभरहितं॥ इष्टा
 पुरुषः॥ इष्ट्या प्रकृतिः॥ इति कापिला॥ १३॥ चंदिनृणामपि पिता देवानामपि देवता॥ परतोपि परश्च अस्मि विधाता
 वेधमा मपि॥ १४॥ पितरः सप्तविधः॥ देवविशेषास्तेषां चित्राणां वंपितासि॥ असुनुवि॥ असु॥ वर्त्तमाना कोसि॥ अस्मि
 अदादे॥ असेः सौ॥ असुकासकारकोलोपु॥ अस्मि सिद्धं॥ देवदत्तवृक्षं दवानामपि हंदादीनां मपि देवता॥ अस्मि॥
 देवदत्तवृक्षं परतोपि परः अस्मि॥ परेत्यः परतः॥ सूक्ष्मेत्योपीदियार्थेत्यः॥ वंपरः॥ सूक्ष्मतमः॥ यदुक्तं॥ हं द्रियेत्यः प
 राह्यार्थेत्यर्थेत्यसुपरं मनः॥ मनससु पराबुद्धिः॥ बुद्धेरात्मा ततो महान्॥ महतः परमद्यकं॥ अद्यकात्पुरुषः प

॥ पुरुषानपरं किं तूसाकाष्टासापरागतिः ॥ देवसूत्रं वेधसामपि विधत्तासि कर्त्ता असि ॥ १४ ॥ त्वमेव ह्यं होता त्व
 सोऽयं सोऽक्ता च शाश्वतः ॥ वेद्यं च वेदिता चासि धत्ता ध्येयं च यत्परं ॥ १५ ॥ देवसूत्रं त्वमेव ह्यं असि ह्यतेन नूद ह्यं ।
 देवसूत्रं पुनः होतासि जुहोतीति होता ॥ देवसूत्रं सोऽयं असि जुह्यत इति सोऽयं देवसूत्रं सोऽक्तासि जुम
 क्तीति सोऽक्ता ॥ पुनः कथं ह्यतः शाश्वतः ॥ अविनाशी ॥ देवसूत्रं वेधसामपि विद्यते सायते अनेनेति वेद्यं ॥ देवसूत्रं
 त्वे वेदितासि वेत्तीति वेदिता ॥ हाता ॥ देवसूत्रं च पुनः वेत्तीति ॥ असि ॥ ध्यायतीति ध्याता ॥ देवसूत्रं यत्परं उक्तं
 यंत त्वमसि ॥ १५ ॥ इति ते स्यः सुतीः शुक्रवायथार्थं हृदयंगमाः ॥ प्रसादासि मुखो वेधः प्रकृवाच दिवौ कसः ॥
 १६ ॥ वेधः ब्रह्मा दिवौ कसः देवात् प्रकृवाच ॥ प्रकृवाचतुः कथं ह्यतः वेधः ॥ प्रसादासि मुखः किं कृवाते स्यो देवे
 स्य इति पूर्वोक्तेन प्रकारेण सुतीः शुक्रवा ॥ कथं ह्यतः सुतीः ॥ यथार्थं हृदयंगमाः यथार्थं सुताः हृदयंगमाश्च
 यार्थं हृदयंगमाः ॥ ताः यथार्थं हृदयंगमाः ॥ सत्यार्थं मनः प्रिया ॥ प्रसादेन ॥ अतिदुरवः सन्मुखः ॥ १६ ॥ पुराणस्य

२५

कवेस्तस्य च त्रुमुखसमीरिता ॥ प्रवृत्तिरासीच्छानां चरितार्थं च ह्यथी ॥ १७ ॥ तस्य पुराणस्य पुरातनस्य कवेः कं
 तदर्शिनः ॥ सर्वविदः ब्रह्मणः च त्रुमुखसमीरिता ॥ अतएव च त्रुय्यीशानां प्रवृत्तिः आसीत् ॥ कथं ह्यतः प्रवृत्तिः
 चरितार्थं चरितः सद्यः अर्थो यस्यास्य सा चरितार्थः ॥ चतुर्भिर्मुखैः समीरिता उच्चरिता ॥ चतुर्मुखसमीरिता ॥ ब्रह्मा
 रोऽवयवाश्चासा च त्रुय्यी ॥ १७ ॥ आगतं चानधीकारान् प्रतावेरवलं च वः ॥ युगपद्युगबाहुन्यः प्राप्ते स्यः
 उपविक्रमाः ॥ १८ ॥ देवाज्यविक्रमाः वः युष्मत्स्य आगतं ॥ प्राज्यः प्रजुरो विक्रमो येषां ते प्राज्यविक्रमाः ॥ तेषां सर्वो
 धनं देवाज्यविक्रमाः ॥ सोऽनमागतं आगतं ॥ किं विनिष्टे स्यः ॥ वः युष्मत्स्य आगतं अधीकारान् नियोगान् प्रतावे
 तादात्म्ये रवलं च अपरित्यज्या युगपत्प्राप्ते स्यः ॥ समकालं आगते स्यः ॥ पुनः किं विनिष्टे स्यः ॥ वः ॥ युगबाहुन्यः
 ह्यद्वयं युगं ॥ युगप्रमाणाः वादवोचुर्जायेषां ते युगबाहुन्यः ॥ युगबाहुन्यः ॥ आज्ञाचुचुजे स्य इत्यर्थः ॥ १८ ॥

किमिदं द्रुतिमात्मीयां न विल्वतिपुरायथा हिमक्लिष्टप्रसावानि ज्योतीषीव मुखानि वा ॥ १६ ॥ देवाज्यविक्रमाः वो
 युष्माकं मुखानि यथा पुरा पूर्वं द्रुतिं दीप्तिं अविस्तरुः ॥ तथा वो युष्माकं मुखानि आत्मीयां द्रुतिं किमिति न विल्वति
 न वदंति ॥ कानी वा ज्योतीषीव कथं चूतानि ज्योतीषी हिमक्लिष्टप्रसावानि हिमेन क्लिष्टकदर्थितः प्रसावो येषां
 तानि हिमक्लिष्टप्रसावानि दुष्प्रज्ञदुष्टज्ञधारणपोषणयोः सत्त्ववर्जमाने ॥ अति अवि अदादे ॥ जुहोत्यादीनां सार्व
 धनुके सृष्टिर्वचने ॥ कवर्णस्याकारः ॥ सानुद्वाद मडातिरु ॥ इकारः ॥ ति ॥ द्वितीयचतुर्थयोः प्रथमद्वितीयौ ॥ विष्णु
 वर्णः ॥ द्वांजनमः ॥ लोपोऽस्य सार्दतिनः ॥ अनुस्वारलोपः ॥ विल्वतिसिद्धं ॥ १७ ॥ प्रशमादर्विषामेतदनुक्रीलसुरा
 युधं ॥ वृत्रस्य हंडुः कलिशं कुंवितास्त्रीवल्लभ्यते ॥ १८ ॥ वृत्रस्य हंडुः ॥ इन्द्रस्य पुत्रकृल्लिशं वडं ॥ कुंवितास्त्रीवल
 ल्यते ॥ अर्थात्तुमया कर्तुं कुंविता सप्तमिधारी यद्यनव ॥ कुंवितास्त्री ॥ किं विविधं कुल्लिशं ॥ अर्चिषां दीप्तीनां प्र

२६

शमात् निर्वाणात् ॥ अनुक्रीलसुरा युधं ॥ ननु क्रीलं प्रकटीकृतं सुरा युधं येन तत् ॥ अनुक्रीलसुरा युधं ॥ वृद्धज्योतिः प्रसरा
 त् ॥ इन्द्रधनुः ॥ उदेति ॥ कवय इति आहुः ॥ अस्त्रिः धारा ॥ १९ ॥ किं वायमरिदुर्वारः पाणोपाशः प्रचेतसः ॥ मंत्रेण हतवी
 र्यस्य फलिनो दैन्यमाश्रिताः ॥ २० ॥ किं च अधिकमुच्यते ॥ प्रचेतसः वरुणस्य पाणौ ॥ अरिदुर्वारः ॥ अरितिः शत्रुसिद्धुः खेन
 वार्यत इति दुर्वारः ॥ अयं पाशः फलितः सप्तस्य दैन्यमाश्रितः ॥ प्राप्तः दीनस्य तावदैन्यं कथं हतस्य फलिनः ॥ मंत्रेण
 हतवीर्यस्य ॥ हतवीर्यस्य सो ॥ हतवीर्यः ॥ तस्य हतवीर्यस्य ॥ २१ ॥ कुवेरस्य मनः ॥ शत्रुसंशती व पराजयं ॥ अपवि
 द्गदो बाहुर्न शशावद्बुधमः ॥ २२ ॥ कुवेरस्य बाहुः ॥ मनः ॥ शत्रुसंशती व पराजयं ॥ कथं चूतो बाहुः ॥ अपविद्वग
 दत अपविद्वगदायेन स अपविद्वगदः ॥ उत्प्रेक्ष्यते ॥ सप्तमशाखदुमः ॥ सप्तमशाखा यथा सोऽस्य शाखा ॥ २३ ॥ हे देवा गयमोपि

दंडेन स्तुमि विलिखन्मनः। अस्मिन् दंडे निर्वीणालाटतलाद्यवैकर्म कुरुते। निर्वीणः श्रोतो यो अलात उल्लुक्
 विशेषः। तस्या लाद्यवैकर्म अलाटतलाद्यवैकर्म कथं च ते दंडो अथो धेस फले। कथं च ते न दंडेन। अस्मि
 मित विषा। अस्मि मित विषो दीप्तयो यश्च सः अस्मि मित विषा तेन तथा॥२३॥ अस्मी च कथमादित्याः प्रताप इति शी
 तलाः। चित्रवत् स्याद्देवताः प्रकामा लोकनीयतां॥२४॥ हे देवाः। अस्मी आदित्याः प्रकामा लोकनीयतां कथं गता। प्रक
 मच्छे कथा चालोकनीयः दर्शनीयः। अस्मावः प्रकामा लोकनीयतां। प्रकामा लोकनीयतां। पुनरर्थः। पुनः
 कथं ते आदित्याः प्रताप इति शीतलाः। प्रतापश्च इति। नाशः। तथा शीतलाः। उत्प्रेक्षते। अस्मी आदित्याः चित्रवत्
 स्याद्देवाः। चित्रे पुनश्च। अलेख्य लिखिता इवा॥२४॥ पर्याकुलत्वात् न रुतां वेग न गो नुमीयते। अतः सामो घर्मरो
 धः प्रतीय गमनादिवा॥२५॥ हे देवाः। मया मरुतां वा हूनां वेग रोगः। अनुमीयते। ज्ञायते। कस्मात्। पर्याकुलत्वा

२७

त्वा॥ पर्याकुलत्वात् न रुतां वेग न गो नुमीयते। अतः सामो घर्मरो
 धः प्रतीय गमनादिवा॥२५॥ हे देवाः। मया मरुतां वा हूनां वेग रोगः। अनुमीयते। ज्ञायते। कस्मात्। पर्याकुलत्वा
 न वंतीति नावः॥ कथं च ते वेग संगः। उत्प्रेक्षते प्रतीय गमनात्। व्याघुटनात्। अतः सां पानीयानो अथ मरो ध इव
 पूररो ध इव॥ अथ म्य संरो धः। प्रतीयं यत् गमते प्रतीय गमनात् तस्मात् प्रतीय गमनात्॥२५॥ आवर्जितजटामौलि
 विलंबिशिकोटयः। रुद्राणामपि सुर्दानः। कृतदुंकारो शीतिना॥२६॥ हे देवाः। रुद्राणामपि सुर्दानः। कृतदुंकार
 शोमिनो वर्तते। कृतं नष्टं दुंकारो अथ विशेषः। संतियेते कृतदुंकारो शीतिना। अथवा। कृतं त्यक्तं अहंकारं
 अहंकारं शब्दविशेषः। संति। इत्येवं शीलाः। कृतदुंकारो शीतिना॥ कथं च ताः। रुद्राणां आवर्जितजटामौलि
 विलंबिशिकोटयः॥२६॥ लब्धप्रतिष्ठाः। प्रथमं सूर्यं किं बलवत्तरो अपवादैरिवो अर्गाः। कृतव्यावृत्तयः परैः॥२७॥
 सो देवाः। बलवत्तरो परैः। शत्रुनिर्कर्तृ सूर्यं किं कृतव्यावृत्तयः। कृतव्यावृत्तिः। साधिकारात् व्याघुटनं येषां ते कृत

आहतयगावाजितवाविकारायरादौष्टांशंनलसंते॥ इत्यतिप्रायः कथं च तत्पुन्यं प्रथमं सर्वं लब्धप्रतिष्ठाः
 आः प्रतिष्ठा स्तितयोयैस्तेलब्धप्रतिष्ठाः प्राप्तस्ति तयः के केवाग्रपवादः उमर्गाइव॥ यथाअपवादविधितिः उ
 मर्गविधयः कृतवावृत्तयोस्तवेति॥ तथा॥ विशेषोक्तोविधिः॥ अत्यद्यापकोविधिरपवादः सामान्योक्तोविधिर्व
 दुद्यापकोविधिः उमर्गः उमर्गापवादयोरपवादो विधिर्वलवान्॥ १७॥ तद्वत्तवसा॥ किमिति प्रार्थयध्वं समाग
 ता॥ मयि सृष्टिर्हिर्तानां रक्षा युष्मासु वस्तुता॥ १८॥ देवसा॥ समागताः पुन्यं इतो मम काठानुमत्तः किं प्रार्थयध्वं
 किया च ध्वं॥ पुन्यं तत्तुवृत्त॥ वृन्वृत्तायां वावि॥ वृपंचमी॥ अन्धि॥ अदादे॥ वृत्तमिदं॥ कथयता लोकानां हरादीनां २५
 सृष्टिः उत्पत्तिः॥ मयि अवस्तुता॥ लोकानां रक्षा युष्मासु अवस्तुता॥ १९॥ ततो मंदानिलोद्भूत कमला करगोति
 नागुरुं नेत्रमदस्त्रेण प्रेरया मासवासवः॥ २०॥ ततश्च नतं तं वासवः इदं नेत्रमदस्त्रेण गुरुं वृद्धस्य ति॥ नोदया

मासानुदसं नोदने॥ प्रेरया मासानेत्राणां सदस्त्रेण नेत्रमदस्त्रेण॥ कथं च तेन नेत्रमदस्त्रेण॥ मंदानिलोद्भूत कमला
 करगोतिना॥ मंदश्चासावनिलश्च मंदानिलः॥ तेन उद्भूतोयः कमलाकरः॥ सरमिजवने तद्वत्तुशोचते इति मंदानि
 लोद्भूत कमला करगोति॥ तेन मंदानिलोद्भूत कमला करगोतिना॥ २१॥ सदिनेत्रं दरेषु कुः सदस्त्रेण नयनाधिकं॥
 वाचस्पतिरुवाचे दे प्रांजलिर्जलजासनं॥ २२॥ सवाचस्पतिर्बृहस्पतिः॥ जलजासनं ब्रह्माणं प्रति इदं वक्ष्यमाणं उ
 वाच॥ अत्र वीतु॥ कथं च तत्॥ वाचस्पतिः॥ प्रांजलिः॥ प्रकृष्टो बडो अंजलिर्येन तसः प्रांजलिः॥ बडो अंजलि रित्यर्थः॥ पुनः
 कथं च तत्॥ वाचस्पतिः॥ दरेः इदं अचक्षुः॥ अक्षुरिव चक्षुः॥ इदं बृहस्पतिना सर्वकार्यं पश्यति॥ इति तावत् कथं
 च तत्॥ अक्षुः॥ इति नेत्रं॥ देनेत्रेयस्य तद्वद्दिनेत्रं॥ कथं च तत्॥ अक्षुः॥ सदस्त्रेण नयनाधिकं॥ सदस्त्रेणानिनयनानितेन्योऽ
 अधिकं सदस्त्रेण नयनाधिकं॥ २३॥ एवं यदा कृतं गवान्ता सृष्टं तः परैः पदैः प्रत्येकं विनियुक्तात्मा कथं न जायते

प्रलो॥३१॥हेतुगवन्वन्त्रा॥तत्प्रचुःकर्मनःअस्माकंपदेकर्मच्यनंपरेऽनुतिःआहृष्टेइतीकथंनडास्यति
 अपिजात्यतिकथंचनःप्रचुः॥प्रत्येकंविनियुक्तमापकंप्रतिप्रत्येकं॥तत्प्रत्येकं॥क्रियाविशेषणीविनियुक्तमा
 लायस्यसविनियुक्तामासर्वथाआत्मरूपेणअवस्थितः॥इत्युक्तंकायोवाचि॥सुवर्तमानेसि॥अकि॥अदादे॥आदे
 पुवसुपंचानी॥नवातीवविदेसथा॥अडादयोनिपात्यतेत्यादीनोदययाक्रमं॥ब्रह्मनेब्राह्मआदेवागसिआनेथल्लु
 टांरुतीयाद्रा॥अघोयेष्टः॥इतिष्टोप्रथमः॥इत्तागुंजनमः॥आकृमिदो॥ज्ञास्यति॥अक्सकर्मवत्वात्परस्मैपदं॥नि
 क्रवेज्ञा॥ज्ञाधतोः॥निक्रवेअर्थेनिराकरणेर्थेनिवारणेर्थेआत्मनेपदेभवति॥ज्ञातमवजानीते॥ज्ञातंवाच्यतीत्यर्थः॥
 अकर्मकश्चा॥अकर्मकोज्ञाधतोरात्मनेपदंभवति॥३१॥त्रयादन्नवरोदीर्घः॥आरकाहोमहासुरः॥उपलवायलो
 कानांधूमकेतुरिवोक्तिः॥३२॥हेब्रह्मन्तारकाष्टोमहासुरः॥लोकानांउपलवायउक्तिः॥उदितः॥उत्तिष्ठते॥

२१

अउक्तिः॥उपलवनंउपलवः॥तस्मैउपलवाय॥कइवधूमकेतुरिवायथाधूमकेतुः॥लोकानांउपलवायउक्तिः
 उतेतथा॥कथंचनस्यारका॥त्रयादन्नवरोदीर्घः॥अनोयोवरसेनउदीर्घः॥उक्तः॥३२॥पुरेतावंतमेवास्मत्तलोतिर
 विरातपंदीर्घिकाकमलोन्मेषायावन्मात्रेणसाध्यते॥३३॥हेब्रह्मन्तारकसूर्यः॥अस्यतारकस्यपुरोनगरोतावंतं
 आतपंतनोति॥यावन्मात्रेणसाध्यते॥आतपेनदीर्घिकाकमलोन्मेषः॥साध्यते॥तत्परिमाणमस्यतावान्तावंतं
 नो॥यावत्परिमाणमस्यसयावन्मात्रः॥तेनतावन्मात्रेणदीर्घिकाणीवापीनांकसलानितेषांउन्मेषोविकाशता
 आसर्वाति॥सर्वदाचंद्रसंकलासिर्निषेवते॥सादनेकेवलंलेखांदरुडाभणीकृतो॥३४॥चंद्रमर्वदासर्वमि
 त्तकेसर्वातिः॥कलापिः॥तंतारकंनिषेवते॥सेष्टमेवायौ॥अस्यभूतोप्रयोगः॥चंद्रकेवलोपकांदरुडाभणी
 कृतो॥लेखांनब्राह्मन्॥नष्टज्ञानि॥अब्रह्मणिः॥ब्रह्मणिः॥कृताब्रह्मणिः॥कृतातीदरुडाभणीकृतो॥३५॥

धारुणगतिरुद्यानेऽसुमसेयसाधुसाव॥ नवातिवायुसत्पार्श्वतालहंतानिलाधिकं॥३५॥ देवद्वन्द्ववायुः सत्पार्श्वता
 लहंतानिलाधिकं नवाति तस्य तारकस्य पार्श्वगतसिन्धुतत्पार्श्ववायुसुलेनौकहौ॥ पार्श्वमस्तीति यो रघुः इत्यमरः
 कथं हतो वायुः॥ असुमसेयसाधुसाव॥ उद्यानेद्यावत्तिगतिः॥ असुमानो सेयस्य साधुसंनयंतसाव॥ असुमसेय
 साधुसाव॥ दृष्टाद्याघुटिता गतिर्यस्य सद्यावत्तनगतिः॥ तालहंतस्य ह्यंजनस्य अनिलः॥ तस्मात्ताधिकं॥ यत्र कर्मणि तत्र
 तालहंतानिलाधिकं॥ क्रियाविशेषकाणां॥ कर्मवंप्रकबो॥ ननु सकलं वक्रयौ॥३५॥ पर्यायमेवामुज्जुः पुष्पसंतार
 तत्परा॥ उद्यानपालसामान्यमुत वसमुपासते॥३६॥ देवद्वन्द्व॥ उत वः॥ तंतारकं उपासते सेवते॥ आमेवावका
 रात्॥ कथं॥ उद्यानपालसामान्यं॥ यथा तव तितथा॥ उद्यानपालेन मालिकेन सामान्यं सह शंयतू कर्मततू उद्यानपा
 लसामान्यं किं कृत्वा॥ पर्यायमेवामुज्जुः पुष्पसंतार॥ पर्यायेण क्रमेण तां सेवातां पर्यायसेवां कथं हता उत वः पुष्पसंतारत्प

३०

रणा पुष्पाणां संसारः समूहः॥ तत्र तत्परा॥ सावक्षणाः॥३६॥ तस्योपायनयोग्यानि निरत्रानि सरितोपतिः॥ कथमर्थं
 समंततानिष्यतेः प्रतीक्षते॥३७॥ देवद्वन्द्व॥ सरितोपतिः समुद्रः॥ रत्रानि अत्र सांचितः॥ तोयानां मध्ये आनिष्यतेः कथ
 मर्थमदत्ता कष्टेन प्रतीक्ष्यते॥ स्थापयति निष्यति मामयोदीक्ष्य आनिष्यतिः॥ तस्याः॥ आनिष्यते॥ निष्यति य
 दत्तं कथं हतानि रत्रानि तस्य तारकस्य उपायनयोग्यानि॥ उपायनेनैकनिकायां योग्यानि सह रानि॥ तानि तस्यो
 पायनयोग्यानि॥३७॥ हलमणिशिखाश्चैतन्वासुकिप्रसुखानि शि॥ शिरप्रदीपतामेयसुजंगाः पर्युपासते॥३८॥
 देवद्वन्द्व॥ वासुकिप्रसुखाः सुजंगाः॥ पुनंतारकं उपासते॥ सेवते॥ किं कृत्वा॥ शिरप्रदीपतामेयसुजंगाः प्राप्या आगत्या शिरप्र
 दीपस्य तावः शिरप्रदीपता॥ तौ शिरप्रदीपतौ कस्यां निशि रात्रौ वासुकिप्रसुखः आदौ देयांते वासुकिप्रसुखः
 कथं हता॥ हलमणिशिखाः॥ हलं द्योमणीनां शिखा हलावायेषां ते हलमणिशिखाः॥ हणगतौ॥ आङ्पूर्वः॥ आय

ने पूर्वपुत्रा एक कर्हं का। समा सो सा विनान्न कर्हं को यय सा माने यशः। धतो सो तः। यानु वेधे। इ अने तू अ व ल्पे
वर्ले पु॥ इत्यमिदं॥ ३७। त कृता नु यदा पेक्षी तं मुहुर्ह त दारितैः। अनु कल यती डो पिक ल्य डु म वि दूषणैः॥ ३८। दे व त्म
नू इ डो पितं तार कं क ल्य डु म वि दूषणैः॥ प्रत्य हं अनु कल यति। अनु कलं करोति अनु कल यति। अनु दि नं आ रा धयति॥
क ल्य डु मा णा वि दूष णा नि अ लं का रा सैः॥ क ल्य डु म वि दूष णैः॥ क थं च न इ डः। त कृ ता नु यदा पे क्षी। तेन तार के ण उ नो
यो नु म दं तं अ पे क्ष तो य सः॥ इ त कृ ता नु यदा पे क्षी। क थं च तैः। क ल्य डु म वि दूष णैः॥ इ त दारितैः॥ इ तैः च रे दारि ता मि
प्रो षि ता नि तैः इ त दारितैः॥ ३९॥ इ ठ मा रा ध्य मा नो पि कि श्ना ति पु व न त्र यं। आ म्ये त्म ह्यु प का रे ण नो प का रे ण डु र्ज
नः॥ ४०॥ दे व त्म नू इ ठं अ मु ना प्र का रे ण र वि श शि प व न नु नु उ द धि नु उ ग सु रे शैः॥ आ रा ध्य मा नो पि। मे द्य मा नो।
पि स तार कः दै त्यः पु व न त्र यं कि श्ना ति। कि रू न प ता पो। ता प य ति आ रा ध्य ते आ रा ध्य मा नः॥ दु र्ज नः प्र त्य ए का रे

णशास्त्रे निवर्तते। अथकारं विरुद्धकरणं प्रत्यपकारः। विरुद्धकरणं तेन नोपकारेण। दुर्जनः शत्रु उपकारेण नोप-
 योतु॥४०॥ तेनामरवधूहस्रसदयात्नूनपल्लवाः। अतिष्ठं जाहेदपातानां कियं ते नंदन दुमा॥४१॥ तेन नारकेण नंद-
 दुमाः। हेदपातानां अतिज्ञाः। जातारः कियं ते। कथं दूतानं दन दुमाः। अमरवधूहस्रसदयात्नूनपल्लवाः। अमरवधू-
 नां। सुरललनानां दंष्ट्रैः। कर्षं शराद्यर्थं। अहं आलूनाः। हेदिताः पल्लवाः। किसलयायेयां ते अमरवधूहस्रसदयात्-
 नपल्लवाः॥ हेदाश्चपाताश्च हेदपातानां। हेदंते पात्यंते इत्यर्थः॥४१॥ बीज्यते सदिसंतप्तः। आस-
 धरणा निलैः। दामरैः। सुरवेदीनां वाष्पशीकरवर्षितिः॥४२॥ देवदत्तः। सुरवेदीनां दामरैः संतप्तः सन्। सतारकवी-
 ज्यते। कथं दूतैः। दामरैः। आससाधरणा निलैः॥ आसेन साधरणाः समानः। अनिलोयेयांते। ता नितैः। आससा-
 धरणानिलैः॥ पुनः कथं दूतैः। दामरैः। वाष्पशीकरवर्षितिः॥ अर्थात् सुरवेदीनां वाष्पकणानूवर्षितुं शीलं येयां

तैः नितैः बाष्पशीकरवर्षिणिः॥ अर्थात्समराणि॥ पुरवदीनीनां प्रकणां च वर्षनीतिनावः॥ ४२॥ उत्पाद्यमेरुशृंगानि
 सुसानिहरितां सुरैः॥ आक्रीडपर्वतासेनकल्पिताश्चेष्टुवेमसु॥ ४३॥ देवहस्तनूतेनतारेणमेरुशृंगानिउत्पाद्यन्त
 र्ः॥ चेष्टुवेमसु॥ आक्रीडपर्वता॥ कल्पिता॥ केलिशैलाः संरविताः॥ आक्रीडपर्वता॥ आक्रीडपर्वता॥ कथं दत्ता
 निशृंगाणिहरितां नीलसूर्याश्चानां सुरैः सुसानि॥ कोदितानि॥ ४३॥ पदाकियाः पयःशेषेदिश्वारणमदाविले॥ दे
 नांनेरुदसस्यानांतदाप्योधमसांप्रतं॥ ४४॥ देवहस्तनू॥ मंदाकियाः पयःशेषेदिश्वारणमदाविले॥ दिशांवारणादहस्तिनः दिश्व
 उहृतं वर्तते शिष्यते इति शेषं॥ शिष्यसर्वोपयोगे॥ शिष्य॥ कथं दत्तं पयः॥ दिश्वारणमदाविले॥ दिशांवारणादहस्तिनः दिश्व
 रणा॥ सेषांमदसेना॥ अविनेकलुंघं॥ दिश्वारणमदाविले॥ सांप्रतं इदानीमिति॥ संप्रत्येव सांप्रतं॥ स्वार्थे अणुदेसांसा
 रुदसस्यानां धमातदाप्यः॥ तस्य तारकस्य वाप्यः॥ तदाप्यतदेव सुवर्णस्य अर्तो रुद्राणि तायेव सस्यानि तेषां देसां

३२

तोरुदसस्यानां॥ नुववातप्रतिरोपितानि सस्यानि॥ रुद्राणां सुवर्णकमलानि तस्य तारकस्य वाप्यः सुवर्णते॥ ४४॥ नुवना
 लोकनप्रीतिश्चर्गिनिर्ननुच्यते॥ खिलीकृते विमानानां तदापातस्यार्थि॥ ४५॥ स्वर्गिनिर्देवैः नुवनालोकनप्रीतिर्न
 अनुच्यते॥ न प्राप्यते॥ कस्मति॥ विमानानां पश्चिमार्गे आकाशे खिलीकृते सति शूरा वं प्राप्ते सति॥ कस्मान्न तदापातस्य
 या नुतस्य आपातः॥ तस्मात्तु नयंतस्मात् तदापातस्यार्थः॥ नुवनानां न्वादीनां आलोकनं दर्शनं तस्य प्रीतिपरितोषः
 नुवनालोकनप्रीतिः॥ ४५॥ यद्विनिःसंतृतं दद्यात्त तेषु धरेषु स॥ जातवेदो मुखमायी मिषतामाह्विनः॥ ४६॥ दे
 वहस्तनू समायीतारकः॥ नः अस्माकं दद्यात् जातवेदो मुखमाह्विनः॥ माया विद्यते यस्या सोमायी॥ जातवेदसः अग्नेः सुव
 तस्मात्तु दद्यात्तु रोडाशादि॥ कथं दत्तं दद्यात्॥ यद्विनिःयाह्विकैः विततेषु विष्टीर्णेषु अर्धेषु यज्ञेषु संतृतं॥ इतः कथं द
 तानीतः॥ अस्माकं मिषतां स्पृहमानानां॥ पृथवापश्यती॥ ४६॥ नुवने रुद्रे अवासेन दय रत्नमहारिचादेह ब्रह्ममिव प्र
 चरि रकालाजितं यवा॥ ४७॥ देवहस्तनूतेन तारकेण उच्चैः प्रवाहं दय रत्नं उच्चैः यथा सवतितथा प्रकटं यथा सव

तितया अहरि। दुतां हया नो मध्ये रत्नं हय रत्नं। उच्चैः उन्नते श्रवसी कर्णौ यस्य स उच्चैः श्रवाः। उन्नते इन्द्रिय
 देह बद्धे चिरकालार्जितं यश इव। देहेन बद्धं देह बद्धं। चिरकालेन अर्जितं चिरकालार्जितं॥४७॥ तस्मिन्नुपा
 याः सर्वे नः कुरे प्रतिदत्त क्रियाः। वीर्यवंतौ षष्ठी नीव विकारे साम्नि एतिका॥४८॥ देवदत्त नूतन स्मिन् कुरे तारकेन
 अस्माकं सर्वे उपायाः। सामहान सेद दंडाः प्रतिदत्त क्रियाः सर्वे ते। प्रतिदत्ता विद्विता क्रियाद्यापारो ये वांते। प्र
 तिदत्त क्रियाः। कथं नूतन उपायाः। उन्ने स्यंते। संनिपातिके विकारे वीर्यवंति श्रोत्रधानी व। यथा सानिपातिके वि
 कारे वीर्यवंतौ षष्ठी नि प्रतिदत्त क्रिया सर्वेति॥ तथा संनिपाते सर्वः संनिपातिकः। तस्मिन् सा निपातिके विदोषे
 वीर्यं विद्यते येषां ते वीर्यवंति॥४८॥ जयासायत्रास्माकं प्रतिघातो छिता र्विषा। हरिचक्रेण तेनाशु कंवे निष्क
 वार्पितः॥४९॥ देवदत्त नूतन हरिचक्रेणः अस्माकं। जयासावर्तं ते। तेन हरिचक्रेण। अशु तारकस्य। कंवे निष्क
 इव अर्पितः। अर्पितः। जयस्य आशा जयशा। निष्कयी वा सरणं। कंवे तेन हरिचक्रेण। प्रतिघातो छिता र्विषा। प्र

३३

॥४९॥ तदीयास्तोय देष्टु पुष्करावर्तकादिषु॥ अशु स्यंति तदाघाता निर्जितैरावता गजाः॥५०॥ देवदत्त नूतन अशु बदीया
 गजाः। पुष्करावर्तकादिषु तोय देष्टु तदाघाते अशु स्यंति॥ पुष्करावर्तकादिषु पुष्करावर्तकादिषु। तौ आदिर्ये वांते पुष्करा
 वर्तकाः। तेषु पुष्करावर्तकादिषु॥ कथं नूतन तदीया गजाः। निर्जितैरावताः। निर्जितः। ऐरावता ये सन् निर्जितैरावताः। तस्य
 तारकस्य इमे तदीयाः। तस्य आघातस्य तदाघाताः। तं तदाघातं। तोयं ददातीति तोयदा॥ तेषु तोय देष्टु॥५०॥ तदिच्छामे
 वितोः सृष्टं मे नान्यं तस्य शीतये॥ कर्मवंधु छिदं धर्मं न वधु वधु मुमुक्षु व॥५१॥ देवदत्त नूतन विना। तत्तस्मात्तु कारणात्ताव
 द्यं तस्य तारकस्य शीतये नान्यं। सेनापतिं सृष्टं। इच्छामे॥ सृज्यते स्य सृष्टं सृष्टं। चया। सृष्टमिति वाक्या
 विशेषः॥ कैक मिवा मुमुक्षु व॥ योगिनः न वस्य संसारस्य शीतये॥ नान्यं। कर्मवंधु छिदं धर्मं इव। कर्मवंधुं छिन्नं
 तिकर्मवंधु छिद्रं। तं कर्मवंधु छिदं॥५१॥ गोपारं सुरसैन्यानां। यं पुरस्य गो वसितु॥ प्रयाते स्यति शत्रुस्यो वंदी मिव
 जयश्रियं॥५२॥ देवदत्त नूतन गो वसितु॥ इन्द्रः सुरसैन्यानां गोपारं रक्षकं। यं कं दं पुरस्य गो वसितु॥ अथैकं यं शत्रुस्य ज

यश्चिदप्रदानेष्टति॥कांसिवादेदीमिवा॥नारीमिवाहयमपिदानेष्टतीत्यर्थः॥गी॥पृ॥त्रायंतेरक्षंतीतिगोत्रा॥पर्वताय
 तारुनिनतीतिगोत्रसिन्हा॥इ॥सुराणांसेव्यानितेषांसुरसेव्यानां॥पुरस्कृतेति॥अथयंगतिवेन॥अथुरमोर्गद्योरिति
 वे॥५२॥वचश्चपरतेतस्मिन्ससर्जगिरमात्मन्॥गर्जितानंतरं वृष्टिं सोसाग्येन जिगायया॥५३॥तस्मिन्बार्हस्पतेव
 ससिउपरतेसति॥समाप्तेसति॥आत्मन्बर्हस्पतिगिरंमसर्ज॥उवाच॥यागी॥वाणी॥सोसाग्येनसुंदरवेनगर्जितानंतरं वृष्टिं
 जिगायअजैषीत्॥जितवतीइत्यर्थः॥गर्जिताअनंतरागर्जितानंतरा॥नअंतरंयस्याःसाअनंतरागर्जितावअन
 तरा॥गर्जितानंतरा॥तांगर्जितानंतरा॥गर्जितताकालिकी॥वृहस्पतेवच॥गर्जितसदृशं॥वृष्टिसमं ब्रह्मणोवच ३४
 जिगाय॥अजैगिःसन्परोक्षयोः॥जिःस्थानेगिरादेवा॥५३॥संप्रपद्यतेवकामोयंकश्चिकालप्रतीक्षतां॥नवद्यमिद्वेयीस्यमि
 सर्गद्यापारमात्मना॥५४॥तोदेवा॥वःबुधाकंअयंकामसंप्रपद्यते॥सविद्यति॥सवद्विःकर्तृकिंचितकालप्रती
 क्षतां॥सह्यतां॥उपुनः॥अहंअस्यकार्यस्यमिद्वे॥आत्मनः॥स्यसंसर्गद्यापारं॥सृष्टिकर्मनयास्यामि॥नगमिद्या

जि॥कस्मात्तुइत्याह॥५४॥इतःसदैत्यःप्राप्तश्रीर्नेतपुवार्हतिक्षयं॥विषवृक्षोपिमंवर्दीक्षयं॥वेडमसांप्रतं॥५५॥सदैत्यः
 तारकःइतःसकाशाप्राप्तश्रीःप्राप्ताश्रीर्येनप्राप्तश्रीः॥सदैत्यइतपुवममकाशादेव॥क्षयंनार्हति॥नारांतयाति॥क्षयं
 आत्मनाकर्तृ॥विषवृक्षोपिकर्मसंवर्द्धवृद्धिनीवा॥वेडुंअसांप्रतंअयुक्तं॥संवर्द्धनंपूर्वसंवर्द्धं॥वेदनायावेडुं॥वृद्ध
 वृद्धिरुच्यते॥कस्मात्तुइतःपंवम्यासू॥तत्रेदमिः॥इदमृच्छानेइकारः॥५५॥इतंनेनेदमेवप्राक्मयात्वासेप्रतिश्रुते॥
 वरेणावामितंलोकानलेदधुंहितत्रयः॥५६॥तेनतारकेणप्राक्पूर्वइदंवृत्तंप्राथितं॥सप्तवासरशिष्टं॥वर्जयिवा
 देवानामहंअबध्य॥इतिनेनवृत्तं॥वपुनक्ष्म्येतारकायप्रतिश्रुते॥अंगीकृतं॥तत्रयः॥वरेणशमितं॥अनिर्वापि
 जंसतूलोकानुदधुंअलं॥समर्थं॥तस्यतारकस्यतत्तत्रयः॥५६॥संयुगेसांयुगीनेतद्युद्यंतप्रसहेतकं॥अंशा
 इतेनिषक्तस्यनीललोहितरेतसः॥५७॥संयुगेसंयुगे॥उद्यंतं॥तंतारकं॥कर्म॥तवतांमध्यः॥क॥कनी॥प्रसहेत॥अ
 त्ति॥नकोपि॥कथं॥वृत्तंसांयुगीनं॥संयुगेसांयुगीनं॥सांयुगीनं॥तंसांयुगीनं॥कस्मादृते॥नीललोहितरेतसः॥अंशाव

विनागावृक्षते विना नीललोहित ईश्वरः तस्य नीललोहितरेतसः तस्य नीललोहितरेतसः कथं च तस्य नील
 लोहितरेतसः निष्कृष्टः ॥ ५॥ सहिदेव परं ज्योतिः तस्य पारं प्रतिष्ठितं परिष्ठितं प्रसावर्द्धिर्नमयानवविष्णुना ॥ ५॥
 सदेवः सदेवः परं ज्योतिः परं उक्तं तेजः कथं च तं ज्योतिः तस्य पारं प्रतिष्ठितं तस्य पारं प्रांतः तस्मिन् तस्य पारं
 अविद्यातीतां लोदेवाः मया ब्रह्मणा च पुनः विष्णुना सदेव ईश्वरः परिष्ठितं प्रसावर्द्धिः परिष्ठितं प्राज्ञाता निष्कृष्टं
 कृता प्रसावानां महिमां रुद्धिः संप्रत्यक्षं स परिष्ठितं प्रसावर्द्धिः ॥ ५॥ तस्मात् रूपेण ते स्युः संयमं सिमितं मनः शान्तं
 र्यतश्च माक्रुं सयस्कां ते न लोदवतु ॥ ५॥ लोदेवाः ते स्युः उमा रूपेण करणं नूतनीतोः सदेवश्च मनः आक्रुं
 यतश्च ॥ आकर्षणाय आक्रुं कथं च तं मनः संयमं सिमितं संयमेन सिमितं समाधिनिष्कृष्टं केन किं वतु अ
 यस्कां ते न चुबकपाषाणेन लोदवतु ॥ यथा अयस्कां ते न मणिना लोदः आक्रुं यत ॥ तथा स्युः उमा रूपेण शोभो
 मन्त आक्रुं यतश्च ॥ इत्युच्यते ॥ ५॥ उत्तरेषु वक्ष्ये मे वोदुमु सयो बीजं माहितं सावाशं सोमं हीया वासुर्जिजलस

३५

॥ ६॥ सदेवाः उत्तरेषु विद्युः पुनर्निष्ठितं तस्यो ईश्वर ब्रह्मणा आहितं किं बीजं रेतः वोदुं दमे सर्मर्षो बहनाय वे
 योः को इत्याह ॥ शोः आहितं बीजं वोदुं दमावा अथवा तदीया जलनदी सूर्तिः ॥ सम ब्रह्मणा आहितं बीजं रेतः
 दुदमा समर्था तस्य ईश्वर स्युः इदं तदीया ॥ जलेन निर्वृत्ता जलमयी ॥ ६॥ तस्या आशितिकं वस्य मेना पथ्यमुपेत्य व
 शित्यते सुरवंदीनां वेणी वीर्यं विवृतिनि ॥ ६॥ तस्या शितिकं वस्य नीलकं वस्य आत्मा पुत्रः वः युष्माकं सेना पथ्यमुपे
 यथा स्युः सुरवंदीनां वेणी कर्म मोक्षता सेना पथ्यं वः सेना पथ्यं वः सेना पथ्यं वः सेना पथ्यं वः सेना पथ्यं वः सेना पथ्यं वः
 विवृतयः संप्रदाता निःवीर्यं विवृतिनि ॥ ६॥ इति याज्ञिक्ये विबुधैः विश्वे योनिस्त्रिगोदधौ मनसा हितकर्तव्याः
 पिप्रतिययुर्द्वौ ॥ ६॥ विश्वयोनिर्ब्रह्मातिरोदधौ अदृश्यो बहवः किं कृत्वा विबुधैः इति याज्ञिक्ये उत्तराद्याकरणां
 र्वं द्वा इत्यादि विश्वयोनिः उत्पत्तिश्चानां तेषां देवाः दिवं प्रतिययुः कथं च तां विबुधैः मनसा हितकर्तव्याः आदि
 त्वापि तं कर्तव्यं येन मनसा हितकर्तव्या ॥ आहतकर्तव्या ॥ कार्या ॥ ६॥ तत्र निश्चित्य कं दर्पमगमत्या कशास

सवेन इंद्रेण। आसनसंनिक्कं पीठसमीपं यथासवतितथा इति निमृष्टमिः। निमृष्टादत्रा च मिर्यसै स निमृ
 ष्टमिः। इतीति किं। त्वं इतो निवीदेति। उपविश। इदम्। अस्मिन् इतः सार्ववित्तिकिकससु। इत्येके। डिच्छानेतस्य।
 तत्रेदमिः। इदम्। छानेहा इतः सिद्धं। ॥ आज्ञापयामास विशेषां पुंसो लोकेषु यत्र करणीयमसि। अनुग्रहं संस्मरणप्र
 वृत्तमिच्छामि संवर्द्धितमाज्ञयाते। ॥ ३॥ देष्टुं सांपुरुषाणां ज्ञातविशेषां लोकेषु सुखं दिव्ययत्नं ते तव करणीयं क
 र्त्तव्यं। अस्मिन् तू आज्ञापय। ज्ञातः विशेषो येन स ज्ञातविशेषः। तस्य संबोधनं क्रियते। देहा तविशेषविदितासि प्र
 या अनुग्रहं ते तव अनुग्रहं आज्ञया संवर्द्धितं वदा देहेन वृद्धिं नेतुं इच्छामि। कामये। कथंचन तं अनुग्रहं। संस्मरणप्रवृत्तं।
 संस्मरणेन प्रवृत्तं। तं संस्मरणप्रवृत्तं। संवर्द्धनाय संवर्द्धितुं। ॥ ३॥ केनाद्यस्य फलकांक्षिणाते नितान्तदीर्घे
 नितान्तपोतिः। यावद्वत्त्याहितसायकस्य मकार्मुकस्यास्य निदेशवर्ती। ॥ ४॥ देहं द्र। केन पुरुषेणा। तपोतिः। त
 तव अद्यस्य कोपः। जनिता। उत्पादिता। कथंचन तेन तेन फलकांक्षिणा। फलकांक्ष्यते फलकांक्षीतेन फल

३९

कांक्षिणा। कथंचन तेन तपोतिः। नितान्तदीर्घे। नितान्तं अतिशयेन दीर्घानितैः। नितान्तदीर्घे। चिरसंचितैः। इत्यर्थः। यावत्
 स पुरुषः। अद्य कार्मुकस्य निदेशवर्ती। सवतितावत्। तेन तव अद्यस्य सवत्ता कथंचन तस्य मकार्मुकस्या आहितशा
 यकस्य। आहितः सायको यत्र तनूतस्य आदित सायकस्य आरोपितसरस्य। निदेशो आदेशो वर्तिर्गुणी लं यस्य निदेश
 वर्ती। ॥ ५॥ असंमतः कस्य वमुक्तिमार्गे पुनर्न वक्तेशक्त्या त्वपन्नः। बद्धश्चिरं तिष्ठतु सुंदरीणां मारे वित्तचक्रवर्ते कदाहै। ॥ ५॥
 देहं द्र। तव असंमतः। अनिष्टः शत्रुः कः। पुनर्न वक्तेशक्त्या त्वमुक्तिमार्गे प्रपन्नः। पुनर्न वं पुनर्न वं तस्य केशगतस्मान्
 तः। यद्वयं तस्मात्। पुनर्न वक्तेशक्त्या त्वमुक्तिमार्गे प्रपन्नः। असंमतः। स पुरुषः सुंदरीणां कटाक्षैः बद्धश्च
 तिष्ठतु। कथंचन तेन कटाक्षैः। आरोपितचक्रवर्ते। आरोपिता सिर्नर्तिता। तिर्नर्तिता। मनोहरा। तैः आरोपितचक्रवर्ते
 कः। अद्य पितृशानसापिनीति प्रयुक्तरागप्रणिर्धेयसे। कथार्थधर्मो वदपीडया। मिसिधेयस्य बोधव्यवहृदः।
 देहं द्र। अनुग्रहं ते तव कथंचन शत्रो अर्थधर्मो पीडया। मित्ता वं वदा कथंचन तस्य द्विषः। ज्ञानसाशुके गनीति अध्यापि

तस्या॥ पावितस्या॥ पुनः कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 रागप्रतिधेः कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 पत्री व्रतदुःखशीलां लोलं मनश्चारुतया प्रविष्टा॥ नितं विनीमिह सिमुक्तलज्जां कंठे च यं ग्राह निषक्तवाहुं॥ ७॥ देहं द्रु
 वं कां नितं विनीमिह सिमुक्तलज्जां कंठे च यं ग्राह निषक्तवाहुं॥ ७॥ देहं द्रु
 तां॥ व्रतदुःखशीलां व्रतदुःखशीलां व्रतदुःखशीलां॥ पुनः कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 नेहरचेन लोलं मनः प्रविष्टा॥ पुनः कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 पुनः कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 माश्च यं ग्राह निषक्तवाहुं॥ तां॥ च यं ग्राह निषक्तवाहुं॥ ७॥ कथासि कामिदसहसा पराधः पादानतः कोपनया वधु
 ता॥ तस्याः करिष्यामि दृढा वृता ये प्रवालशय्या शरणं शरीरं॥ ८॥ देहं द्रु चं पादानतः सन् कथा कोपनया अवधूतोसि॥

३८

निराहृतोसि॥ कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 प्रवालैः पल्लवैः रचितशय्या प्रवालशय्या॥ सैव शरणं यस्या तत्र प्रवालशय्या शरणं॥ ९॥ प्रसीद विप्रस्यतु वीरवज्रं वारि
 र्मदीयेः कतमसुरारिः विनेतुमोघीकृतवाहुवीर्यः स्त्रीत्योपिकोपसुरिताधराद्यः॥ १०॥ देवीरवं प्रसीद वज्रं विप्रस्य
 तमदीयेः शारेः सुरारिः कथं तमः॥ किं जानीय किं प्रमात्र इत्यर्थः॥ समुरारिः स्त्रीत्योपि विनेतु कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 धीकृतवाहुवीर्यः॥ अमोघं मोघं कतं मोघीकृतं वाहुवीर्यं यस्या समोघीकृतवाहुवीर्यः॥ निफलं कृतं निजदेहं द्रु
 वि॥ प्रक्रमः॥ कथं चतुर्थादिषु प्रयुक्तं रागप्रतिधेः प्रयुक्तं प्रेरितः रागप्रवर्णितः चरोयेनासतस्या॥ प्रयुक्तं
 पस्युरिताधराद्यः॥ ११॥ तव प्रसादात् कुसुमायुधोऽपि सहायमेकं मधुमेवनदा॥ कुर्यादहरस्यापि पिनाकपाणध्वं य
 शुतिके मम ध्वनिनोन्म॥ १२॥ देवीरा कुसुमायुधोऽपि सहायमेकं मधुमेवनदा॥ कुर्यादहरस्यापि पिनाकपाणध्वं य

रांकुर्यां॥ कथंचतस्यपिनाकपाणे॥ पिनाकपाणौयस्यासौपिनाकपाणिःतस्यपिनाकपाणेः॥ ममायेअन्येध्वनिःकोअ
 पिनुनकेपि॥ १०॥ अथोरुदेशादवतार्यकुपादमाक्रांतसंसावितपादपीठं॥ संकल्पितेयेविहतात्मवाक्तिमारवंडलंकाम
 मिदंबनाये॥ ११॥ अथअनंतरंआरवंडलः॥ इन्द्रकामंप्रतिइदंवक्ष्यामाणवतायेउवाच॥ किंकवा॥ ऊरुदेशानुपादंअवता
 र्योउरोःदेशःतस्मात्ऊरुदेशात्कथंचतपदं॥ आक्रांतसंसावितपादपीठं॥ आक्रांतसंसावितपादपीठं॥ अनुगृही
 तंयुक्तंनीतंपादपीठंयेनसः॥ तंआक्रांतसंसावितपादपीठं॥ कथंचतंकामंसंकल्पितेयेविहतात्मवाक्तिं॥ विहताप्रक
 टीकृताआत्मवाक्तिर्येतसाविहतात्मवाक्तिं॥ तंविहतात्मवाक्तिं॥ ११॥ सर्वसरेवयुपयत्नमेतदुसेममास्त्रेकुलिशंस्तनोमद
 आ॥ वज्रंतपोवीर्यमदमुक्तंवंसर्वतोगामिवाधकं॥ १२॥ हेसरेवदेकामपुनस्तुसर्वंविनुपयत्नोमुद्यतं॥ हेकाममम
 अस्त्रेउसेहे॥ एकंकुलिशंवज्रांचपुनः॥ द्वितीयंस्वानुवज्रंअस्त्रंतपोवीर्यमदमुक्तं॥ तमध्वरंवर्तते॥ तपसःवीर्यंतेन
 महीतः॥ तेषुतपोवीर्यमदमु॥ वमस्त्रंसर्वतोगामि॥ सर्वत्रगच्छतीति सर्वतोगामितापसेषुसगोत्यादकवान्॥ चपुनः

३९

आधकांसाधकंसाधयतीति साधकं बोद्धितकार्यनिष्पादकं॥ अन्नापेक्षयानपुंसकत्वं॥ १२॥ अवेसितेसारमतःबलुवांका
 र्येयुरुणात्मसमंनिचोदये॥ आदिव्यतेस्तधरतामवेक्ष्यकुलमेनदेहोदहनायशेषः॥ १३॥ हेकामअहंतेतवसारंबलंअ
 वेसितानामि॥ अतःकारणात्स्वर्लुनिश्चयेनचोयुरुणाकार्येमदति॥ कथंचनियोदये॥ आदेवांप्रदाये॥ तथावा॥ कस्मेन
 नोपदेहोदहनायद्यादिव्यते॥ आदेवादीयते॥ देहस्यउदहने॥ तस्मैदेहोदहनाय॥ किंकवा॥ स्तधरतांअवेक्ष्य॥ दृष्ट्वा॥ सुवंधर
 तीतिस्वधरःतस्यसावतांचधरतां॥ १३॥ आशंसतावाणगतिंरुषांकेकार्यव्यानःप्रतिपन्नमेवानिबोधयज्ञांशुजामि
 दानीमुच्चैर्दिषामीप्सितमर्थमत्र॥ १४॥ हेकामव्यानःअस्माकंकार्यप्रतिपन्नकथं॥ इत्थंअपरिममां॥ प्रतिपन्नक
 थं॥ अंगीकृतप्रायं॥ किंकुर्वताव्या॥ रुषांकेरुश्चरेवाणगतिंआशंसता॥ कथंचत॥ हेकामवंचअत्रैश्वरेरुदानीय
 त्वांशुजांदेवानां॥ इप्सितंअर्थंनिबोध॥ जानीहि॥ कथंचतानांयज्ञांशुजां॥ उच्चैर्दिषां॥ बलवदरीणां॥ उच्चैर्दिषायेय
 तेउच्चैर्दिषां॥ निषांउच्चैर्दिषां॥ यज्ञांशुज्यतेयज्ञांशुजां॥ तेपांयज्ञांशुजां॥ १४॥ निबोकेयत्रइत्ययज्ञादेवानयं

अमी दिवीर्य प्रसव संवस्य जयाय सेनाय सुशंति देवाः सच च दे के पु निपात साधये ब्रह्मांग सृष्टे दानियो जितात्मा ॥ १५ ॥
 हे काम अमी देवाः सवस्य ईश्वर सवीर्य प्रसव संरेतः ससु कं सेनाय उशंति वां कंति कस्मै जयाय सईश्वर च दे के पु
 निपात साधये तवयः उकः ह पुः तस्य निपातः तेन साधये कथं कृतं स ब्रह्मांग सृष्टे दानियोः अंग सृष्टे तनयः अथ
 वा अंग सृष्टे पुत्रो यस्य स ब्रह्मांग सृष्टे अथ वा ब्रह्मांग सृष्टे देव वस्य अंगानि यद्वा ते यो यः सृष्टानं पुनः कथं कृतं सवस्य ब्रह्मणि
 यो जितात्मा यो जित आत्मा येन स यो जितात्मा निहित स येन वशकांतो वशः वर्तमाना इति अत्रिं अदा दे अथ
 वा जित्य धिवष्टि सं प्रसारणे वस्य उः उशंति ॥ १५ ॥ तस्मै हि सा देः प्रयतां तस्य जं जितात्मने रोचयिषुं यत आ योषि सुतं
 ये निषेक ह मिसेवं ह मेत्यात्म सुवोप दिष्टी ॥ १५ ॥ हे काम बं हि मा दे तस्य जं पुत्री तस्मै ईश्वराय रोचयिषुं यत आ यतं क
 रुधारा रोचना यरोचयिषुं कथं कृतं यत सौ यतात्मने यत आत्मा येन स यतात्मा तस्मै यतात्मने हे काम आत्म सुवोप
 द्याणा इति उप दिष्टी कथितं इतीति किं योषि सुतं पुत्री पुम ध्ये मा पार्वती तदीर्य निषेक ह मिः रुमा समर्था तस्य ईश्वरस्य

४०

दीर्यं तच्च निषेकः हे पतस्य ह मिष्ठानं तदीर्यं निषेक ह मिः ॥ १५ ॥ गुरोर्नियोगाच्च न गेडं कथा चारुं तपस्यं तम धित्व कायं
 अथा स इत्यस्मिन् सारसां मुखे च अकृतं मयाम त्रिणिधिं संगर्वः ॥ १५ ॥ हे काम मया अस्मिन् सारसां मुखे चः इति कृतं इति आकर्षि
 तं इतीति किं न गेडं कथा पार्वती गुरोर्नियोगात्वा हि मा चल स्या आ दे रात्वा अष्टित्व कायां पर्वतोपरित ननु मोतपस्यं
 तं तपः कुर्वते चारुं ईश्वरं अधस्तो सेवते ॥ स अस्मिन् सारसां मुखे चः ससृष्टः ॥ मत्प्रणिधिः मम प्रणिधिः धर प्रणिधिः प्रार्थने
 च रे ह त्वमरः ॥ १५ ॥ दृक् कृमि ह्ये कुरु देव कार्यं मर्थो यमर्थो तिरल च एव ॥ अपेक्षते प्रयत्न मुन मं वी बीजां कुरः प्रागुद
 या दिवां तः ॥ १५ ॥ हे काम तव तस्मात्कारणान् वं सिद्धो देव कार्यं यगच्छ ॥ हे काम बं देव कार्यं कुरु ॥ हे अर्थो तिर अर्थो त
 र्मात्मा उत्तर अर्थे तन ॥ तस्य संबुद्धि दे अर्थो तिर ॥ वया अर्थं अर्थं कुमार लक्षण ॥ लक्ष्य एव ॥ प्रायः ॥ एव ॥ केवलं अर्थं अ
 र्तिर कलक्षण ॥ तुम मं प्रयत्नं यं कारणं वां अपेक्षते ॥ वां कृतिकः किमिवा बीजां कुरः उदयात् प्रसेदात् प्रसृष्टं अं तं
 वं वा यथा बीजां कुरः उदयात् प्राक्कुरो दनिर्गमनात् ॥ वं अं तः वी कृतिकः तथा ॥ १५ ॥ अस्मिन् सुराणां विजया न्युपायेन

देवकोमास्त्रगतिः कृती च। अथ प्रसिद्धं ससेहि पुंसां भनयसाधारणमेव कर्म॥१६॥ देकामत्रस्मिन्सुराणां विज
 यत्यपावे विजयलक्षणे तवैव अस्त्रगतिः तव अस्त्रप्रसरः॥ अतः सुराणां विजयास्तु पाये च कृती दक्षः। कृतमश्नासी
 तं कृती॥ अत्र सिद्धं अपि कर्मसु लभ्यमपि। कर्मपुसां पुरुषाणां यज्ञसेतवति। हीति स्फुटं पुवेति निश्चितं। कथं च तं कर्म
 नयसाधारणं न अत्रैः साधारणं सदृशं। अनन्यसाधारणं अत्रैरिदं कर्म कर्तुं न वाक्येन। इति तावत्॥१६॥ सुरासमन्वयार्थं
 तारुते कार्यं वयाणां मपि विष्टया नां। चायेन ते कर्म नवाति हिंस्वमदेवतासि स्पृहणीयवीर्यः॥१७॥ देकामपुते सुरादेवस
 मन्वयार्थं यितारः समन्वयार्थं ते समन्वयार्थं यितारः। याचका इत्यर्थः। वयाणां अपि विष्टया नां। उगतो कार्यं देकामतेत
 वनायेन अति हिंस्वकर्मना। अतिघातुकं कर्मना। अदो इति आश्चर्यं। इति ये देहकामवत् स्पृहणीयवीर्योऽसि। स्पृहणीय
 वीर्यं यस्यास स्पृहणीयवीर्यः॥१७॥ मधुश्च ते मन्मथसाहचर्यं हिमावबुकोऽपि सहायः पुव॥ समीरणप्रेरयिता सवेति
 द्यादिश्यते केन कृता गतः स्या॥१८॥ हेमन्मथ असौ मधुः वसंतः। ते तव अनुकोऽपि सहायः पुव॥ कस्मात् साहचर्यानां सह

४२

वरसावसाहचर्यं॥ तस्मात्साहचर्यान् मित्रतावान्॥ देकामा इति केन द्यादिश्यते। जायते। इतीति किं हे समीरणव
 कृता गतः स्या अग्रेः प्रेरयिता न वा प्रेरयतीति प्रेरयिता॥१८॥ तथेति शेषा निवत्तुं राज्ञा माहायसुद्धी मदनः प्रतप्ते। दि
 श्वारणास्फालनकर्कशेन दहनेन पस्पृशतदंगमिश्रः॥१९॥ मदनः प्रतप्ते प्रच्छानं कृतवान्। किं कृत्वा भर्तुः। इदं स्यात्ता
 सुद्धी इति आदाय। इतीति किं। तथेति प्रमाणमिति आज्ञां कामिवा शेषा मिवा मात्मा मिवा इन्द्रः दहनेन तदंगं पस्पृशत् परासु
 तात्। तस्य आमस्य अंगं तदंगं कथं च तेन दहनेन। दिश्वारणास्फालनकर्कशेन। दिश्वारणाः। तेषां स्फाल
 नं तेन कर्कशः। कविना। तेन दिश्वारणास्फालनकर्कशेन॥१९॥ समाधवेनातिमतेन सखा रथावसाजं क मनु प्रयातः
 अंगस्य यप्रार्थितकर्मसिद्धिः स्थाण्वाश्रमं हेमवतं जगाम॥२०॥ सकामः हेमवतं स्थाण्वाश्रमं जगाम। हिमवतः अयं हेम
 तं हेमवतं॥ स्थाणोरीश्वरस्य आश्रमः। स्थाण्वाश्रमं तं स्थाण्वाश्रमं। कथं च तं सकामः। अतिमतेन असीष्टेन माधवे
 न अनुयातः। अनुगतः। कथं यथा तव तितथा॥ सासं कं यथा तव तितथा॥ सदृशं कथावर्ततो यत्र कर्मणितु साजं कं। पुन

नः कथं नूतनः कामः। सद्यः रत्ना अनुयातः। पुनः कथं नूतनः कामः। अंगद्यय प्रार्थित कर्म सिद्धिः। अंगद्ययेन देदनाशेन प्रार्थि
 कर्म सिद्धिर्वेतसः अंगद्यय प्रार्थित कर्म सिद्धिः॥२३॥ तस्मिन्नुवने संयमिनां मुनीनां तपः समाधेः प्रतिकूलवर्ती। संक
 ल्पयो नेरतिमान नूतमात्मानमाधय मधुर्जं से॥२४॥ मधुः वसंतः तस्मिन्नुवने आश्रमे। पुण्यादिरूपेण आत्मानं आश
 यज्जुंसे॥ अंगारोप्य उद्धलासा। कथं नूतो मधुः। संयमिनां जितेन्द्रियाणां मुनीनां तपः समाधेः प्रतिकूलवर्ती विघ्नका
 री। तपसः समाधिः। तपः समाधिः तद्यः। कथं नूत आत्मानं संकल्पयो नेः। कामस्य प्रतिमान नूतं॥ अदंकारूपं। संकल्पः॥
 यो निर्यस्य संकल्पयो निः। तस्य संकल्पयो नेः॥२४॥ कुबेरगुप्तादिरसुप्ता रसो गंतुं प्रवृत्ते समया विलंघ्यादिकू दक्षिण
 गंधवदं मुखेन द्यली कनिश्चासमिवोससर्ज॥२५॥ दक्षिणादिकू मुखेन वक्रेण गंधवदं वातं उभयसर्ज। मुमो वा कथं नू
 तं गंधवदं उभेद्यते। द्यली कनिश्चासमिव। द्यली कनिश्चासं। कृतापराधेन तैरि सति स्त्रीणां यो
 निः स्यास द्यली कमुद्यते॥ द्यली कं प्रिये दृते॥ इत्यमरः॥ कसुति उभय रसो मुखे समया विलंघ्य कालं ह्यका कुबेर

४२

अमरः

प्रांदिशं उन्नरां गंतुं प्रवृत्ते सति। कुबेरेण पुष्पारक्षितः। तं कुबेरगुप्तां। द्यलिकं प्रतिकृतोपराधः॥२५॥ असूतमद्यः कुसुमा
 त्यशोकः स्कंधात्प्रच्युते वसपत्न्यानि। यादेन नापेक्षत सुंदरीणां संपर्कमासिंजित नूपुरेण॥२६॥ अशोकः स्कंधात्प्रच्यु
 तिमद्यः कुसुमानि असूत। अजीजनत्। कथं नूतानि कुसुमानि। सपत्न्यानि। सहपत्न्यैव वर्जंते यानि तानि सपत्न्या
 नि। अशोकः सुंदरीणां यादेन संपर्कं संयोगं नापेक्षत। कथं नूतेन यादेन। आसिंजित नूपुरेण। आसिंजितः शङ्खितः
 पुरोयस्य सः आसिंजित नूपुरः। तेन आसिंजित नूपुरेण॥२६॥ सद्यः प्रवालो रुमवारूपत्रे। नीते समाप्तिन वस्तुत बाणे
 निवेशयामास मधुद्विरेफानूनामाहराणीव मनोत्तवस्था॥२७॥ मधुः वसंतः न वस्तुत वाणौ। द्विरेफानूनि निवेशयामास।
 तप्रवा
 निवेशयामास मधुद्विरेफानूनामाहराणीव। कथं नूतेन वस्तुत बाणे। सद्यः प्रवालो रुमवारूपत्रे। प्रवान्
 प्रवालो रुमः प्रवालो रुमः। प्रवालो रुम उवचारुणि पत्राणि यस्यास्य प्रवालो रुमवारूपत्रे। तस्मिन्। प्रवालो रु
 मवारूपत्रे। पुनः कथं नूतेन वस्तुत बाणे॥ समाप्तिपरिपूर्णां नीते॥ प्रापितो न बोधः नूतः स उववाणगतस्मिन् न

नः कंस्मरस्य ॥ ३३ ॥ पुंस्को किलः यत्तु मधुरं दुःखं ॥ शब्दं चकार ॥ पुमांश्चासौ को किल अमुंस्को किलः ॥ कथं नूतं नुंस्को कि
 कर्म ॥ वृतां कुराच्चादकषायकं वः ॥ वृतानां अं कुराः ॥ वृती कुराः ॥ तेषां आश्चाद सेन कषाय सुवर केनो यश्चास वृतां कुर
 ल्ययेच्चादकषायकं वः ॥ उवस्सु कषायोस्त्री मधुहृद्य मरः ॥ तदेव स्मरस्य कामस्य वचने जाते ॥ उत्पत्तां कथं नूतं वचनो मन
 यः ॥ खिनी मान विघातदहं ॥ मनस्विन्याः मानः मनस्विनी मानः ॥ तस्य विघात सन्नदहं ॥ प्रदी एणं मनस्विनी मान विघातदहं ॥ ३२
 हिमद्यपाया दिशदाधराणां मापांडुरी हृत मुख छवीनां ॥ चेदो जमः किंपुरुषांगतानां वक्त्रे पदं पत्र विशेष के पु ॥ ३३ ॥ चेदो
 जमः किंपुरुषांगतानां पत्र विशेष के पु पदं च के ॥ छानं कृतवाद्या पत्राणां पद्मावलीनां विशेषकाः ॥ मंडनानि ॥ तेषु पत्रवि
 शेष के पु ॥ कथं नूतानां किंपुरुषांगतानां ॥ हिमद्यपाया त्रुपार नशातु विशदाधराणां विशदा अधरायासां ताः सासां
 विशदाधराणां ॥ पुनः कथं नूतानां किंपुरुषांगतानां ॥ आपांडुरी हृत मुख छवीनां ॥ आपांडुरा हृत मुख छवीर्यासां ताः
 तासां आपांडुरी हृत मुख छवीनी ॥ गौर मुख प्रसाणां ॥ ३४ ॥ तपस्विनश्चापुवनौ कसस्य माकालिकी वीक्ष्य मधु प्रवृत्तिं ॥

४४

अथ तसं संनित विक्रियाणां कथं विहीना मनसा वदुः ॥ ३४ ॥ छा पुवनौ कसस्य पश्चिन ॥ तां आकालिकी मधु प्रवृत्तिं वीक्ष्य
 हृष्टा कथं विमदता कष्टेन मनसा इहाः ॥ सामिनो वदुः ॥ आसना कथं नूतानां मनसा ईशाः ॥ प्रयत्न संसंनित विक्रियाणां ॥
 तपस्तेन संसंनित विक्रिया विकारो येषां ते तानि तेषां प्रयत्न संसंनित विक्रियाणां ॥ छाणोरी श्वरश्च वने तत्र त्रुं कोय
 यां ते छा पुवनौ कसः ॥ अकाले तदा आकालिकी तां आकालिकी ॥ ३५ ॥ तं देवमारोपित पुष्प चापे रति द्वितीये मदन प्रप
 के ॥ काष्ठागत चेदहमावु विहं दं दानि सावं क्रियया विववुः ॥ ३५ ॥ इहानि मिथुनानि क्रियया कर्मणा सावं विज्ञानि प्राप
 विववुः ॥ प्रकटी च कुः ॥ स्त्री पुंसं पुं सिधु ने द्वे द्वे इत्य मरः ॥ कथं नूतं तावं काष्ठागत चेदहमावु विहं ॥ कसति मदन कामे तं दे
 वं छा नं प्रपत्ते प्राप्ते सति ॥ कथं नूते मदन आरोपित पुष्प चापे ॥ आरोपितं पुष्प चापे येन स आरोपित पुष्प चापः ॥ तस्मि
 न आरोपित पुष्प चापे ॥ पुनः कथं नूते मदन रति द्वितीये रति द्वितीयाय स्य सरति द्वितीये ॥ तस्मि नूरति द्वितीये ॥
 नूरवरेण ॥ त्रविष्वक् ॥ परोक्षा कुड्म ॥ चणु परोक्षा ॥ वृद्धिर्वचनो नू वर्मस्य कारः ॥ अन्या सज्जकारस्य अकार गवारस्य

रसीः॥द्यंजनमः॥विववुःप्रसिद्धो॥३५॥मधुद्विरेकःकुसुमैकपात्रेयपौत्रियांस्तंमनुवर्तमानः॥शृंगेणसंस्पर्शनिमीलितार्दी
 गीमकंदूयतकलमसारः॥३६॥द्विरेकाःस्वमरीकुसुमैकपात्रेयपुष्परसंयुक्तः॥कुसुममेवपुष्पात्रंनमिन्कुसुमैकपात्रे
 कथंनृतःद्विरेकाःस्वप्रियांस्वमरीमनुवर्तमानः॥कलमसारःहरिणसुगंधिरींशृंगेणअकंदूयताकथंनृतोहरिणी॥संस्पर्श
 निमीलितार्दी॥संस्पर्शनिमीलितेअक्षिणीयव्यासासंस्पर्शनिमीलितार्दी॥तां॥संस्पर्शनिमीलितार्दी॥३७॥ददोसरः
 पंकजरेणुगंधिगजायगंडूषजलेकरेणुः॥अर्द्धोपचुकेनविशोनजायांसंतावयामास॥३८॥करेणुःदक्षिणीग
 जायगंडूषजलेददो॥गंडूषजलेततुगंडूषजले॥कथंनृतंगंडूषजले॥सरःपंकजरेणुगंधि॥सरसियानिपंकजानि
 तेषोरेणवः॥तेषांगंधिर्यत्रातद्॥सरःपंकजरेणुगंधि॥रथांगनाम्रावकवाकः॥अर्द्धोपचुकेनविशोनजायांपत्नीसंता
 वयामास॥आवर्जयामास॥अर्द्धेनततुपचुकेनअर्द्धोपचुकेन॥३९॥गीतांतरेषुअमवारिलेशैःकिं
 चिदममुष्मासितपत्रलेखं॥पुष्पासवाधूलितनेत्रशोभिप्रियासुखंकिंपुरुषश्चुंब॥४०॥किंपुरुषःकिंनरःप्रिया

४५

यामुखं॥गीतांतरेषुगीतमधेयुः॥प्रियासुखंचुंबेवाप्योगीतद्यमंतरालितेषुगीतांतरेषु॥प्रियासुखंततुप्रियासुखं॥
 कथंनृतंप्रियासुखंअमवारिलेशैःकिंचिदममुष्मासितपत्रलेखं॥अमवारीणांलेखाःकणाभतेकेविवाःसोकतरासुसुखा
 सितास्फारीकृतापत्रलेखापत्रवल्लीयद्यतनंकिंचिदममुष्मासितपत्रलेखं॥पुनःकथंनृतंप्रियासुखं॥पुष्पासवाधूलितनेत्र
 शोभिपुष्पासितनेत्रासवेन॥अर्द्धेनततुपचुकेनअर्द्धोपचुकेन॥४१॥पुष्पासवाधूलितनेत्रशोभिअथवापुष्पाणांआमवड
 तिवा॥४२॥पत्नीपुष्पस्रवकक्षनीयाःसुरस्रवालोष्मनादराद्यालतावधूयचरवाप्यवापुर्विनम्रवाखापुजबंधना
 तिवा॥४३॥तरवोपिहृदाःअपिलतावधूयःविनम्रशाखापुजबंधनानिअवापुःलेखिरालतापुवधूयतान्यःलतावधूय
 तिवा॥४४॥मूलममस्वचुंबेवाप्योगीतद्यमंतरालितेषुगीतांतरेषु॥प्रियासुखंचुंबेवाप्योगीतद्यमंतरालितेषुगीतांतरेषु॥
 यपातंलतावधूयपत्नीपुष्पस्रवकक्षनीयाःपत्नीपुष्पापुष्पास्रवकाःकुसुमगुह्यापुवधूयतान्यःसिखाःपत्नीपुष्प
 कक्षनाःतान्यःपत्नीपुष्पस्रवकक्षनीयाःपुनःकथंनृतान्यःलतावधूयःसुरस्रवालोष्मनादराद्यालतावधूय

ततश्च संतोषे प्रवालाः तपुवचोऽष्टौ वैः मनोहराः ॥ मनोज्ञाः ॥ तास्तुः सुखं सवालोः प्रमनोहरान् ॥ १५ ॥ शुद्धाश्रमे गीतिरपि
 गोमिन्दुहरः प्रसंख्यानपरो बचुवा ॥ आत्मेश्वराणां तद्विजातु विद्याः समाधिनेदप्रसवो न सवन्ति ॥ ४५ ॥ अस्मिन् प्रसावे हरः
 कर्मसंख्यानपरो धमनपरो बचुवा ॥ प्रसंख्याननेमंत्रगणे परः प्रसंख्यानपराः कथं चतुः ॥ हरः ॥ शुद्धाश्रमे गीतिरपि ॥ शुद्धाश्र-
 मशरसांगीतिर्येन सश्रुताश्रमे गीतिः ॥ दीतिस्फुटं विद्याः आत्मेश्वराणां जातुकदा विदपि समाधिनेदप्रसवो न सवन्ति ॥
 समाधेर्नेदः तस्याप्रसवः स्वामिनः ॥ आत्मनर्द्धश्वराणां तेषां आत्मेश्वराणां योगिनां ॥ ४६ ॥ लतागृहद्वारगतो यने दीवामप्रको-
 ष्ठापितहेमवेत्रः ॥ मुखार्पितैकांगुलिसंज्ञयैवमाचापलायेति गता नृद्यनेषीत ॥ ४७ ॥ अथ अनंतरं लतागृहद्वारगतो न-
 दीगणान् इति द्यनेषीत ॥ विहितवान् ॥ एतन्मार्गं प्राप्य ॥ एतन्मार्गं प्राप्य ॥ एतन्मार्गं प्राप्य ॥ एतन्मार्गं प्राप्य ॥
 इति ॥ सिद्धिपरमेश्वराणां तानां वृद्धिः ॥ तैः निमित्तात्पुत्राः ॥ अनेषीत ॥ सिद्धिः ॥ इति ॥ तिकिं लोकाणां ॥ सुयचापलायमासवत ॥ कथा
 मुखार्पितैकांगुलिसंज्ञया ॥ मुखे प्रपितादत्तया पुकांगुलिः ॥ तस्यासंज्ञातया ॥ मुखार्पितैकांगुलिसंज्ञातया ॥ चपलस्य ता-

४६

४८ ॥ वापलंतमैवापलाय ॥ लतागृहद्वारगतः ॥ तस्याद्वारं तत्रगतः प्राप ॥ लतागृहद्वारगतः ॥ प्राप ॥ लतागृहद्वारगतः ॥ पुनः कथं
 हतः ॥ तदीवामप्रकोष्ठापितहेमवेत्रः ॥ प्रकोष्ठे विहितकरेदुस्य सुष्टा ॥ उबद्धया ॥ इत्यमरः ॥ सरन्निःश्यादरलिमुनिष्कनिष्ठे
 नमुष्टिना ॥ ४९ ॥ निष्कंपहृदं निरुतद्विरेफं सुकांडजं जातमुगप्रचारं ॥ तच्छाशनाकाननमेव सर्वं चित्रार्पितारं स इवावतसे
 ५० ॥ सर्वमेव कानो वच्छाशना ॥ चित्रार्पितारं समिव अवतसे ॥ अतिष्ठत ॥ तस्य नंदिनः ॥ तस्य सनंतस्मात्तातच्छाशनात् ॥ चि-
 त्रार्पितः ॥ आरंभो यस्य तनुचित्रार्पितारं नै ॥ आलेख्य आरंभितमस्य नमिवा ॥ कथं चतुर्काननं ॥ निष्कंपहृदं ॥ निष्कंपाह-
 रं ॥ जायत्रतनुनिष्कंपहृदं ॥ कं परहितमित्यर्थः ॥ पुनः कथं चतुर्काननं ॥ निरुतद्विरेफं ॥ निरुतद्विरेफं ॥ निरुतद्विरेफं ॥ निरुतद्विरेफं ॥
 विरुद्विरेफं ॥ कथं चतुर्काननं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥
 ५१ ॥ सुकांडजं ॥ पुनः कथं चतुर्काननं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥ जातमुगप्रचारं ॥
 प्रपातं परिदृश्य तस्य कामः पुरः ॥ शुक्रमिव प्रयागे ॥ प्रांतं पुंसं मकनमेरुशारवध्यानास्य दत्तं पतेर्विवेश ॥ ५३ ॥

कामः॥ इतयते ईश्वरस्य धर्मनामदं॥ धर्मनश्चानं विवेश किं कथा॥ तस्य ईश्वरस्य हृदि प्रपातं परिदृष्ट्या॥ दृष्ट्या॥ दृष्ट्या॥
 पातः तं दृष्टिप्रपातं॥ कसिवा॥ प्रयागे गमने पुरः अथे शुक्रमिवा कथं चतं धर्मनामदं॥ प्रतिपुत्रकमाने पुत्रा संसक्तन
 रुरुचारवं॥ संसक्तकाले ध्यानमेरुशारवा यवतत्संसक्तनमेरुशारवा॥ ४३॥ सदेवदारुदुमवेदिकायां शार्ङ्गलवर्मद्यवधन
 वद्यां॥ आसीनमासनसरीरपाताम्रिलोचनं संयमिनंददृशी॥ ४४॥ सकामः संयमिनं त्रिलोचनं कथं चतं देवदारुदुमवेदि
 कायां आसीनं॥ उग्रविष्टं॥ देवदारुदुमवेदिकायां देवदारुदुमवेदिकायां॥ किं विशिष्टायां॥ देवदारुदुमवेदिकायां॥ आ
 सीनं॥ शार्ङ्गलवर्मद्यवधनवद्यां॥ शार्ङ्गलवर्मद्यवधनं॥ आह्लादनं विद्यते यस्याः॥ आशार्ङ्गलवर्मद्यवधनवद्यां॥ कथं च
 तः॥ कामः॥ आसनसरीरपातः॥ आसनसरीरपातः शरीरविनाशो यस्याः॥ आसनसरीरपातः॥ ४५॥ पर्यंकवंधश्चिरपूर्व
 कायमुद्धायता संनमितोत्तयांसं॥ उन्नानपालिद्वयसंनिवेशात्प्रफुल्लराजीवमिवाकमध्या॥ ४६॥ सकामः त्रिलोचनं द
 दृशी॥ कथं चतं त्रिलोचनं॥ पर्यंकवंधश्चिरपूर्वकायं॥ पर्यंकवंधेन आसनविशेषेण चिरपूर्वकायो यस्यासत् पर्यंकव

४९

धश्चिरपूर्वकायं॥ तं पर्यंकवंधश्चिरपूर्वकायं॥ पुनः कथं चतं त्रिलोचनं॥ उद्धायता संनमितोत्तयांसं॥ उन्नानपालिद्वय
 आयतो विस्त्रीर्णो संनमितो नम्री चतौ उत्तये अं मौक्त्यं यस्यासत् उद्धायता संनमितोत्तयांसं॥ पुनः कथं चतं त्रि
 लोचनं॥ उत्प्रेक्षते॥ उन्नानपालिद्वयसंनिवेशात्प्रफुल्लराजीवमिवाकमध्या॥ ४६॥ सकामः त्रिलोचनं द
 नं यनुपालिद्वयां तस्या निवेशात्तस्मात्॥ उन्नानपालिद्वयसंनिवेशात्प्रफुल्लराजीवमिवाकमध्या॥ ४६॥ सकामः त्रिलोचनं द
 जंगमावद्वजटा कलापं कर्णवसक्तद्विगुणाक्षसूत्रं॥ कंठप्रज्ञासंगविशेषेण सुगवचं स्पर्शवती दधाती॥ ४७॥ सक
 त्रिलोचनं ददृशी॥ कथं चतं त्रिलोचनं॥ उन्नानपालिद्वयसंनिवेशात्प्रफुल्लराजीवमिवाकमध्या॥ ४६॥ सकामः त्रिलोचनं द
 मितः॥ दूयेन॥ सत्तुजंगमावद्वजटा कलापं॥ पुनः कथं चतं त्रिलोचनं॥ कर्णवसक्तद्विगुणाक्षसूत्रं॥ कर्णवसक्तं निदिनं
 विदुः॥ गुणं अक्षसूत्रं यमालिकायेन सत्तुजंगमावद्वजटा कलापं॥ पुनः किं कुर्वती त्रिलोचनं स्पर्शवती सुगवचं
 कर्णवसक्तं॥ धर्मयंतं॥ सुगवचं॥ सुगवचं॥ स्पर्शविद्यते यस्याः॥ आस्पर्शवती॥ तां॥ पुनः कथं चतं॥ सुगवचं॥ कंठप्र

नामंगविशेषनीलो॥कंठप्रसातस्याःसंगःतेनविशेषनीलो॥कंठप्रसातसंगविशेषनीलो॥४६॥किंचित्प्रकाशस्त्रिमितो
 तारैः॥तुविक्रियायांविगतप्रसंगैः॥नेत्रैरवस्थितपद्ममालैर्लक्ष्मीकृतघ्राणमधोमयैः॥४७॥सकामः॥त्रिलोच
 नददर्श॥कथंरुतंत्रिलोचनं॥नेत्रैःलक्ष्मीकृतघ्राणंलक्ष्मीकृतघ्राणंनामायेनसलक्ष्मीकृतघ्राणं॥कथंरुतंत्रिलोच
 नेत्रैः॥किंचित्प्रकाशस्त्रिमितोयतारैः॥इष्टविमेषितेननिस्यंदावडाकनीनिकायेषांतानितैः॥पुनःकथंरुतैः॥नेत्रैः
 विक्रियायांतुविकारेविगतप्रसंगैः॥विगतप्रसंगोयेषांतानितैःविगतप्रसंगैः॥निद्रासंसर्गैः॥पुनःकथंरुतैः॥नेत्रैः
 विस्पंदितपद्ममालैः॥नविस्पंदितावलितपद्ममालामपेक्षियेषांतानितैः॥अविस्पंदितपद्ममालैः॥मीलनोन्मील
 नरहितपद्मपंक्तिः॥पुनःकथंरुतैः॥नेत्रैः॥अधोमयैः॥अधोमयैः॥सागेमद्युधारमयोयेषांतानितैः॥अधो
 मयैः॥४७॥अवृष्टिसंरंभमिवोबुवाहमपामिवाधरमुत्तरंगं॥अंतश्चराणांमरुतांनिरोधमनिर्वातनिष्कापमिदप्रदी
 पं॥४८॥सकामः॥त्रिलोचनं॥कथंरुतंत्रिलोचनं॥उत्प्रेक्ष्यते॥अवृष्टिसंरंभं॥बुवाहमिवानविद्यते॥वृष्टिसंरंभोय

४८

अथवृष्टिसंरंभः॥तंअवृष्टिसंरंभं॥कस्मात्तुअंतश्चराणांमरुतांवाहनांनिरोधतु॥अंतर्मध्येचरेतीतिअंतश्चरा
 णां॥अंतश्चराणां॥पुनरुत्प्रेक्ष्यते॥अनुत्तरंगंतरंगरहितं॥अपांआधरमिवा॥समुद्रमिवानुत्तरंगः॥यद्यस्य
 अनुत्तरंगं॥अनुत्तरंगं॥कस्मात्तु॥अंतश्चराणांमरुतांनिरोधतु॥पुनरुत्प्रेक्ष्यते॥निवातनिष्कापं॥प्रदीपमिवानिवातेननिष्का
 पं॥निवातनिष्कापं॥तंनिवातनिष्कापं॥कस्मात्तु॥अंतश्चराणांमरुतांनिरोधतु॥४८॥कयालनेत्रांतरलक्ष्मार्गेज्योति
 श्रादेरुदितैः॥शिरसः॥मृणालसूत्राधिकसौकुमार्यां॥बालस्यलक्ष्मीसुपयंतिमिदोः॥४९॥सकामः॥त्रिलोचनं॥ददर्श
 ॥किंकुर्वतं॥त्रिलोचनं॥बालस्यकलामात्रस्य॥इदोश्चंद्रमसः॥लक्ष्मीशोभां॥सुपयंतं॥द्यपोदयंतं॥क्षेपयंतं॥कैः॥ज्यो
 तिसः॥प्ररोहैः॥ज्योतिषांतेजसांप्ररोहाः॥अंजुराः॥तैः॥ज्योतिः॥प्ररोहैः॥कथंरुतैः॥शिरसः॥उत्तमीगानुदितैः॥निसृतेः॥पुनः
 विस्प्रेक्ष्यते॥ज्योतिः॥प्ररोहैः॥कपालनेत्रांतरलक्ष्मार्गेः॥कयालानां॥ब्रह्मशिरसांनेत्रानितेषां॥अंतराणि॥मध्यमनितेषां
 ॥लक्ष्मार्गेयेज्योतिः॥प्ररोहाः॥तैः॥ज्योतिः॥प्ररोहैः॥कथंरुतं॥लक्ष्मी॥मृणालसूत्राधिकसौकुमार्यां॥मृणालानां॥सु

शालितेनोऽपेकं सौकुमार्यं यस्यासाधुणालस्यधिक सौकुमार्यात्तो मुणालस्यत्राधिक सौकुमार्या विशतं च चोऽ
 पेककोमलमित्यर्थः॥४॥ मनो न वदरनिषिद्धवृत्तिरुदित्यवस्थाप्य समाधिवश्यं॥ यमहरं वेदविदो विदुः समात्मानमा
 न्यवलो कयंतं॥५॥ कुलकं॥ सकासं त्रिलोचनं ददृशुः किं कुर्वते त्रिलोचनो आत्मानं आत्मनि अवलो कयंतं वेदविद
 यं आत्मानं अहरं विदुः जानंति॥ अहरं अविनश्वरं ब्रह्मसूत्रं किं कथामनः हृदित्यवस्थाप्या आरोप्य कथं हृतं मनः न व
 दारनिषिद्धवृत्तिन वदारेषु निषिद्धवृत्तिर्यस्या तत्र न वदरनिषिद्धवृत्तिपुनः कथं हृतं मनः समाधिवश्यं समाधिना कथं
 तत् समाधिवश्यं॥५॥ कुलकं॥ अपरस्य च हृतमयुग्मनेत्रं पश्यन् इराग्रतसा यच्छृणु॥ नालक्ष्य साधुमस वदसं अ
 संशरं चापमपि हृदसात्॥५॥ रागकामादित्याहृतं ध्यानं मुमुक्षुः कथं हृतं अयुग्मनेत्रं त्रिनेत्रं अहं रागमीपात् पश्यन्
 हृदसात्॥ असंशरं पतितवारी शिथिलमित्यर्थः॥ चापमपि न अलक्ष्य दानाज्ञासीत् कथं हृतं सकासं अपरसा
 धुमस न हसः साधुमेन सयेन नौकं पमातौ हसौ यथा ससाधुस स न हसः कथं हृतं अयुग्मनेत्रं अनसापि अहं

४९

अपरा सवतीयं॥ अयुग्मानि त्रेत्राणि यद्यसते अयुग्मनेत्रं त्रिनेत्रं॥१॥ निर्वाणसूर्यिष्टमथाश्वीर्ये संधुहयं तीव्रवपुर्गु
 ऐतं॥ अयुग्मया ताव न देवता न्यामदृश्यत स्थावरराजकन्या॥५॥ अथ अनंतरं स्थावरराजकन्या अदृश्यता कथं हृता स्था
 वरराजकन्याः तत देवता न्यां वैजया विजया न्या॥ अयुग्मया ता॥ अयुग्मया ता॥ पुनः कथं हृता स्थावरराजकन्या॥ वपुर्गुरेन अथ
 कामस्य निर्वाणसूर्यिष्टा वीर्ये संधुहयं तीव्रवपुर्गु॥ अतिशयेन बहुसूर्यिष्टं निर्वाणं वतत सूर्यिष्टं निर्वाणसूर्यि
 ष्टं शांतमतिशयेन दृश्यर्थः॥५॥ अशोकनिर्तसितपद्मरागमा कृष्टदेमद्युतिकर्त्तिकारं मुक्ताकलापी कृतसिंदुवारं
 वसंतपुष्पासरणं वहंती॥५॥ अथ अरंतरं स्थावरराजकन्या अदृश्यता किं कुर्वती॥ वसंतपुष्पासरणं वहंती॥ वसंतपु
 ष्पाशालितेनोऽपेकं सौकुमार्यं यस्यासाधुणालस्यधिक सौकुमार्यात्तो मुणालस्यत्राधिक सौकुमार्या विशतं च चोऽ
 पेककोमलमित्यर्थः॥४॥ मनो न वदरनिषिद्धवृत्तिरुदित्यवस्थाप्य समाधिवश्यं॥ यमहरं वेदविदो विदुः समात्मानमा
 न्यवलो कयंतं॥५॥ कुलकं॥ सकासं त्रिलोचनं ददृशुः किं कुर्वते त्रिलोचनो आत्मानं आत्मनि अवलो कयंतं वेदविद
 यं आत्मानं अहरं विदुः जानंति॥ अहरं अविनश्वरं ब्रह्मसूत्रं किं कथामनः हृदित्यवस्थाप्या आरोप्य कथं हृतं मनः न व
 दारनिषिद्धवृत्तिन वदारेषु निषिद्धवृत्तिर्यस्या तत्र न वदरनिषिद्धवृत्तिपुनः कथं हृतं मनः समाधिवश्यं समाधिना कथं
 तत् समाधिवश्यं॥५॥ कुलकं॥ अपरस्य च हृतमयुग्मनेत्रं पश्यन् इराग्रतसा यच्छृणु॥ नालक्ष्य साधुमस वदसं अ
 संशरं चापमपि हृदसात्॥५॥ रागकामादित्याहृतं ध्यानं मुमुक्षुः कथं हृतं अयुग्मनेत्रं त्रिनेत्रं अहं रागमीपात् पश्यन्
 हृदसात्॥ असंशरं पतितवारी शिथिलमित्यर्थः॥ चापमपि न अलक्ष्य दानाज्ञासीत् कथं हृतं सकासं अपरसा
 धुमस न हसः साधुमेन सयेन नौकं पमातौ हसौ यथा ससाधुस स न हसः कथं हृतं अयुग्मनेत्रं अनसापि अहं

संतपुष्पांतरां॥ सुक्ताकलापीकृतसिंदुवारं॥ असुक्ताकलापे सुक्ताकलापे कियते सुक्ताकलापीकृतं सुक्ताकला
 रं कृतं सिंदुवारं निर्युडी पुष्पयत्रतनु॥ सुक्ताकलापीकृतसिंदुवारं॥ सुक्ता॥ ५३॥ आदर्जिता किंविदिवसनाभ्यां
 सोवमाना तरुणार्करागं॥ सुजातपुष्पस्रवकावनम्रासंसारिणी पल्लविनीलतेव॥ ५४॥ अथ अनंतरं॥ सुवराजक
 न्यादृश्यत॥ कथंस्तु सुवराजकन्या॥ उत्प्रेक्ष्यते सनाभ्यां किंचिनु कियतां अवर्जिता इव॥ नम्री च ता इव पुन
 किं कुर्वाणा तरुणार्करागी वा सः वसाना दक्षना तरुणायः अर्कः॥ तद्वत्तरुणाय स्यात्तद्वत्तरुणार्करागी को संतं वरी पु ५०
 नः पु कथंस्तु सुजातपुष्पस्रवकावनम्रा सुजाता ये पुष्पस्रवकावतैरवनम्रा नम्री च ता सुजातपुष्पस्रवका
 वनम्रा॥ ५४॥ अस्मिन्नितं बाहवलेद्यवो समाना सुकुमुदके सरपुष्पकांची॥ न्यासीकृतां छानविदा स्मरेण द्वितीयमौ
 वीमिव कार्मुकस्य॥ ५५॥ अथ अनंतरं॥ सुवराजकन्या अदृश्यत॥ कथंस्तु सुवराजकन्या॥ नितंबानुकटिप्रदे
 शात्तु स्र्वापतितां केसरपुष्पकांची मेखलां सुकुम्वारं वारं अवलंब्यमाना धारयती॥ केसंश्च पुष्पकांची तां केसरपु

प्पकांची तां केसरपुष्पकांची॥ कथंस्तु तां केसरपुष्पकांची॥ उत्प्रेक्ष्यते कार्मुकस्य धनुषः॥ द्वितीयमौ वीमिव॥ कथंस्तु तां द्वि
 तीयमौ वी॥ छानविदा स्मरेण न्यासीकृतां॥ अद्यापि न्यासीकृता न्यासीकृता तां न्यासीकृतां॥ छानं वेष्टीति छानवितृतेन
 छानविदा स्मरेण॥ द्वितीया वासौमौ वी च तां द्वितीयमौ वी॥ ५५॥ सुगंधिनिश्वासविहृद्दृष्टं विवाधरासन्नवरं हिरेकं प्रति
 हारं संतमनोलहृष्टिनीलारविंदेन निवारयती॥ ५६॥ कुलकं॥ अथ अनंतरं॥ सुवराजकन्या अदृश्यत॥ किं कुर्व
 ती॥ लीलारविंदेन द्वितीयां च मरं निवारयती॥ कथं यथा सवति तथा प्रतिहृष्टं यथा सवति हृष्टं हृष्टं प्रतिप्रतिहृष्टं ली
 लायाः क्रीडायाश्चरविंदं तेन लीलारविंदेन पुनः कथंस्तु तां ससं सलो लहृष्टिः॥ संप्रमेयं सयेन लोलाहृष्टिर्यस्याः ससं
 सलो लहृष्टिः॥ कथंस्तु तां हिरेकं॥ सुगंधिनिश्वासविहृद्दृष्टं सुगंधी योनिश्वासते न विहृद्दृष्टं स्यात्स सुगंधिनिश्वा
 विहृद्दृष्टं सुगंधिनिश्वासविहृद्दृष्टं॥ कथंस्तु तां हिरेकं॥ विवाधरासन्नवरं विवाधरस्य आसन्नवरं निविवाधरास
 न्नवरं विवाधरासन्नवरं॥ कुलकं॥ ५६॥ तां वीक्ष्य सर्वा वयवानवधारते रपिङ्गी पदमादक्षनां॥ जितेन्द्रिये शलिनिपु

अकेतुः स्वकर्मसिद्धिं पुनराशंसते ॥ ५७ ॥ पुष्पकेतुः कामजितेन्द्रिये शक्तिनिर्देशे पुनः स्वकर्मसिद्धिं निजकार्यनिष्पत्तिं प्रा-
 शंसते ॥ संज्ञावयवमासा किंकर्षाः सर्वावयवानवद्योतोपावर्तनीवीक्ष्य ॥ अवलोकाः सर्वे अवयवैः अनवद्याः सर्वावयवानवद्याः ॥
 सवती ॥ तं सर्वावयवानवद्याः पुनः किंकर्षणीतां ॥ सर्वावयवानवद्याः शर्वतो रतेरपिकामस्त्रियोद्गीपदं लज्जापुनः ॥
 रधनो ॥ धारयंती ॥ रतिः पार्वतीवीक्ष्य लज्जां करोति ॥ मञ्जकाशा नृदयं रूपवतीति ॥ ५८ ॥ सविष्यतः प्रकुरुमा च शोभ-
 माससादप्रतिहारमिह ॥ योगासरांतः परमात्मसंज्ञं दृष्ट्वा परं ज्योतिरुपांशम ॥ ५९ ॥ चपुनः उमापार्वतीशोभते ॥ ईश्वर-
 याप्रतिहारमिह प्रदेष्टुं समाससादा प्रापकथं हृतस्य शोभते ॥ सविष्यतः प्रकुरुमा चपुनः स ईश्वरयोगात् ॥ परमात्म-
 संज्ञं परमात्मानमपरं उक्तं ज्ञेयं ॥ तिस्रे जः दृष्ट्वा उपाररासाद्यवर्तते ॥ ६० ॥ ततो चुजंगाधिपतेः फणाग्रैः कथं विदु-
 र्मुमिसागं ॥ शनैः कृतप्राणविमुक्तिरीशः पर्यंकबंधं निविडं विनेद ॥ ६१ ॥ ततोऽनंतरं ईश्वरः ॥ निविडं दृढं पर्यंकबंधं
 कथं विमहता कष्टेन विनेद ॥ मुमोवा कथं हृतं ईशः ॥ शनैर्यथा सवति तथैकनप्राणविमुक्तिः कृता प्राणानां वाई

५२

विमुक्तिर्यतः सकृतप्राणविमुक्तिः कथं यथा सवति ॥ चुजंगाधिपतेः फणाग्रैः अधः पातालैः कथं विदुर्भूते र्मुमिसागं यथा
 सवति ॥ फणानां अग्राणि तैः फणाग्रैः ॥ धृतः र्मुमिसागो यत्र कर्मलितता धृतः र्मुमिसागं ॥ ६२ ॥ तस्मै शरांसप्रणिपत्य नंद-
 ॥ यथा शौलमुतामुपेतां ॥ प्रवेशयामास वचनं चुरेतां चूहेपमात्रानुमितप्रवेशं ॥ ६३ ॥ नंदी तस्मै ईश्वराय प्रणिपद्य शुश्रू-
 षतामुपेतां ॥ प्राप्तां शौलमुतां पार्वतीशरीस ॥ कथयामासा चपुनः ॥ पुनोपार्वती प्रवेशयामासा कथं हृतां पुनोपार्वतीस्तु-
 तीरीश्वरस्य चूहेपमात्रानुमितप्रवेशं ॥ चूहेपमात्रेण अनुमितं ॥ अनुमानीकृतः प्रवेशो यस्याः सा चूहेपमात्रानु-
 मितप्रवेशात् चूहेपमात्रानुमितप्रवेशं ॥ ६४ ॥ तस्याः सखीत्यां प्रणिपातपूर्वं धृदं सखी शिवाय यस्याः विकी-
 र्णां वकपादसूले पुष्पाञ्जयः पल्लवतंगनिभः ॥ ६५ ॥ तस्याः पार्वत्याः सखीत्यां कर्तृजया विजयात्यां शिवाय
 यवसंतपुष्पाञ्जयः कर्मत्रयं वकपादसूले वकीर्यता ॥ असुच्यते ॥ कथं यथा सवति ॥ प्रणिपातपूर्वं यथा सवति प्र-
 णातः पूर्वो यत्र कर्मलितता ॥ प्रणिपातपूर्वी त्रीणि त्रयं वकानि लोचना नियम्य सत्र्यं वकः ॥ तस्यापि दसलोकं

अवेन॥ अंबकपादसूले॥ पुष्पाणां उच्चयः ससहः॥ शिशिरश्च हिमश्च अक्षयो विनाशः तस्य शिशिराद्ययः॥ कथं च
 महां॥ पुष्पोच्चयः सहस्रवृक्षः सहस्रेन वृक्षैः सहस्रवृक्षैः पुनः कथं च तस्य पुष्पोच्चयः पल्लवमंगलिनः॥ पल्लवानां न
 त्वेन तिलः॥ किसलयरवेडमिश्रः॥ ६१॥ उमापि नीलालकमध्यशोसि विश्रंतयंती नवकर्मिकारी॥ वकारकर्मचु
 दधः॥ स्ववेन सृष्टी प्रणामं वृषसधुजाय॥ ६२॥ उमापि वृषसधुजाय सृष्टी प्रणामं वृषसधुजाय॥ कथं च त्वेन सृष्टी॥ कर्मचुतपल्ल
 मारिता॥ कर्णात्तु चतः पल्लवो यश्च कर्णचुतपल्लवः॥ तेन कर्मचुतपल्लवेना किं कुर्वती॥ उमापि नवकर्मिकारं विश्रं स
 ती॥ पातयती॥ कथं च त्वेन नवकर्मिकारं नीलालकमध्यशोसि॥ नीला कृष्णाय अलकाः केशाः॥ तेषां मध्यशोसतइति ५२
 लालकमध्यशोसि॥ ६३॥ अनन्यजं प्रतिमा सुदी॥ किं सा तथ्यमेवा सिद्धिता सवेन॥ नदीश्च रद्या इतयः कदा
 चतुष्पुष्पं तिलोके विपरीतमर्थं॥ ६४॥ सवेन ईश्वर एसा पावती इति तथ्यमेव अ सिद्धिता॥ उक्तादीति किं देयावेति
 अनन्यजं प्रतिमा सुदी॥ किं सा तथ्यमेवा सिद्धिता सवेन॥ नदीश्च रद्या इतयः कदा

ईश्वरवचनानि कदाचि लोके संसारे विपरीतं अर्थं॥ अथार्थेन पुष्पंति॥ ६३॥ कामसुबाणावसरं प्रतीक्ष्य पतंगवत्तव
 क्रिमुत्वं विवक्षुः॥ उमासमदं हरबदलहः शरासनज्यां सुदुरासमशी॥ ६४॥ कामः॥ पुनः वाणावसरं प्रतीक्ष्य विलोक्य
 सुदुर्वीरं शरासनज्यां आममशी॥ मसार्जं॥ सुशुभ्रामर्शने॥ कथं च तः कामः॥ पतंगवत्तव क्रिमुत्वं विवक्षुः॥ वेष्टुमिक्तु
 विवक्षुः॥ विशप्रवेशने॥ विश॥ पुनः कथं च तः कामः॥ उमासमदं यथा सवतितथा हरबदलहः॥ उमायाः समदं प्रयत्नं
 समुत्तवं यत्र कर्म एतत्॥ उमासमदं॥ हरे ईश्वरे बदलहः येन हरबदलहः॥ ६४॥ अथोपनिषे गिरिगायगौरीतय
 च्छिने ताम्ररुवाकरेण॥ विशोषिता भावुमतो म इषेमंदा किनी पुष्करबीजमाला॥ ६५॥ अथ अनेतरं॥ गौरीपार्वती
 ताम्ररुवाकरेण॥ मंदा किनी पुष्करबीजमालां गंगायद्या कृष्णमालां॥ गिरिगाय उपनिषे अर्पयामास॥ कथं च तः
 तयश्छिने॥ तपो विद्यते यथा सौतपची॥ तस्मै॥ तपश्छिने कथं च तं मंदा किनी पुष्करबीजमालां॥ सा तुमतः सुव
 यमदुष्टैः किरणैः विशोषितां पुष्कराणां कमलानां बीजा नितेशां मालां पुष्करबीजमालां॥ ६५॥ प्रतिप्रदीउं प्र

विरुते॥६॥सदहिणापांगनिविष्टमुष्टिंनतांसमाकुंचितवामवादा॥ददर्शवकीकृतवारुचापंप्रदुर्भुमच्छद्यतमा
 मयोनिं॥७॥सईश्वरःप्रदुर्भुमच्छद्यतंआत्मयोनिंमंददर्श॥कथंचतंआत्मयोनिं॥दहिणापांगनिविष्टमुष्टिं
 सदहिणेअपांगनिविष्टलमासुष्टिर्यस्यसदहिणापांगनिविष्टमुष्टिसंदहिणापांगनिविष्टमुष्टिं॥पुनःकथंचतं
 आत्मयोनिंनतांशं॥नतौअंशौयथासौनतांशः॥तंनतांशं॥पुनःकथंचतंआत्मयोनिंआकुंचितसद्यपादं॥आकु
 चितःसद्यपादोयेस्यैसआकुंचितसद्यपादं॥तंआकुंचितसद्यपादं॥पुनःकिंविशिष्टंआत्मयोनिं॥चकीकृतवाम
 चापं॥चकीकृतवारुचापंयेनसचकीकृतवारुचापसं॥चकीकृतवारुचापं॥प्रदरणायप्रदुर्भु॥आत्मनयोनि
 उत्पत्तिर्यस्यसआत्मयोनिं॥तंआत्मयोनिं॥७॥तपःपरामर्शविद्वदमन्योचूंसंगदुःप्रेक्ष्यमुखस्यतथा॥सुखद
 र्शःसदसाहृतीयादद्याःकृशानुःकिलनिःपपात॥७॥तस्येश्वरस्यहृतीयातुअद्याःकिलइतिश्रूयतेकृशानु
 चक्रिःसुखरुसचसहसावेगेनतिःपपात॥कथंचतथातस्यईश्वरस्य॥तपःपरामर्शविद्वदमन्यो॥तपसः

परामर्शोत्तरेणविद्वदमन्युर्यस्य॥तपःपरामर्शविद्वदमन्यु॥तथा॥सतोः॥पुनःकिंविशिष्टंआत्मयोनिं॥चूंसंगदुः
 प्रेक्ष्यमुखस्य॥चूंसंगेनदुःप्रेक्ष्यमुखस्यसचूंसंगदुःप्रेक्ष्यमुखस्यतथाचूंसंगदुःप्रेक्ष्यमुखस्य॥पुनःकथंचतस्यै॥
 कृशानुःउदर्विषः॥उकटानिअर्धेपियस्यसःउदर्विः॥७॥क्रोधंप्रसोसंदरसंदरेति॥यावद्विरःश्वेमरुतांचरति॥
 तावत्सवक्रिर्त्तवनेवजन्मासमावरोधंमदनंकर॥७॥मरुतोदेवानांगिरः॥वेद्याकाशेयावच्चरति॥इतीतिकिं॥देम
 सोहंक्रोधंसंदरसंदरेति॥तावत्ससवनेवजन्मावद्विः॥मदनंलसमावरोधंकरा॥सस्यस्यअवरोधेयस्यसःसमाव
 रोधसोसमावरोधं॥नवनेवजन्मयस्यससवनेवजन्मा॥७॥तीव्रासिखंयाप्रसवेनइतिमोहेनसंसंनयतीद्विया
 णां॥ब्रह्मातलईद्यसनासुइर्वकृतोपकारेवमतिर्वच॥७॥रतिःसुइर्वयावत्कृतोपकारेववच॥कृतउप
 कारोयस्यासा॥कृतोपकारा॥कथंचतारति॥मोहेनाज्ञातलईद्यसना॥नज्ञातलईद्यसनययासा॥अज्ञातल
 ईद्यसना॥कथंचतेनमोहेना॥इंद्रियाणांइतिवत्तमानंसंसंनयिता॥संसंनयतीतिसंसंनयता॥तेनसंसंनयता॥पु

न कथं सते जेहेनाती वासिषंग प्रसवेनाती शोय अमिषंग को धन स्यात् प्रसवती तितेन ती वासिषंग प्रसवेना
 थो काम मरण रण रत्या न ज्ञाता अणवसारति मोदेन कतो प्रकारा ॥ ७४ ॥ तपसी सत्ततः सत्तपति इष्टरगतिरोदवे अद
 वसज्या ॥ स्त्री संनिकर्ष परिहर्तुं मिच्छति रोदधे सत्तपति ॥ ७५ ॥ तपसी सत्ततः सत्तपति इष्टरगतिरोदवे अद
 र्थो वसवा किं कृत्वा तपस विष्णुं विष्णु पंकसा अणु जी प्रवसज्या ॥ न ज्ञाता अवसंजने पूर्वो प्रवसज्या ॥ क क मिवा वज्र
 वनस्पति मिवा किं कृत्वा नू स्त्री संनिकर्ष परिहर्तुं कृत्वा तपस विष्णुं विष्णु पंकसा अणु जी प्रवसज्या ॥ न ज्ञाता अवसंजने पूर्वो प्रवसज्या ॥ क क मिवा वज्र
 रुवर्त्तते सत्ततः ॥ ७४ ॥ शैलात्मजा पित्रु कठिर सो निला हार्य समर्थ ललितं वपुरात्मनया सख्यो समस्त मिति ज
 धिकजात लज्जा ॥ शूच्या जगाम पुवना सिमुरवी कथं विदुः ॥ ७५ ॥ शैलात्मजा पित्रु व्यासती अवेतनामती कथं विदुः
 ता कथेन सवना सिमुरवी जगाम ॥ एवमेव देव सिमुरवी सवना सिमुरवी किं कृत्वा उठिरसपि पुत्र अति लाघमने
 रथं धर्म समर्थ निष्फलं कृत्वा उकटं उच्छिरे पथा सै उठिरसपि पुत्र अति लाघमने रथं धर्म समर्थ निष्फलं कृत्वा उकटं उच्छिरे पथा सै

५५

मनोहरं शरीरं धर्म समर्थ ॥ समर्थं नृवं समर्थ ॥ दयं कृतौ लज्जा ॥ इति अधिकजात लज्जा ॥ अधिकाजात लज्जा यथा
 धिकजात लज्जा ॥ इति किं सख्योऽया विजययोऽसमर्थं प्राप्य मिति ॥ ७५ ॥ सपदि मुकुलिता ही रुद्र संरं स्त्री सपी ह्या
 हुतर मनुष्या मद्रि राहा यदो स्त्री सुरगज इव विस्रत्य भिनी दंत लयां प्रति पथ गति रासी द्वे गदी धी कृतात्मा ॥ ७६ ॥
 हि मा वल दुहितरं कन्यां दो स्त्री आदाय गृहीया प्रति पथ गति रासी नू क इव दंत लयां पद्मिनी विस्रत क्षरय नू
 सुरगज इव यथा सुरगज दंत लयां पद्मिनी धी विस्रत क्षरय नू प्रति पथ गति रं वति तथा प्रति पथ गति रं मने अयथा
 मय पथ गतिः कथं कृत सुरगज कथं वेगदी धी कृतात्मा ॥ वेगेन दी धी कृतांगः ॥ वेगेन दी धी कृतः आत्मा शरीरं दे
 गदी धी कृतात्मा ॥ दंत योर्लया दंत लया तां दंत लयां कथं कृत दुहितरं रुद्र संरं सती त्या सपदि संरं सती त्या
 रुद्र संरं सती त्या कोपः तस्मात् प्राप्तीति सयंतया रुद्र संरं सती त्या सुन कथं कृत दुहितरं अनु कं प्या ॥
 सपदि अनु योग्या अनु कं प्या तां अनु कं प्या ॥ ७६ ॥ ॥ इति श्री कुमार सखे महाकाव्ये वल्लभाय टीका यां काम

॥ तदिदं गतमीदृशी दृशां न विदीर्ये कविना स्वबुद्धिः ॥ ५॥ हे कामयतूतवकारणं शरीरं विलासिनं पुच्छाणां उप-
 अचरत् कामदेवसदृशो यमिति कथा कांतिमत्तया ॥ कांतिमतो सावः कांतिमत्ता तथा ॥ कांतिमत्तया ॥ यत इदं करणं
 शरीरं इदृशी दृशां गतं तस्मिन् रूपां दृशां यांते ॥ यत अद्य न विदीर्ये तनूस्वल्गु विवादे कविना ॥ अहं अत्र कर्मवत् कर्मक-
 ॥ ५॥ क्लृप्तमां तदधीनजीवितां विनिकीर्य कृणुति न सौ इदं ॥ न लिनी कृतमेतु बंधनो जलसंघात इवा सि विदुतः ॥ ६॥ कृतवान-
 से विप्रियं ॥ हे कामवं मां विनिकीर्य कृणुति कविदुतो सा कथं कृतं मां ॥ तदधीनजीवितां ॥ तव अधीनजीवितं यस्याः सा तदधीन-
 जीविता ॥ तां तदधीनजीवितां ॥ नु इति वितर्के ॥ कथं कृतं सौ ॥ कृणुति न सौ इदं ॥ कृणेन तिनं ह्यहं सौ इदं प्रीतिर्येन स कृणु-
 ति न सौ इदं ॥ कां क इव ॥ न लिनी विनिकीर्य कृणुति जलसंघात इवा जलसंघातः ॥ जलसंघातः ॥ कथं कृतं जलसंघातः ॥ न-
 तमेतु बंधनः ॥ कृतं सौ ॥ टितं सेतु बंधनं यस्याः कृतमेतु बंधनः ॥ यथा सेतुं कथयिष्यामि ॥ पश्चिमी परिचयः ॥ यः पुरो विद्वति
 नथा च सौ इदं ह्यहं कामां परित्यज्य कथयामि ॥ सौ इदं सौ सेतुं यमानां कामयतूतवकारणं ॥ सुइदं कर्म सौ इदं ॥ रा

गानरुत्रयोगाद्या अणुप्रययः ॥ कविदुभयपदद्विः ॥ सौ इदं अत्र इदं गणिधरे निपूर्वपदश्च हृदि प्राप्तौ उन्नयपदश्च हृ-
 रनावः ॥ संज्ञा पूर्वको विधिर नित्यः ॥ अत एव सौ इदं ॥ प्रीतिर विनिकीर्येति अत्र कृ विद्ये ॥ ६॥ कृतवान सि विप्रियं न मे प्र-
 ॥ ५॥ क्लृप्तं वनते मया कृतं ॥ किमकारणमेव दर्शनं विलप्यै रतये न दीयते ॥ ७॥ हे कामवं मे मम विप्रियं न कृतवान सि ॥ व-
 ल्ल- ॥ न मया तेन वप्रति क्लृप्तं विरुद्धं न कृतं ॥ हे कामवया विलप्यंती रतये किमिति प्रश्ने अकारणमेव कारणं विना एव दर्शनं
 वनते दीयते ॥ ७॥ स्मर सि स्मर मेखला गुणै रतिगो वरश्च वलितेषु बंधनैः ॥ श्रुत केसर इषिते कृणा मय संतोष्य लता उना निवा-
 श्रुत केसर उत अथवा गो वरश्च वलितेषु नाम विपर्ययेषु बंधनैः स्मर सि ॥ कैः मेखला गुणै रसना तं तु सि ॥ वा अथवा हे स्मरा
 स्मे ते व्रतं सो लता उना नि न स्मर सि ॥ कथं कृतानि अवतं सो लता उना नि ॥ अत केसर इषिते कृणा नि अवतं मे यत्
 तात ॥ लीनेन यानि ताडनानि ॥ तानि श्रुत केसर इषिते कृणा नि ॥ ८॥ इदं ये वससी तिमस्त्रियं यदवोच स वै सि कैतवं ॥
 ॥ इदं वारपदं न चेदिदं वमनं गः कथमकृतारतिः ॥ ९॥ हे काम ॥ यतु च इति मस्त्रियं अवोच ॥ इतीति किं ॥ हे रते च मे म

रुदयेदमसि॥ तत्र अदं कैतवं द्याजं अवैमि॥ विद्यदिदं उपचारपदं न॥ अनुनयपदं न॥ तदानीं वं कथं अनेगः॥ अंगरहितः॥
 अथ अत्र ता अदं घ्ना॥ आधारस्थानाशे सति॥ आधेयस्थापिनाशे सति॥ १०॥ परलोकनवप्रवासिनः प्रतिपश्येदवीमदं
 विधिना जनपदं वंचितस्त्वरधीनं स्वसुदेहिनां सुरवं॥ १०॥ हे काम अदं तव पदवीं मार्गे प्रतिपश्ये॥ कथं चूतश्च तव परलो
 कनवप्रवासिनः॥ परलं लोकेन वः प्रवासो यस्याप्तीति परलोकनवप्रवासी तथा॥ परलोकनवप्रवासिनः॥ विधिना पुजनः
 न चितः॥ रत्नलुप्यस्मात्कारणात्॥ देहिनां सुरवं च दधीनं॥ १०॥ रजनीतिमिरावगुं विते पुरमार्गे घनशहविक्रवा॥ वसतिं
 प्रियकामिनां प्रियां वदते प्रापयितुं कर्हं श्वरः॥ ११॥ हे प्रिय वदते वदतिना प्रियायां कर्म॥ कामिनां बल्लसानां वसतिं प्रापयि
 तुं कर्हं श्वरः समर्थः॥ अपि तु न कोपि॥ कथं चूतासाः प्रियाः॥ घनशहविक्रवाः॥ घनशह्वेन विक्रवाः॥ ताः घनशहविक्रवा
 कसति॥ पुरमार्गे रजनीतिमिरावगुं विते सति॥ पुरमार्गे तस्मिन् पुरमार्गे॥ रज्यासिमिरां तेन अवगुं विते अका
 दितः॥ तस्मिन् रजनीतिमिरावगुं विते॥ ११॥ नयनाग्ररुणानि घूर्सं यन् वचना नि सवल्यन्यदे पदे॥ असति वयि वा

५७

रुणीमदं प्रमदानामधुना विडं वना॥ १२॥ हे काम अधुना सांप्रतं वारुणीमदं सुराकृताक्षीवता प्रमदानो विडं वनाज
 ति॥ ता॥ उपहासो जातः॥ कसति॥ वयि असति सति॥ किं कुर्वन् अरुणानि नयनानि घूर्सं यन् सत्॥ पुनः किं कुर्वन्॥ पदे पदे
 प्रतिपदं वचां सिसवल्यन्॥ १२॥ हे काम अधुना सांप्रतं वारुणीमदं॥ अवगम्य कथी कृतं वपुः॥ प्रयवेक्षे सवनिष्क
 लं॥ लोदयः॥ वकुं लेपिगते निशाकरसनुतां दुःखमनंगमो ज्ञेति॥ १३॥ हे अनेग निशाकरः॥ अदः॥ वकुं लेपिगते सति नि
 वनजाकरः॥ कुम्भपदे पि अतिकां ते सति॥ तनुतां रुशहं॥ दुर्वलं॥ दुःखं यथा सवतितथा॥ सो द्यति॥ ह्य द्यति॥ किं रु
 अतरे प्रियबंधोः प्रियमुद्ददः सववपुः कथी कृतं अवगम्य॥ ज्ञात्रा॥ अकथा कथा कृतं कथी कृतं॥ कथा मात्रांशं॥ कथं वतः
 स्मिन्ने शाकरः॥ निफलोदयः॥ निफल उदयो यस्यासौ निफल उदयः॥ कामनाशात्रा॥ १३॥ रहितारुणचारुं वनं कलपुं
 तातः॥ किं रुशहं सचितः॥ वदसंप्रति कथ्यवाणतां तव चूतप्रसवो गमिष्यति॥ १४॥ हे काम तव चूतप्रसवः संप्रति कथ्यवा
 णतां गमिष्यति॥ तत्त्वं वद॥ नवो यश्चूतस्य प्रसवः॥ कुमुमां नवचूतप्रसवः॥ कथं चूतः॥ नवचूतप्रसवः॥ हरितारुण

कुरु बंधन ॥ हरितं नीलं अरुणं चाकमनोजं बंधनं यथा ॥ सदृशितारुणवारु बंधन ॥ पुनः कथं हतः न वञ्चत प्रभवः ॥ क
 ॥ अष्टं को किल शब्द सुचितः ॥ कलो मनोजो यः पुष्को किल शब्द सुचितः ॥ तेन सुचितः कथितः ॥ १४ ॥ अलिपं किञ्चने कश
 विद्या गुणकृत्यै धनुषे नियोजिता ॥ विरुतैः करुणस्रै रियं गुरुशोका मयुरो दिती वमां ॥ १५ ॥ हे काम इयं अलिपं किञ्च
 अतरपं किञ्च गुरुशोकां मां अनुरो दिती वा अनुपश्चातुरो दिती वा ॥ गुरुशोको यथा सा गुरुशोका ॥ तां गुरुशोको ॥ के ॥ विरु
 स्मेरितैः शब्दैः कथं हतैः ॥ विरुतैः ॥ करुणस्रैः ॥ करुणस्रै रियं यथा तानि तैः ॥ करुणस्रै रियं कथं हतं अलिपं किञ्च ॥ तथा अनेक
 पि अनेक वारा न धनुषः गुणकृत्यै प्रयं चायं नियोजिता ॥ अथ वञ्चयिता ॥ १५ ॥ प्रतिपद्य मनोहरं वपुः पुनरप्यादिशताव
 ३ दुहितः ॥ रति इतपदेषु को किलां मधुरालापनिसर्गको विदां ॥ १६ ॥ हे काम वं मनोहरं वपुः पुनः प्रतिपद्या प्राप्या न
 ४ कृतः ॥ स नू तावता आदौ रति इतपदेषु ॥ को किलां अदिश ॥ कथं हतं को किलां मधुरालापनिसर्गको विदां ॥ मधु
 रो यत् आजायः ॥ तत्र निसर्गेण स्रुतवेत को विदातां मधुरालापनिसर्गको विदां ॥ इति पदे अत्र याकारं त्रीकृतौ द्वौ

पथ

नि
 ति
 पति
 लव
 वनव

कविता ॥ अतो इती पदे द्वौ ॥ १६ ॥ शिरसा प्रणिपत्य याचिता मृग मृद्वानि सवेपथु निचा ॥ सुरतानि च तानि ते रदः स्म
 रसं स्मृत्य न तांति रस्मिमे ॥ १७ ॥ हे स्मर ते तव उपमृद्वानि ॥ अलिङ्गनानि संस्मृत्य च पुनः रदं पुकांते तानि सुरतानि मोह
 नानि ॥ मे मम मनः शांतिं नास्ति ॥ कथं हतं निउपमृद्वानि ॥ शिरसा प्रणिपत्य याचिता नि ॥ पुनः कथं हतं निउपमृ
 पमृद्वानि ॥ सवेपथु नि ॥ सद्वेपथु नावर्त्तते ॥ यानि तानि सवेपथु नि ॥ १७ ॥ रवितं रति पंडित वया च यमंगेषु म
 ले मेदमार्त्तवं ॥ प्रिय ते ऊसुमप्रसाधनं ॥ तव तज्जारु वपुर्न दृश्यते ॥ १८ ॥ हे रति पंडित वया मम अंगेषु च यं रवितं
 अलग्ने यस्मिं दं आर्त्तं दं वा संति कं ऊसुमप्रसाधनं मंडनं ॥ मया ध्रियते ॥ तव तज्जारु वपुर्न दृश्यते ॥ ऊसुमानां प्रसाधनं मंड
 स्मते यं ऊसुमप्रसाधनं ॥ १८ ॥ विबुधै रसियस्य दारुणै रसमाप्रे प्रतिकर्मणि स्मृतः ॥ तमि मं कुरु दक्षिणे तरं चरणं नि
 तातस्त्रुति राग मेदिमे ॥ १९ ॥ हे काम दारुणैः विबुधैः देवैः ॥ यद्यचरणस्य प्रतिकर्मणि ॥ असमाप्रे सति मंडने ॥ असमाप्रे
 ५ ऊदशां नो ॥ वं स्मृतो मि ॥ वंदक्षिणे तरं वामं इदं मम चरणं निर्मित रागं कुरु ॥ निर्मित रागो यद्यस निर्मित रागं निर्मित

रुदरा॥प्रतिकर्मप्रसाधनं॥इत्यमरः॥देकामवं प्रहिगच्छ॥१॥अदमेत्यपतंगवर्त्मना पुनरंकाश्रयणी सवामितो च
 अथुरकामिनीजनैः प्रियया वनविबुध्यसे दिवि॥२॥देकामइयं अदं पतंगवर्त्मना॥असिमार्येण प्रत्यु आगत्य नेत
 विदुतः॥अंकाश्रयणी सवामि॥अंकं आश्रयते अंकाश्रयणी॥यावत्तु दे प्रिया चतुरेदं दे सुरकामिनीजनैः कर्तव्यं दि
 भावेन विलोच्यसे॥नवशी क्रियसे॥३॥मदनेन विना हतारतिः हणमात्रं किल जीविते ति मो वचनी यमिदं च व स्थित
 रमणचामनुयामियद्यपि॥४॥दे रमणयद्यपि अदं वा अनुयामि अनुगच्छामि तथापि मे मम इदं वचनीयं च व
 स्थितमिति॥उच्यते इति वचनीयं वाच्यं॥निंदा इतीति किं॥रतिः मदनेन विना अहं ता अदं मम सती हणमात्रं जीवि
 ता इति॥५॥क्रियतां कथं मंत्य मंडनं परलोकां तरित स्यते मया॥सममेव गतो मित किं तां गतिं मंगेन च जीवितेन च॥६॥
 देकाम परलोकां तरित स्यते तव अंथ मंडनं॥अवसानं नृपणां॥कर्म मया कर्तुं कथं क्रियतां॥परलोकेन अंत रितं दृ
 यं कृतं॥तस्य परैः कां तरित स्य॥देकामवं अंगेन देहेन च पुनः जीवितेन अतर्क्यतां अविचारितां गतिं सममेव पु
 लो

६०

कर्तव्यं गतो सि॥अन्यं च मृतोपि वारीरमात्रेण तिष्ठति॥७॥अनुतां नयतः स्मरामितो॥आरसुसंगनिषक्तध्वनिः॥मधुना
 सहसं स्मितां कथां नयनोपांत विलोकितानि वा॥८॥देकाम शरं कजुतां नयतः स्पर्शो कर्तव्यः॥तेन वमधुना वसेते न सह
 सस्मितां सदा सां कथां॥अहं स्मरामि॥कथं हताया से॥उसंगनिषक्तध्वनिः॥उसंगे निषक्तं ध्वनय्य स उ संगनिषक्त ध
 वा॥तस्य उ संगनिषक्तध्वनः॥चपुना अहं नयनोपांत विलोकनानि स्मरामि॥नयनोपांतो नयनोपांतो॥तयो वि
 लोकिता नि॥तानि नयनोपांत विलोकितानि॥९॥कनुते इदं यंगमः॥सखा कुसुमा यो जित कार्मुको मधुः॥नखत्त
 र्गो यरुषापि नाकिना गमित सोपि सुदृढतां गतिं॥१०॥देकाम ते तव इदं यंगमः॥सखा॥मधुः॥इदं यंगम इतीति इदं यंगमा
 स्मते धं हतः सखा कुसुमा यो जित कार्मुकः॥कुसुमेः आयो जितं विरचितं कार्मुकं वापं येन स कुसुमा यो जित कार्मुकः
 गतः सुविधा दे उग्र रुषा॥उग्रारुह्य स उग्र रुद्रा॥तेन उग्र रुषा पिना किना॥सोपि मधुरपि॥सुदृढतां गतिं तावकी
 इच्छां मख सुगमितः॥प्रापितः॥सुदृढा कामेन गता प्राप्त सुदृढता॥तां सुदृढतां॥ना सोपितेन रुद्रेण दग्ध इत्यर्थः॥

रुदे॥ अथैः परिदेवताक्षरैः इदयेदिध्वजैरिवाहितैः रतिमकपयचुमाभरां मधुरात्मानमदर्शयत्पुरा॥ २५॥ अ
 भ्रंजनेतरा मधुरासंज्ञा॥ अत्रां दुःखितां रतिं अच्युपपचुं आम्नासयित्वा आत्मानं पुरो अये अदवययत् तदग्रतः आ
 परिच्युत् कथं चेतो मधुः तैः परिदेवताक्षरैः प्रलापवचोनिः इदये अर्दितः पीडितः परिदेवता निदी नानियानि
 अकराणि तैः परिदेवताक्षरैः कथं चेतैः परिदेवताक्षरैः अत्येच्छते दिध्वजैः विविधलिप्यक्षरैरिवा इदये अर्दि
 तः ॥ २५॥ न वेद्यस्मिन् दसा स्त्रां स्मनसं बाधसुरो जवानवास्त्रजनच्यदि दुःखमश्रुतो विहतद्वारमिवोपजायता ॥ २६॥ सारति
 तं वसंतं अवेक्ष्यादृष्ट्वा भृशं अश्रुं रुरोद चञ्चलः स्तनसं बाधं उरः जघाता स्तनयोः संबाधपीडा यत्र तत्र घनसं बाधं दि
 यस्मान्कारणात् स्त्रजनस्य बाधो अग्रतः पुरं विहतद्वारमिव उघाटितद्वारमिव उपजायता संपद्यते ॥ २६॥ इति चेन्न
 बाच दुःखिता सुहृदः पश्यव किं संत किं कृतं यदिदं कणशो प्रकीर्यते पतनेन तस्मै कपोत पांडुरं ॥ २७॥ सारति दुःखिता स
 ती पुनं वसंतं प्रति इति उवाच इति उवाच किं देवसंत सुहृदः कामस्य किं कृतं किंतव मिच्छस्य संपत्तं तद्देव संतं पश्य प

नाद
 तिः
 पतिद
 ल्वर
 वनवप
 सुत्तगेन

पवनैः यत्तु देसम्मा कणशः प्रकीर्यते विक्षिप्यते ॥ अनेकां कणां कणशः ॥ कथं चेतं तस्मा कपोत पांडुरं ॥ कपो
 तवत् पांडुरं कपोत पांडुरं वसंतं ॥ २७॥ अयि संप्रति देहि दर्शनं सारययुं सुकपुषमाधवः दयिता स्तनवस्थितं चृणो
 त्तरवलुप्रेम सुहृदने ॥ २८॥ हे सारा अयि इति कोमला लापे ॥ संप्रति इदानीं दर्शनं देहि ॥ हे काम पुषमाधव वसंतः
 पर्युसुकः ॥ चृणो प्रेमसेदः दयिता सुवल्लभा सुअनरासिते ॥ चंचलं रवलु इति निश्चितं सुहृदने प्रेम चलनं ॥ २८॥
 अमुना ननु पार्श्ववर्तिना जगदाक्षी ससुरासुरं तव विगतं उगुणश्याकारितं धनुषः कोमलपुष्पपत्रिणः ॥ २९॥ हे का
 मस्तेन प्रकृतं जगत् ॥ ससुरासुरैः सहसुरासुरैर्वन्ने यत्तु तस्मा ससुरासुरैः कथं चेतस्य धनुषः विगतं उगुणश्याविगतं उ
 गतस्वः ॥ गोयश्च तत्र विगतं उगुणं तस्य विगतं उगुणश्या ॥ पुनः कथं चेतस्य धनुषः कोमलपुष्पपत्रिणः ॥ कोमलानिया
 डुवा नैपुष्याणि तान्येव यत्रिणो यश्च तत्र कोमलपुष्पपत्रिणः ॥ ननु गहः अमयेदितो वा ॥ २९॥ गत उवन्ने निवर्त्तते ॥ स

देवारी पद्मनिजादत॥ अहमस्य हरोरपत्न्यमांम विष्णुश्च यत्न प्रहृमितां॥ २०॥ देवसंतो तेन वसुधामित्रं तपस्के
 ॥ अनिलादतोदीपद्वा॥ अस्याकासरी पश्यतस्ते ज्यते अहं हरो वावर्जित्त्या॥ कस्मात्पारिचोषवाता॥ देवसंतत्वं मां पश्य॥
 ॥ संतनु मां कामवधे विमुञ्चता॥ अहता पिहि संश्रिता दुमोगज नये पतनाय वस्वरी॥ २१॥ देवसंतानुदति वितर्के॥ कामव
 धे कामदहने॥ मां विमुञ्चता॥ विधिना अश्व वैरासं नृशंसं कृतं॥ हियस्मात्कारणात्॥ अहता पिहि अहिना पिवस्वरी गजस
 ने संश्रिता॥ अश्रिता सती पतनाय सवति॥ २२॥ तदिदं क्रियतामनंतरं तव तावत्पुजनप्रयोजनं॥ विधुरां हलनाति स
 र्जनात्तनुमां प्रापयस्वु रंतिकं॥ २३॥ देवसंततत्त्वसात्कारणात् तव तावत्पुजा अर्जनं नरं पश्चात्॥ अहं बंधुजनप्र
 योजनं मित्रजाया कायं क्रियतां॥ विधीयतां ननु इति वितर्के॥ हलनाति सर्जनात्॥ अग्निना दानात्॥ मां सनु अति
 कं निकटं प्रापय॥ हलनस्य अतिमर्जनं दानेन तस्मात् हलनाति सर्जनात्॥ २४॥ वाशिना सदयातिकौमुदी॥ सहमेध

ना तडि हिलीयते॥ प्रमदापतिवर्त्मगा इति प्रतिपन्नं हि विचेतनैरपि॥ २५॥ देवसंतकौमुदी चंद्रज्योत्स्ना वाशिना सदया
 ति॥ प्रलीयते तडित्विदं नृमेधेन सदविलीयते॥ देवसंत इति विचेतनैरपि प्रतिपन्नं अनुष्ठितं॥ इति तीति किं प्रमदा
 पतिवर्त्मगा इति पतिवर्त्मगच्छंतीति पतिवर्त्मगा॥ २६॥ असुनैव कषायितसनी सुसगेना प्रियगात्रसम्पना॥ नवप
 ल्ववसं सरे यथा चर च यिष्यामि तनुं विस्तारवसौ॥ २७॥ देवसंतानुदति वितर्के॥ अहं तनुं रचयिष्यामि॥ कस्मिन्
 वनवपस्ववसं सरे इवा यथा वा दहवार्थं॥ नवाये पस्ववासे मां ससरं॥ तस्मिन् नवपस्ववसं सरे कथं तना अहं असुना
 यत्नगेन अतिवल्लेसेना प्रियगात्रसम्पना॥ तद्वत्तुति चंदनेना कषायितसनी॥ अनुलिप्तकुचा प्रियगात्रसम्प
 स्मतेन प्रियगात्रसम्पना॥ कषायितौ सनी यस्यासा कषायितसनी॥ २८॥ कुसुमाक्षरं पदाय तो बहुला सो
 गतस्वमावयो॥ कुरुसंप्रतितावदाशुमे॥ प्रणिपातां जलिया चित्तशितां॥ २९॥ देसौद्यं आवयो॥ कुसुमाक्षर
 पङ्कजाः सहायता गतः॥ कुसुमानां अक्षरणां तस्मिन् कुसुमाक्षरं देवसंतवं संप्रतिदानीं प्रणिपातां जलिः

वित॥ मनुयै वतु आदौ॥ आशुशीघ्रं मम वितौ कुरु॥ सौमं वसौ स्या॥ सरवादि चो यतू॥ चीय ते इति चिता॥ काष्ठर
 ॥३५॥ तदनु कलमं मदर्पितं चरयेद्दक्षिण वातवीजनैः॥ विहितं खलु ते यथा स्मरः॥ कणमप्यु महेतेन मं वि
 ॥३६॥ देवसंतातदुं दनुयश्चावृत्तं मदर्पितं॥ मया अर्पितं दत्तं मदर्पितं कलनं अग्निं दक्षिण वातवीजनैः मलयपवना
 हयकैः॥ वरयेः संघुहयेः॥ देवसंताखलु तिनिश्चितं तेन तव विहितं ज्ञानेन यथा स्मरमां विना कणमपि न उ सहेते॥३७॥
 इति चापि विक्षय दीयतां सलिलं जलं एकपुवनो॥ अविज्ञय परत्र यन्मया सहितः॥ यास्यति ते सर्वो धवः॥३८॥ दे
 वसंतव पुनः इति पूर्वोक्तं विक्षय कृत्वा त्रयानौ आवाच्यां॥ एकपुव सलिलं जलं दीयतां॥ यतु यस्मात्तु कारणा
 सते तव बोधवः मया सहितः स नू अविज्ञय विसागं अकृत्वा परत्र परलोके सलिलं जलं॥ यास्यति॥३९॥ परलो
 कविधौ च माधवः स्मरमुद्दिश्य विलोलपल्लवा॥ निवये सहकार मंजरी प्रियभूत प्रसवो दिते सखा॥४०॥ देवसं
 तादे माधव वरं परलोक विधौ वर्ज देहिके स्मरं उद्दिश्य सिद्धो हरो न विलोलपल्लवा॥ चंचलपल्लवा दियस्मात्तु कारणा

६३

सते तव सखा॥ कामः प्रियभूत प्रसवः॥ प्रिया भूत प्रसवा यथा स प्रियभूत प्रसवः॥ यतु अन्यथा प्रियवे अथ यथा
 नंत नू अदुक्तं॥ अयं भूत प्रसव प्रियः॥ कामः दुवपु बीजतं उ संताने॥ वप्रमि समी याम्॥ ति पूर्वः॥ अवि॥ या राद्वय
 स मया उ नै इकारः॥ अवर्त्ते॥ निवयेः सिद्धे॥४१॥ इति देह विमुक्तये छितारं ति माकाश सवासर सती॥ सफरी
 कदशोष विह्वला प्रथमा दृष्टि रिव चकंपयन॥४२॥ आकाश सवासर सती॥ वाणी इति देह विमुक्तये छितारं ति
 अचकंपयन॥ अरक्तन॥ देह विमुक्तिः तस्यै देह विमुक्तये आकाशा इव ती ति आकाश सवा॥ का॥ कामिद॥ अथ
 नै दृष्टिः सफरी सिवा॥ कथं भूतां सफरी॥ कदशोष विह्वला॥ कदशोषे न विह्वला॥ तां कदशोष विह्वला॥४३॥
 नै गायुध पालि दुर्लभ वसन्ती नि चिराद् विद्यति॥ शृणु येन सकर्मणा गतः काल स बंदर लोचना विषां॥४४॥ तामेव
 वि॥ माद॥ दे॥ कामं वंदे दं मात्यादी॥ दे॥ कुसुमायुध पालित वसन्ती चिराद् विर कालं दुर्लभो न स विद्यति॥ हेरते
 नै कर्मणा सकामः दूरलोचना विषां काल स बंदर गतः॥ तनू वं शृणु॥४५॥ असिला ममुदी रिते दियः सु सु नायाम

येन मदनवधस्य सतीतं च सनकशापरिपालयौ बभूव ॥ शशिनि इव दिवा तनयलेखा किरणपरिहृत्य धूसरा
गति ॥ ४६ ॥ अथ अनंतरं मदनवध उपप्लवांतं अनय विमानं वैधव्यं परिपालयौ बभूव ॥ परिपालयौ नासा
॥ ४७ ॥ अथ अनंतरं उपप्लवांतं सं उपप्लवांतं ॥ कथं नृनाम मदनवधस्य सनकशा ॥ यमने न कशा ॥ यमने न कशा ॥ कोक
नसा ॥ दिवा तनयलेखा किरणपरिहृत्य धूसरा ॥ किरणानं परिहृत्य ॥ तेन धूसरा ॥ दिवा तनयलेखा किरणपरिहृत्य धूसरा ॥
॥ ४८ ॥ ॥ इति श्री कुमारसंज्ञक महाकाव्ये कालिदासकृतौ रतिप्रसाधो नाम स्वतंत्रः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ तथ ॥
समर्हं हृदतमजो सर्वपिना किना सप्रमनोरथा सती ॥ निनिंद रूपं हृदये न पार्वती प्रिये सुसौभाग्य फला हि
चारुता ॥ १ ॥ कतिन कामकथां आस्था ये दानो पार्वत्या वृत्तांतं विदुषव विष्यन्नाह ॥ पार्वती हृदये न रूपानि
निंद ॥ कथं नृता पार्वती ॥ पिना किना हृदये सप्रमनोरथा सती ॥ सप्रमनोरथा यस्या सा सप्रमनोरथा ॥ कि

कर्वता पिना किना ॥ तथा ते नैव सर्वोक्तप्रकारेण समर्हं प्रयच्छं ॥ मनोसर्वकामं हृदता ॥ हिंसा तूकारणा तु चारुता मने
हता प्रिये सुवस्त्रसे सुसौभाग्य फला ॥ सौभाग्यमेव बाल्यमेव फलं यस्या सौ ॥ सौभाग्यं फला ॥ १ ॥ हृदये मया कर्तुं
न वै धरूपतां समाधिमाप्नुयत्तपोतिरात्मनः ॥ अवाप्यते वा कथमव्यथा द्वयं तथा विधे प्रेमपतिश्च तादृशः ॥ २ ॥ तत
सा पार्वती तपो निःश्रमात्मनः स्वयं बंधरूपतां सफलतां कर्तुं इत्येषा ॥ ऐक्यं किं कर्तुं ॥ समाधिं निःकमं आश्चर्या
प्रिया ॥ वा अथवा ॥ अथवा तपसा विना द्वयं कथं अवाप्यते ॥ आमाद्यते ॥ किं तद्वयं ॥ एकं तथा विधे प्रेम ॥ तादृशी हृद
नरं हृदनिदानं स्नेहः ॥ द्वितीयं वपुन सादृशं प्रति ॥ सप्रपुवनं प्रियति ॥ १ ॥ निशच वैनां वयं सेकतोद्यमां सु
नं गिरीशं प्रतिसक्तं मानसौ ॥ उवाच मेनापरिरक्ष्य वक्षसा निवारयंती मरुते सुनिवृता ॥ ३ ॥ लेनामाता पुनः वा
त्रिंशो वक्षसा वक्षसुलेन परिरक्ष्य आलिङ्ग्य उवाच ॥ किं कृत्वा तां पुत्री तपसे कृतोद्यमां निशच ॥ श्रुत्वा कृतउद्य
मां श्रुत्वा सा ॥ कृतोद्यमां तां कृतोद्यमां ॥ कथं कृतोद्यमां गिरीशं महादेवं प्रतिसक्तं मानसौ ॥ कथं कृतोद्यमां मानसः

रिधातुं निवृत्ता निवारयंती॥ सक्तं मानसं यथासा सक्तमान्सां॥ ३॥ मनीषिताः संतिष्ठेदपि देव
तपः क्व वसेत्तु ताव कं वपुः॥ यदं सहेतु मरुत्तु कोमलं शिरीषपुष्पं न पुनः पतत्रिणः॥ ४॥ देवसे मनीषिता मनो
केता देवताः दृष्टेऽपि संति विद्यंते॥ देवसे केतात्मकं तपः क्व वपुः सुकसारं ताव कं वपुः कापेशलं कोमलं शि
रीषपुष्पं न मरुत्तु यदं सहेतु पुनः पतत्रिणः शुका देयदं न सहेतु॥ ५॥ इति ध्रुवेष्ठा मनुशासती सुतांशराक मेना न
नियं तुमुद्यमा ता कर्त्तुं सिता र्थं स्तिर निश्चयं मनः पयश्च निष्ठाः सि सुखं प्रतीययेत्॥ ५॥ मेना माता इति पूर्वोक्त प्रका
रेण ध्रुवेष्ठां सुतां अनुशासती शिक्षयंती सती सुतां कथां॥ उद्यमा ता तपः करणा ता नियं तुं निषेधयिषुं न नाशा क
न सम र्था बद्धवा तयो विषये क्वा निष्ठा इच्छायथा सा ध्रुवेष्ठा तां॥ ध्रुवेष्ठां॥ तर्हि युको यम र्थः॥ कः कुरुष्व इति
तार्थं स्तिर निश्चयं मनः प्रतीययेत्॥ यावत्तयेत्॥ वपुः कः पुरुषः निष्ठा सि सुखं पयः प्रतीययेत्॥ यावत्तयेत्
अपि पुन को पि इति ते वा किते अर्थं स्तिर इहः निश्चयो यवसा यो यश्च तत् इति सिता र्थं स्तिर निश्चयं॥ निष्ठा सि सु

सुखं निष्ठा सि सुखं॥ तत् निष्ठा सि सुखं॥ अधः प्रसृतं तोयं॥ ५॥ कदाचिदा स वसस्वी सुखे तसामनोरथ जं पितरं मनसि
नी॥ अथा च तारण्य निवास मात्मनः फलोदयां ता य तपः समाधये॥ ६॥ सामनश्चिनी पार्वती कदाचिदु आसन्न सरवी सु
खे तमनोरथ जं पितरं आत्मनः अरण्य निवासे अथा च त॥ कस्मै तपः समाधये॥ समाधिर्ना धर्म र्विता इत्यमरः॥ अ
थ सना या सस्वी तस्याः सुखं तेन॥ मनोरथं जानाती ति मनोरथः॥ तं मनोरथं॥ अरण्ये स्थ निवासः॥ अरण्य निवा
ते॥ स॥ न अरण्य निवासं॥ तपः समाधिः॥ तपः समाधिः॥ तस्मै तपः समाधये॥ कथं च ता य तपः समाधये॥ फलोदयां ता
नरे॥ पलद्य उदयः पलोदयः फलोदयो अंते यस्यासौ फलोदयां तः॥ तस्मै फलोदयां ता य॥ ६॥ अथा नुरुपा॥ लिखि
नी द्रशतो पिता कृता न्यनु जा गुरुणा गरीयसा॥ प्रजा सु पश्चात्प्रथितं तदा रथ या जगाम गौरी शिखरं शिखरं डिम व॥ ७॥
किं च अनंतरं सा गौरी पार्वती शिखरं डिम शिखरं जगाम॥ कथं च ता सा॥ गौरी गुरुणा हिमा चलेन कृता न्यनु जा॥ क
था तस्य न्यनु जा यथा सा कृता न्यनु जा॥ कथं च तेन गुरुणा अनुरुपा ति निवेशतो पिता॥ अनुरुपो यो ग्यो यो

निवेशः॥आयुः॥आराधनं तेन उच्यते॥तिष्ठन्नुपासितो निवेशतोऽपीतेन॥अनुपासितो निवेशतोऽपि॥अन
 िपार्वत्या ईश्वरस्य आराधनं क्रियते॥अत एव हि माचलस्य परितोऽयः॥पुनः कथं च तेन गुरुणा॥गरीयसा गरी
 णी॥कथं च तेन शिखरी॥तदा खया॥प्रजासुलोकेषु॥पश्चात्प्रथितं प्रसिद्धं गौरी शिखरसिनि॥तस्याः गौरीया
 द्या तया तदा खया॥शिखं डिनो विद्यंते यत्र तू शिखं डिमत्॥७॥विमुख्य सादारमहार्यं निश्चया विलो लय छिप्रविलु
 प्त चंदनं॥बबं धवालारुणवत्तु वक्त्रं लं पयोधरो मेधविशीर्षसंदति॥८॥सा बाला पावती दारं विमुच्य मुक्ता दारं अपाद्य
 तदा स्पदं वस्त्रं च अष्टाष्टा वक्त्रं लं वबंधं॥कथं च तासा बाला अहार्कं निश्चया॥तपसि अदायो दनुं अज्ञा को निश्च
 यो यस्या सा॥अहार्कं निश्चया॥कथं च तद्वारं॥विलो लय छिप्रविलु प्त चंदनं॥विलो ला चं चला यो यष्टिः॥अंगल
 तया प्रविलु प्त चंदनं येन सतं॥विलो लय छिप्रविलु प्त चंदनं॥कथं च तं वक्त्रं॥बालारुणवत्तु॥बाको हत नो
 योः रुणः सूर्यसारणि तद्वत्तु कपिले तं बालारुणवत्तु पुनः कथं च तं वक्त्रं॥पयोधरो मेधविशीर्षसंदति॥

६७

पयोधरोः सतयो उ मेधः॥उच्चा यः तेन विशीर्षसं ततिर्यस्य तत्तु॥पयोधरो मेधविशीर्षसंदति॥तदा स्पदं वस्त्रं
 काद्वारस्य स्था तं वस्त्रं॥कंचुर्कं॥अपाद्य कंचु कबंधं इत्यर्थः॥९॥यथा प्रसिद्धं मुधुरैः शिरो रुदैः ऊटा सिरये वस्त्रं
 दाननं॥तद्वद्वे एणि सिरे वयं कजं सरो वला संगमपि प्रकाशते॥१०॥तदा न तो यथा प्रसिद्धैः॥अलंकृतैः शिरो रुदैः॥
 कैशैः समधुरं मनो हं॥अहत्तु॥ऊटा सिः पुवं तथैवं च चत्तु॥पंकजं कमलं॥केवलं वद्वे एणि सिः न प्रकाशते॥न शो स
 तो स सैवला संगमपि कमलं प्रकाशते॥सह सैवला संगेन सपक्षेण वर्तते यत्तु तत्तु॥स सैवला संगं॥११॥प्रतिद्वयं सत्तु
 नरो म विक्रियां वताय मोडीं॥त्रिगुणां वतारयां॥अकारितत्तुर्वनि बद्धया तया सरा गमे धारता गुणस्य दं॥१२॥सा पा
 नी वताय तप सोयां॥त्रिगुणां मोडीं॥वतारयां॥कथं च तां मोडीं॥प्रतिद्वयं दारं दारं॥ऊतरो म विक्रियां॥ऊतरो म
 क्रियाय या सा॥ऊतरो म विक्रिया तां॥ऊतरो म विक्रियां॥मोड्या मेर वलया पार्वत्यां रो म विकारो जातः॥तत्तुर्वनि ब
 धा तया मोड्या अस्याः पार्वत्याः रसना गुणा स्य दं॥कां वी गुणस्य तं अकारि॥सलो दितं अकारि॥तत्तुर्वनि बद्धा तत्तु प्र

॥ निबद्धा तत्सर्वनिबद्धा तथा तत्सर्वनिबद्धया ॥ रसर्तया गुणान्तराश्च ॥ स्नानं कारि प्रदेशः ॥ सद्वरागेण व
 तेयत् ॥ तत्र स रागं ॥ तत्पार्वत्या मौडी बंधने पूर्व न कृतं ॥ संप्रति मौडी बंधने तस्मिन् सारे कोमले नितंबे रक्तता जाता ॥
 विस्मृष्टरागादधरा निवर्तितः स्नानां गरागारुणिताश्च कंदुकाः ॥ कुरां कुरादानपरिहृतांगुलिः ॥ कृतोक्तसूत्रप्रणयी
 तया करः ॥ ११ ॥ तथा पार्वत्या करः ॥ अक्षसूत्रप्रणयी कृतः ॥ अक्षसूत्रे जयमालिका ॥ यो ॥ प्रणयो अस्यास्तीति ॥ अक्षसू
 त्रप्रणयी पुनः कथं चतः ॥ कथं ॥ १२ ॥ विस्मृष्टरागात्तु अधरा निवर्तितः ॥ विस्मृष्टज्योतिर्गोरागो अलककादियेन स
 विस्मृष्टरागसंस्मृतः ॥ विस्मृष्टरागात्तु रज्यते अनेनेति रागः ॥ अक्षो अक्षो अक्षे करः ॥ रागोत्पादनात्तु ऐश्वर्यः ॥ आसीत् ॥
 कीडा र्थं च कंदुके ॥ पुनः कथं चतः ॥ करः ॥ स्नानां गरागारुणिताश्च कंदुकाः ॥ निवर्तितः ॥ द्याघुटिनः ॥ स्ननयोः अंगरागा
 कुंजमादिः तेन अरुणितः तस्मात् ॥ स्नानां गरागारुणिताश्च ॥ पुनः कथं चतः ॥ करः ॥ कुरां कुरादानपरिहृतांगुलिः ॥
 अक्षानां अक्षराः कुरां कुराः ॥ तेषां आदानं ग्रहणं ॥ तेन परिहृता ॥ दादिता अंगुलयो यस्य स कुरां कुरादानपरिहृता

६६

गुलिः ॥ ११ ॥ महार्दशय्या परिवर्तनच्युते ॥ स्वकेशपुष्पैरपि द्यास्मद्व्यते ॥ अरोत सा बाहुलतोपधायिनी निषेदुषीं
 डिलपुवकेवले ॥ १२ ॥ या पार्वती स्वकेशपुष्पैरपि द्यते स्म ॥ अविद्यता ॥ स्वकेशानां पुष्पाणि तैः स्वकेशपुष्पैः ॥ कथं चतः ॥
 केशपुष्पैः ॥ महार्दशय्या परिवर्तनच्युते ॥ महार्द उच्छ्रया राया ॥ तस्यां यानि परिवर्तनानि ॥ चलनानि तैः ॥ यत्नानि ॥
 पतितानि तैः ॥ महार्दशय्या परिवर्तनच्युते ॥ सा पार्वती केवले एकस्मिन् स्थंडिले निषेदुषी ॥ सती निषका उपविष्टा स
 ती अरोत ॥ सुधाया ॥ कथं चतः ॥ बाहुलतोपधायिनी ॥ बाहुलतोपधायिनी ॥ बाहुलतोपधायिनी ॥ १२ ॥ पुन
 र्दहीतुं नियमस्युया तथा द्वयेषु निक्षेपहृत्पितंदयं ॥ लतासुतश्चिपुविलासवेष्टितं विलोक्य हृष्टिर्दरिणांगनासु
 ॥ १३ ॥ नियमस्युया तस्म्युया तथा द्वयेषु द्वयं निक्षेपहृत्पितंदयं ॥ किकर्तुं ॥ पुनः ग्रहीतुं ॥
 तैर्दृष्टाय ग्रहीतुं ॥ आदातुं ॥ केषु केषु किमिवाह ॥ तच्चिपुकोमलासुलतासु विलासवेष्टितं अपितं ॥ विलासस्य
 तैर्दृष्टमस्य परित्वमणश्च वेष्टितं विलासवेष्टितं ॥ पुनः हरिणांगनासु विलोक्य हृष्टिः ॥ विलोक्य हृष्टिः ॥ अपिता ॥ १३

अधीतिनी॥ अधीतं विद्यते यस्याः सा अधीतिनी तां अधीतिनी॥ क तच्चाध्यायां॥ चिरंतना जययसां इष्टं कथं ब्रह्मयुः
 ॥ १॥ ज नै लो कै धर्म हृदेषु वयो ज स भी ह्यते॥ वदित्वा र्यते॥ तदुक्तं॥ न तेन हृदो सवति येना स्मर्यते तं शिष्टा॥ यो
 बाष्प धीयानसं देवास्तु विरी विदुः॥ १॥ १५॥ विरोधि सत्रोक्ति तत्त्वमशरं बुभुक्षे रपीष्ट प्रसवार्चिता तिथि॥ न वो द ज्ञा
 तर संसृता नलं तपो वनं तच्च वस्तु वपा वनं॥ १॥ १७॥ तत्तु देवी तपो वनं वपुनः पा वनं वस्तु व॥ किं विष्टिं शिष्टं तपो वनं॥
 विरोधि सत्रोक्ति तत्त्वमशरं॥ विरोधी नित्या निसवानि ते रुक्ति तत्त्वमशरं॥ तत्त्वमशरं वे रं यत्र तत्तु॥ विरोधि सत्रोक्ति तत्त्वमशरं
 अरं॥ अहिम हरादिनिः॥ विरोधि निः॥ येन शु कादिनिः॥ विरोधि निः॥ गोद्या आदिनिः॥ विरोधि निः॥ सत्रे स्य कवे रं॥ त
 यः सना वः॥ यदुक्तं तं संनिक्षे वे र्या ग इति॥ पुनः॥ किं विष्टिं देवी तपो वनं॥ दु मे र पिष्ट प्रसवार्चिता तिथि॥ इष्ट प्रसवे
 पुष्प फलैः॥ अर्चिताः सुजिताः अतिथ्यो यत्र तत्तु॥ इष्ट प्रसवार्चिता तिथि॥ पुनः॥ किं विष्टिं देवी तपो वनं॥ न वो द ज्ञा
 तं॥ तर संसृता नलं॥ न वो द ज्ञा तं॥ अत्यंतरे पक्षे गृह मध्ये संसृतं संवितः॥ अनलो अग्निर्वत्र तत्तु॥ न वो द ज्ञा तं॥ तर संसृतं

७०

नलं॥ १॥ यदा फलं पूर्वतपः समाधिना वता लल्य ममं सकांक्षितं॥ यदा तपे च शरीरमा र्दवं तपो मद सा चरितुं प्र
 वक्रमे॥ १॥ सा पार्वती यदा तावता परिमितेन पूर्वतपः समाधिना प्रथमतः समाधिना पूर्वतपः समाधिः कांक्षि
 तं फलं लल्य॥ प्राप्य न अमंसा न अज्ञासीत्॥ पूर्वतपः समाधिः तेन पूर्वतः समाधिना॥ सा पार्वती तदा मदतूतपः च
 रितुं प्रवक्रमे॥ प्रारेते॥ किं वृत्त्या॥ स्वशरीरमा र्दवं अनयेत्॥ स्वशरीरमा र्दवं सो क्त मा र्दं स्वशरीरमा र्दवं॥ १॥ कर्म व
 यो कं दु कली लया धिया तया मुनीनां तया मुनीनां चरिते च गाह्यत॥ क्वं वं क्वः कां व न प र्म निर्मितं शुद्ध प्रकृत्या
 मस सार मेव च॥ १॥ सा पार्वती कं दु कली लया पि कर्म रे वं ययो॥ गता॥ कं दु कली लया तया॥ कं दु कली लया
 पा पार्वत्या मुनीनां जघ्नीणां चरितं च गाह्यत॥ अकारि॥ क्वं वं निश्चितं॥ का व न प र्म निर्मितं वपुः प्रकृत्या स्वसावेत सुदु
 र्वेतावेना मृदु र्भवति॥ वपुनः ससारं सवति॥ सदुसारेण वनं ते यत्र तत्तु ससारं दृढं कनक छात्रं॥ ससारं पश्य चान्ता मु
 क्तो मलं॥ १॥ श्रुचो वतु मां हल नं॥ विमिता क विर्जुता मध्यगता सुम ध्यमा॥ विजित्य नेत्र प्रतिष्ठातिनी प्रतां मं दृष्टि

न

वितारमैरुता ॥२०॥ सासुमध्यमापार्वती। चतुर्लोकविर्जुजां अग्नीनां मध्यगतासती। मध्यस्थासती। सवितारसूर्येणैक
 प्रज्ञाहीनं किं कृत्वा नेत्रप्रतिधातिनी प्रती विजित्या। नेत्रयोः प्रतिधातिनी तां नेत्रप्रतिधातिनी। कश्चुवौ। आवा
 कथं चतुतासासुमध्यमा। अनयदृष्टिः। न अन्यस्मिन् दृष्टिर्यस्याः सा अनयदृष्टिः ॥२०॥ तथापि तस्य सविर्गसस्ति
 मुखं तदीयं कमलश्रियं दधौ ॥ अपांगयोः केवलमस्य दीर्घयोः शनैः शनैः वयमिकया कृतं पदं ॥२१॥ तदीयं मुखं
 तथापि कमलश्रियं दधौ ॥ हस्तरा कथं चतुर्मुखं सविर्गस्य सविर्गस्य सविर्गस्य सविर्गस्य ॥ तस्य ॥ केवलं अस्य मुखस्य दीर्घ
 योः अपांगयोर्नेत्रांतयोः श्यामिकया। कालिमापदं सुनं कृतं ॥ अतिसौकुमार्यात् ॥२१॥ अथाचितोपस्थितं मं
 केवलं रसात्मकस्योदुपतेश्वरसमयः ॥ बहवस्तस्या किल पारणा विधिर्न ह्यहं निवृत्तिरिक्तसाधनं ॥२२॥ तस्याः
 पार्वत्याश्च बुकेवलं स्यादितोपस्थितं बहवः ॥ अथाचितं चतुर्मुखं पश्चितं च अथाचितोपस्थितं ॥ चतुर्न रसात्म
 कस्योदुपतेश्वरसमयः ॥ अथाचितोपस्थिताः बहवः ॥ रसात्मा यस्य सौरसात्मा कः तद्यथारसात्मकस्यातस्यापार्व

७९

त्वापारणा विधिः बहवस्त्रिद्यतिरिक्तसाधनो न बहवः किं तु बहवः हिजातं कंदफलादि साधनो बहवः ॥ पारणायाः विधिः ॥ बहव
 स्त्रिद्यतिरिक्तं सितं साधनं करणं यद्यस्य बहवस्त्रिद्यतिरिक्तसाधनं ॥ बहवस्त्रिद्यतिरिक्तं अनं साधनं न बहवः किं तु
 बहवः हिजातं कंदफलादि साधनं बहवः ॥ इति तात्पर्यार्थः ॥२२॥ निकामतया द्विधेनेव वद्विना न सत्यरेण धनसंभूतेन च ॥
 तया त्वये वारिसि रुक्मिणीतानवैः पुत्रासहोष्माणममुं च हर्षं ॥२३॥ साधारवती सुवर्धयिष्या सहजं कर्तुं कथां वाप्यं च सु
 चतः ॥ कथं चतुतासापार्वती द्विधेनेव वद्विना निकामं अत्यर्थं तस्या ॥ कथं द्विधेनेव वद्विना ॥ तदाहा एकेन न सत्यरेण द्वि
 धेनेन ईधनेन संभूतेन ॥ तस्य सितचरतीति न सत्यरेण ॥ सूर्येण ईधनेन संभूतेन ॥ तेन ईधनेन संभूतेन ॥ कथं च
 तया पार्वती ॥ तया त्वये न वै वारिसिः रुक्मिणी ॥ सिका ॥ तय सूर्या अस्या अत्यर्थं नाशतस्मिन् तया त्वये ॥२३॥ स्ति
 त्वेणं संप्रति पद्मसुताडिताधराः पयोधरो मे धनिया तव सितं ॥ बलीपुत्रस्याः स्वलिताः प्रपेदिरे विरेणानाति
 त्वे मोद विंदवः ॥२४॥ प्रथमोद विंदवः ॥ तस्यानाति विरेण प्रपेदिरे ॥ प्राप्ता ॥ उदकस्य विंदवः ॥ उद विंदवः ॥ प्रथमाध

इदं विंदवः प्रथमोदविंदवः कथं चतः प्रथमोदविंदवः कथं चतः प्रथमोदविंदवः कथं चतः प्रथमोदविंदवः कथं चतः
 प्रथमोदविंदवः ताडिताधराः ताडित अधरो ये स ताडिताधराः पुनः कथं चतः प्रथमोदविंदवः प्रयोधरो
 निपातवृत्तिताः प्रयोधरयोः उक्तेधः प्रयोधरोक्तेधः तत्र निपाततेन वृत्तिताः पुनः कथं चतः प्रथमोदविंद
 वली सुखलितालम्बाः ॥ २४ ॥ शिलाशयां तामनिकेतवासिनीं निरंतराश्चंतरवातवृष्टिषु ॥ बालोक्य नृभिः
 तस्मिन्मये महातपः साक्ष्यं वृत्तिताक्षयाः ॥ २५ ॥ क्षपारात्रयः तीर्थावती ॥ तडिमये उन्मिषिते अवलोकिते ॥ य
 लोकयत् ॥ दृष्टुः ॥ कथं चतः क्षपाः उक्ते चतः महातपः साक्ष्यं वृत्तिताक्षयाः महातपसः साक्ष्यं तस्मिन् महातपसा
 क्षयाः कथं चतः तीर्थावती ॥ शिलाशयां शिलासुशोते शिलाशयाती ॥ शिलाशयाः पुनः कथं चतः तीर्थावती ॥ अनिके
 तवासिनीं ॥ निकेतेश्वदेवसती तिनिकेतवासिनीं ॥ तिनिकेतवासिनीं ॥ अनिकेतवासिनीं ॥ अरण्यावासिनीं ॥ तान् अनि
 केतवासिनीं ॥ २५ ॥ तिनयायसाव्यर्थहिमोत्तरानिलाः सदृशरात्रीरुदवासतत्पराः ॥ परस्परार्कं दिनि चक्रवाकयो

७२

पुरोविद्युक्ते मिथुने कृपावती ॥ २६ ॥ सापार्वतीः सदृशरात्रीर्निनायमिरगमयत् ॥ सदृशपौषधरात्रीः ताः
 सदृशरात्रीः कथं चतः सापार्वती ॥ उदवासतत्पराः उदवासः उदवासः उदवासः उदवासः उदवासः कथं चतः
 रात्रीः अत्यर्थहिमोत्तरानिलाः ॥ अत्यर्थं अतिशयेन हिमाद्रिकशीतलानि ॥ न उदिनेन उत्तराग्राधिकाः अनिलावाय
 वोयासुताः हिमोत्तरानिलाः अतिशयेन हिमाद्रिकशीतलानि ॥ पुनः कथं चतः सापार्वती ॥ चक्रवाकयोः मिथुने कृपावती
 कृपायुक्ता ॥ अयं वियोगव्यवस्थानुसवात् ॥ कथं चतः मिथुने ॥ परस्परार्कं दिनि ॥ परस्परं आर्कं दत्ते परस्परार्कं दि
 तस्मिन् परस्परार्कं दिनि ॥ पुनः कथं चतः मिथुने पुरः अये वियोगिनि विद्युक्ते ॥ २६ ॥ सुरेन सापमसुगंधिनानि
 तौ प्रवेष्टमानाधरपत्रशोभिना ॥ उषारवृष्टिर्दत्तपद्मसंयदां सरोजसंधानमिवाकरोदपः ॥ २७ ॥ सापार्वती
 लेखेन अपोपानीयानां सरोजसंधानमिव अकरोत् ॥ कमलरचनामिव अकरोत् ॥ कनिशिरो ॥ कथं चतः तानां
 प्रां उषारवृष्टिर्दत्तपद्मसंयदां उषारवृष्ट्या ॥ कथाः नावीनीताः पद्मसंयदां यथां तां उषारवृष्टिर्दत्तपद्मसंयदां

पदः॥ तासोऽुषारदृष्टिस्तपससंपदो॥ कथं हतेन सुखेन प्रवेपमाना धरपत्रोतिता॥ प्रवेपमानो यो धरः सप
 प्रवेतेन रोसने॥ इति प्रवेपमाना धरपत्रो सि॥ तेना॥ २७॥ अयं विशीर्षं दुमपसं हतिता पराहिकाद्यातपसस्य
 नः॥ तदप्ययाकीर्णमतः प्रियंवदां वदंत्यपसीमिति वा पुरा विदः॥ २८॥ पुरा विदः अतः कारणाज्ञातां पार्वती प्रियं
 वदां हतिवदति॥ इतीति किं॥ अपसीमिति॥ इति न॥ प्रातिग्रहिकार्थमात्रवसामनात्॥ पदार्थमात्रप्रकाशनासु
 तीयायाः अतावः॥ अतएव अपसीमिति॥ प्रथमा सतति॥ यथा क्रमादमुं नारद इत्येवो विमः॥ अपसीमिति मह
 कविप्रयुक्तवाग्॥ प्रथमार्थे द्वितीया॥ ननु कर्णपुष्पययासा अपसीमिति॥ अपसी॥ तपसः पराकाष्टासाया अयं
 विशीर्णं दुमपसं हतिता॥ अयं विशीर्षं निपसीनितानि दुमपसीनितेषां हतिः॥ वर्तने॥ जीवनोपायः
 तस्यात्तावः अयं विशीर्णं दुमपसं हतिता॥ तथा पार्वत्या॥ पुनः तदपि पसं पि अपाकीर्णं यत्कं॥ २९॥ सुणा
 लिका कोमलमेवमादि ति॥ ब्रूतेः स्वमंगलपयं हनिनी॥ तपः शरीरैः कविनैरुपाजितं तपः सिनो इरमधश्चक

७३

सा॥ २७॥ सा पार्वती तपश्चिनांतपः इरं अत्यर्थं॥ अधश्चकारान्यूनं चके॥ किं कर्तव्यं॥ एवमादि तिः पंचाग्निप्रवृत्तिनि
 ब्रूते॥ अहनिनीं स्वमंगलपयं ती॥ के शयं ती॥ कथं हतं श्रीगं॥ सुणा लिका पेलवं मुणा लिका वत्ये लवं॥ मुणा लिका
 कोमलं॥ कथं हतं तपः कविनैः शरीरैः उपाजितं॥ २९॥ सुरासु दुही च नगे दुकन्याया कृतं तपः शंसुवशक्रिया कर्म
 यया विरेतं प्रणिपद्य दुःखिता॥ पतिं पशुनां सुतमा जिहेतवे॥ ३०॥ सुरासं ईश्वरं प्रणिपद्य च मूनोपतिं मेना नोपतिं
 सुतं पुत्रं॥ यया विरे॥ किं कर्तव्यं॥ नगे दुकन्याया कृतं तपः॥ दुही कथा कथं हतं तपः॥ शंसुवशक्रिया कर्म॥ शंसोर्कवश
 क्रिया॥ शंसुवशक्रिया॥ तथा वशी कर्त॥ तस्यां कर्म॥ समर्थं तदु॥ शंसुवशक्रिया कर्म॥ कस्यैयया विरे॥ आ जिहेतवे॥
 जेः संग्रामस्य हेतुः॥ तस्मै आ जिहेतवे॥ कथं हतं सुराः दुःखिताः॥ ३०॥ अथा जिना यादधरप्रगल्बवा कृत्तल
 वब्रह्ममयेन तेजसा विवेरा कश्चिद्दिलस्योवनी शरीरवदः प्रथमा प्रमोचया॥ ३१॥ अथ अनंतरं कश्चिज्ज
 लो विप्रः॥ तपोवनं गौर्याश्रमं विवेरा॥ प्राविशत्॥ कथं हतं जविलः॥ अजिना यादधरः॥ अजिनं च आघादश्चा

लीनाषाढौ चर्मपालाशदंडौ धरतीति। अजिनाषाढधर॥ पालाशोदंडाषाढौ इत्यमरः। पुनः कथं हतः जटिलः
 गत्वा कू॥ प्रगत्वा कूयस्य प्रगत्वा कू॥ समर्थवाकू॥ उत्येद्यते ब्रह्ममयेन तेजसा हलन्निव॥ पुनः उत्येद्यते। वा
 रवदः प्रथमाश्रमइवा॥ शरीरवदः शरीरवदः शरीरवान्। प्रथमस्यासौ आश्रमश्च प्रथमाश्रमः इव। ब्रह्मचर्यं यथा
 इवार्थः॥ ३१॥ तमातिथेयी बहुमानपूर्वया सपर्यया प्रत्यदिवा यथावती॥ सुवन्ति शास्त्रेपि निष्ठुचेतसा वपुर्विशेषपि
 गोरवाः क्रियाः॥ ३२॥ आतिथेयी पार्वती बहुमानपूर्वया सपर्यया तं जटिलं ब्रह्मचारिणं प्रति उदियाय॥ प्रत्यद्ययो।
 सन्मुखी ब्रह्मचेत्यर्थः॥ अतिथिस्तोहिता आतिथेयी बहुमानः सर्वोयस्याः सा बहुमानपूर्वा तया बहुमानपूर्वया॥
 निविष्टचेतसा प्रशांतमनसा सा स्येपि सति वपुर्विशेषेण अतिगोरवाः बहुमानाः क्रियाः आसनाद्यादिका सर्व
 ति॥ निविष्टचेतो ये यो तेषां निविष्टचेतसां॥ अर्थात् धर्मेति विष्टचेतसां॥ समस्य सावः सा स्यात्तस्मिन् सा स्ये सा स्येपि
 सति सा पार्वती॥ तपस्विनी जटिलोपितपस्वी अतएव सा स्यात् वपुर्वा शरीराणां विशेषाः आधिक्यानि तेषु वपुर्विशेष

७४

पु॥ सच अजिनादियुक्त्वा तू विशेषवान् जटिलः॥ अतिथि लिखते॥ अतिथिस्तोहिता इयं आतिथेयी देवतेदमर्थे प्रय
 ण्यस्य लोपः॥ इकारलोपः॥ चरद्दीनो एकारजडा आदिसुरस्य जितिवृद्धिः॥ आन आदादेः॥ ईष प्रत्ययो॥ इणगो ईष
 तिउत्पूर्वः॥ यरोहो अद्र॥ चण्य॥ इति द्विवचनं॥ अथोपध्यायाः॥ दीर्घो विद्धि॥ नामिति वा मूलकडुका इकारेण॥ ऐअ
 वंजनमः॥ अस्यासम्यावर्णे॥ वंजनमः॥ ३३॥ विधिप्रयुक्तां प्रतिगृह्य सक्रियां परिश्रमं नाम विनीय चरणं॥ उम
 पय्यनं जुनेव च दुषोपचक्रमेव कुमनुष्ठितक्रमः॥ ३४॥ सबहु॥ बहुमादिउं उपचक्रमो प्रारेसे॥ किं कुर्वन्। न
 ता प्रां हलनेन च दुषाउमा परयत्सन् किं कृत्वा॥ विधिप्रयुक्तां सक्रियां जुजां पतिगृह्य विधिना प्रयुक्ता विधिप्रा
 णदत्ता तां विधिप्रयुक्तां॥ चपुन नाम इति अहोपरिश्रमं विनीया विश्रम्य विनयनं विनीया कथं हतः सः बहु
 कृतिक्रमः॥ न उद्धितस्य क्रमो येन स अहुकितक्रमः॥ ३५॥ अयिक्रियार्थं सुलतं ससिबुजां जलाचमिषा
 ध्वंक्षमाणिता अयिष्वगक्या तपसि प्रवर्त्तसे शरीरमाद्यं स्वलुधर्मसाधनं॥ ३६॥ अयीतिको मलामं वणे देया

गोचुमर्हसि॥प्रतीपंकययितुं नार्हसि॥४१॥कुले प्रसूतिः प्रथमस्य जन्मवेधसाविलोकसौंदर्यमिवोदितं वपुः
 दृश्यमैश्वर्यसुरवंतवैवयः तपःफलं च किमतः परंतव॥४२॥देवार्पति प्रथमस्य वेधसः बुद्ध्याः कुले तव प्रसूति
 ॥४३॥तदवतुः त्रिलोकसौंदर्यमिव उदितं उदितं त्रिलोकस्य सौंदर्यं त्रिलोकसौंदर्यं देवार्पति तव ऐश्वर्यं सुखं अ
 ॥४४॥न केनापि सुगते अमुग्यं अमार्थमीयं पर्वतराजपुत्री चारु देवार्पति तव दया न वंरुतं देवार्पति अतः परं तपः क
 ॥४५॥कस्यापि पुत्रं किमपि ॥४६॥सवत्यनिष्टादपि नाम दुःखदा अनन्दिनी नो प्रतिपत्तिरीदृशी विचारमार्गं प्रहितेन
 ॥४७॥तस्मान्दृश्यते तत्र शोदरिद्वयि ॥४८॥देवार्पति नाम हृद्या हृदयदाद निहातुं वेधं द्यातुमनन्दिनी नो ईदृशी प्रतिप
 ॥४९॥तिज्ञानं सवति ॥५०॥देव शोदरि मम विचारमार्गं प्रहितेन चेत्तसा कटी तव वेधं कर्म अयिन दृश्यते विचारमार्गः
 विवेकस्य पंथः विचारमार्गं प्रहितं प्रेरितं विचारमार्गं प्रहितं तेन विचारमार्गं प्रहितेन विवेकपदवी निक्षिपेत् ॥५१॥
 अलस्य शोकासि तवेयमाकृतिर्विमानना सुसुकृतः पित्रुर्गृहे ॥ परासि मर्शो न तव सिकः करं प्रसादयेत्यवगच्छ
 सूचये ॥५२॥देवार्पति ॥ इयं आकृतिः स्वरूपं अलस्य शोकासि तव ॥ नलस्यः प्राथः शोकासि तवोदुःखपरासि

७७

बोधयासा अलस्य शोकासि तव ॥ देसु सुतव परासि मर्शो नासि ॥ परस्य अजिते द्वियस्य निमर्शः ॥ संस्पर्शः
 अनेन तव शीलविधूं सो न न वेदिति ॥ तात्पर्यार्थः ॥ देसु सुपित्रुः हि मां च लस्य गृहे तव विमानना कृतः यस्मा
 ॥५३॥पितृकारणात्पन्नगरं तस्य च यत्करं हसं कस्य सारयेत् ॥ प्रेरयेत् ॥ अपि पुत्रकोपि ॥ पन्नगस्य सर्पस्य रत्रे शिरोमणिः
 ॥५४॥विषयस्य विशालाका नस्य पन्नगरं तस्य च ॥५५॥किमिदं पाश्चात्तराणि यौवने धृतं हयावार्द्धकशो सिवल
 ॥५६॥मुपावदप्रदोषे स्फुटचंद्रतारका विसावरी यद्यरुणा यकल्पते ॥५७॥देवार्पति विद्वया यौवने वत्कलं किमिति धृतं
 ॥५८॥तत्तत् किं कृत्वा ॥ आत्तराणि निष्पास्या तत्कलं किं विशिष्टं वत्कलं वार्द्धकशो सि ॥ वार्द्धकशो सने कृति वार्द्धकशो
 ॥५९॥विरोधितं देवार्पति प्रदोषे रात्रिमुखे स्फुटचंद्रतारका विसावरी रात्रि यदि अरुणा यकल्पते अरुणोद
 ॥६०॥सवति स्फुटा प्रकटा चंद्रतारका यस्यां सा स्फुटचंद्रतारका विकसितचंद्रतारका परावरे प्रदोषका
 ॥६१॥दि अरुणा उदयं करोति तव अनुचिनी ॥ यथा सवति तथा यौवने सति अर्कं करणाय पदाय ॥ हृदकालो

कल्लादिभारणंयया। असदृशं इति वक्त्रं लक्ष्म्यरक्तं वा। अरुणोपमानं। अरुणः प्रजाते सवति। ननु गत्रिमु
 प्रान्तरणानां चंद्रारकोपमानं। कल्पते इत्युक्तं पेद्मोक्तं। कर्मणि च वृथी किं किं न वति। इदं स्यात्तावेवादेकं अ
 वेणु। वादे मेव वादे कोच्चार्येकः॥४५॥ दिवे यदि प्रार्थयिसे वृथा अमः पितृ प्रदेवास्व देव ह्यमयः॥ अथोपयं न
 नं समाधिना नरत्रमन्विष्यति मुग्यते दिनतः॥४६॥ देवावति यदिव दिवं प्रार्थयसे। तदा नीतवश्रमः वृथ
 रर्थकः। यतः देव ह्यमयः देव ह्यनानि। ततपितृ हि मातृ लक्ष्म्य प्रदेवाः॥ अथ अथ वा वं। उपयं नारं प्रार्थयसे।
 ययुक्तीति नययतातं उपयं नारं। तर्हि समाधिना अलो भूयते। हि यस्मात्कारणात् नारं न ग्राहकं। न अत्रि
 यति। यदीतारं। न कामयति॥ - - - अथोपयं नारं। तत्तुरते मुग्यते। वा वं। मुगावलोकानं मुग्यावत्
 तिसावधं भुके यत्। अंजनमः॥४७॥ निवेदितं निश्चसितेन सोष्मणामनसु मे संशय मेव गादते। न ह्ययं ते प्रार्थ
 यितं यदुवते स विष्यति प्रार्थितं दुर्लभं कथं॥४८॥ देवावति। मे मम मम न। संशयं गादते॥ एव निश्चितं। कथं नूतं म

नः। पार्वत्याः सोष्मणानि च सितेन निवेदितं। देवावति वृथपतिं असिलक्ष्मि। इति मेचेतः। कथयति। देवावति मया।
 ततव प्रार्थयितं यत् न ह्ययं ते। ततव कोपि नासि॥ प्रार्थयते या अने प्रार्थयितं यत्। वयायः चायते। साका
 पिनासि॥ इति तावः॥ देवावति चेत्तादृदि तव कोपि प्रार्थयितं स विष्यति। तदा नीतवश्रमः वृथ स
 विष्यति॥ अपि न स विष्यति। प्रार्थितं न दुर्लभं॥४९॥ अदो क्षिरः कोपितं वसितं युवा विराय कर्मात्पलस्य
 मुने॥ उपेक्षते यः श्लथवं धनीयैर्या कपोल देवो कलमाग्रपि गला॥५०॥ देवावति तव कोपि ईप्सिते वीक्षिते
 तुरुणः। अहो इति आश्चर्ये क्षिरोक्ष्वसविलं नो वचने॥ यः युवा तव कपोल देवो ऊर्ध्वः उपेक्षते। न मानय
 र्थं हताजटाः श्लथवं धनीः। श्लथवं धनीयासां ताः श्लथवं धनीः। पुनः कथं हताजटाः कलमाग्रपि गलाः। क
 पोलायः॥ तासां अर्थं न ह्यपि गलाः। साः कलमाग्रपि गलाः। अहो नारं। कपोलाः। कथं नूतं। कपोलं देव
 पोलायतां गते। प्राप्ताः कपोलं न कपोलं वतं मे नयाश्च्यतारहितं वृत्तं कपोलं तलस्यती। कथं विरायय

इति विरकालं यथा तत्र ॥४७॥ मुनिव्रते स्वात्मनि मात्र कर्षिता विरक्तिश्च विह्वलणास्पदः ॥ शशांकलेखामि
 त्तो दिवासचेतसः कस्य मनो न इव वे ॥४८॥ हे पार्दति सचेतसः कस्य मनो न इव वे ॥ न स्फुरति मनः इव
 वे ॥ तू कर्मकर्त्ता ॥ कर्मवासौ कर्त्ता कर्मकर्त्ता ॥ कर्मवत्तवति ॥ कस्य पुण्यस्य ॥ मनसान इव वे ॥ एतस्य स्याने कस्य म
 नः इव वे ॥ हतिजातं किं कुर्वत वा पश्यतः कामिवादिवादिने ॥ शशांकलेखामि त्तो दिवासचेतसः कस्य मनो न इव वे ॥ मुनिव्रते ॥ अतिमात्र कर्षि
 त्तो मुनीनां व्रतानि तैः मुनिव्रतैः ॥ अतिमात्रं अधिकं कर्षिता ॥ तौ अतिमात्र कर्षिता ॥ पुनः कर्षिता त्वादिवाकरा ॥ पु
 नः विह्वलणास्पदः ॥ दिवाकरेण सूर्येण आलुष्टानिदं ॥ अतिविह्वलणानां आस्पदानि स्थानानि यस्याः ॥ मादिवाकरा
 ॥ पुनः विह्वलणास्पदः ॥ तौ दिवाकरा ॥ पुनः विह्वलणास्पदः ॥ अतिमौक्तमार्थान् ॥ पुनः दादे ॥ ४९॥ अवेमि सौभाग्यमदेन
 त्वचितं तव प्रियो यश्च त्वरावने किं न ॥ करोति लब्धं विह्वलणं च दुष्पणेन वक्रमात्मीयमरालयद्वय ॥ ५०॥ देपावे
 ति ॥ अहं तव प्रियं वल्लभं ॥ सौभाग्यमदेन त्वचितं त्रैमि ॥ अस्या तव च दुष्पणेन वक्रमात्मीयमरालयद्वयं वेध्यं न करोति कथं यथा

[illegible]

सिप्रवेशं विष्मया ॥ असिहिताजका ॥ अथानंतरे सापार्वती ॥ परिणर्ध्वं वृत्तिर्बो ॥ निकटस्थां वयस्यां सरवीं प्रेक्षता ॥
 स्यत् ॥ वयसा उल्था वयस्या तां वयस्या ॥ नतसार्थे विष्मया धेनुलया संमिते पितृः त्वसंक्षेपः ॥ कथं यथा नवति ॥
 वृत्तिता नं जनने त्रं यथा सवतितथा ॥ विवर्ति ते वलिते अनं जनने ॥ अजनरदिते नेत्रे यत् ॥ कर्मणि तदविवर्तिता
 जनने व ॥ ५२ ॥ सरवी तदीया तमुवाच वलिनं निबोध साधो तव रे कुतूहलं ॥ यदर्थं मं नो जमि बोधवारिणां कृतं तपः
 साधनमेतया वपुः ॥ ५३ ॥ तदीया सरवी तं वलिनं ब्रह्मचारिणं उवाच ॥ देध साधो वेदादि ॥ तव कुतूहलं वर्तते ॥ तदानीं त्रं
 निबोध शृणु ॥ ५४ ॥ तया पार्वत्या ॥ यदर्थं वपुः तपसाधनं कृतं ॥ तपसा साधनीयं यथा वयस्या ॥ अर्थं यदर्थं कथं कृतं वपुः उ
 त्ते स्यते ॥ अं तो जं कमलं ॥ उष्मवारिणमिवा यथा ॥ अं तो जं कमलं ॥ उष्मवारिणं क्रियते ॥ तथा तया पार्वत्या वपुः तपसाध
 नां कृतं ॥ अक्रुश घर्मवारणात् ॥ कदर्थं नायथा ॥ तथैव वपुष्यः ॥ तपःहरणात् कदर्थं ना ॥ ५५ ॥ इत्थं महेन्द्र प्रवृत्ती नधि
 श्रियस्तु उर्दिगीशान वमत्यमानिनी ॥ अरूपदायं मदनस्य निग्रहात् पिना कपाणि पतिमाप्नुमिहति ॥ ५६ ॥ इयं मानि

56

नी पार्वती पिना कपाणि ईश्वरं पतिं आनु प्राप्नुमिहति ॥ किं कृत्वा ॥ महेन्द्र प्रवृत्ती नु च उर्दिगीशाना अ व मत्या ॥ अवमानने
 हवं अव मत्या ॥ अवगणय्या कथं कृतानां च उर्दिगीशाना अ धि श्रियः ॥ अधिका श्रियो येषां ते अ धि श्रियः ॥ तान् अ धि श्रि
 यः ॥ कथं कृतं पिना कपाणि ॥ मदनस्य निग्रहात् दानात् ॥ अरूपदायं न रूपेण दार्यः ॥ अरूपदायः ॥ तं अरूपदायः ॥ ५७ ॥
 इत्थं सहाङ्गकार विवर्तिता पुरा स्मरारि मप्राप्नुमुखः शिलीमुखः ॥ इमां हृदि द्यापतया तमक्षिणो द्वितीर्त्तं सूत्रे रपि पुष्प
 धाचिनः ॥ ५८ ॥ देवतो पुष्पधचनः ॥ कामस्य शिलीमुखः वाणाः ॥ इमां पार्वती इदि इदं वेदादिणो ना हि न सिद्धा ॥ हिणु
 र्देसायां कथं यथा स्यात् ॥ यथा तपातं यथा स्यात् ॥ दीर्घं पतनं यथा स्यात् ॥ विशेषेण आयतः ॥ दीर्घं पातं यथा स्यात् ॥ हिमसा
 यो र्गणितं यथा यतपातं ॥ कथं कृतं पुष्पधचनः ॥ विशीर्त्तं सूत्रे रपि ॥ विशीर्त्तं न स्यात् कृता सूत्रिर्देहो यमविशीर्त्तं सूत्रि
 र्पि ॥ विशीर्त्तं सूत्रे ॥ सूत्रिः काश्चिच्छकाययो ॥ इत्यमरः ॥ गरीरं रदिनस्य वाणः ॥ शत्रुं न प्राप्नोति ॥ अतनुः ॥ अतनु पार्वत्यां प्राप्
 नति ॥ अपि शत्रुं न प्राप्नोति ॥ महादेवं प्रविशे रितः ॥ बाणः गरीकथं प्राप्तवान् ॥ इति अपि शत्रुं न प्राप्नोति ॥ अर्धं वा द किं वि

शोबाणः॥ असह्यदुःकारनिवर्तितः॥ असह्यमोदुमशकोदुःकारः तेन निवर्तितः॥ पराजुरवीकृतः॥ पुनः कथंचित्तु
 र्वस्मरारिर्इष्टरं प्रप्राप्तसुखः॥ न प्राप्तं सुखं यद्यस्य प्रप्राप्तसुखः॥ ५५॥ तदा प्रवृत्तमदनापि बुद्धिदललाटिकाचं
 दनधूसरालका॥ न ज्ञातुवालालसतेस्मानिर्वर्तिनुषारसंघातशिलातलेष्वपि॥ ५६॥ देवटोवालापार्वती जातुकदाचि
 निवर्तिसुखं नलसतेस्मा॥ न प्रापकेष्वपि लुप्तारसंघातशिलातलेष्वपि॥ उपाराणां हिमानां संघातः मेलनं तस्या
 शिलातलानि॥ नुषारसंघातशिलातलानि तेषु॥ उषासंघातशिलातलेषु किं विशिष्टावाला॥ तदा प्रवृत्तिवाणयात्मा
 रथपिबुद्धिमवतः गृहे उभयदना॥ प्रादुर्भूतकंदर्पा॥ उक्तमदनो यस्याः सा उदभदना पुनः किं विशिष्टावाला॥ न
 लाटिकाचंदनधूसरालका॥ ललाटस्य अलंकाररत्नं ललाटिका॥ ललाटिकायां यत्तु चंदनं ललाटिकाचंदनं लला
 टिकाचंदनेन धूसरालकायस्याः॥ ललाटिकाचंदनधूसरालका॥ अलकाश्चर्मकंतला॥ इत्यमरा॥ ५६॥ उपान्त
 वर्ये चरिते पिनाकिनः सबाष्पकं स्ववर्णितैः पदैरियं॥ अनेकशः किं न रराजकथको वनांतसंगीतसरवीररोदयत्॥ ५७॥

८१

शिवावतिः पदैरिरास्यैः वनांतसंगीतसरवीः किं न रराजकथकाः अरोदयत्॥ अश्रूण्यमोचयत्॥ रुदिरुश्च विमोचने
 नांते वनमध्येः संगीतसख्याः ताः वनांतसंगीतसरवीः॥ कथं यथा सवतितथा॥ अनेकशः यथा सवति॥ असकृदयथा
 ति किं विशिष्टैः पदैः सबाष्पकं स्ववर्णितैः॥ सबाष्पकं सौकं वसु सबाष्पकं सबाष्पकं वा तूस्ववर्णितौ अस्य हीस्तानि नि
 ध्याप्यकं स्ववर्णितानि तैः सबाष्पकं स्ववर्णितैः॥ कसति पिनाकिनः चरितैः॥ त्रिपुरविजयकार्यैः॥ उपान्तवर्षे गीयमा
 णि॥ ५७॥ त्रिणागशेषासु निशासु चरुणं निमील्य नेत्रे सदसाद्युध्यता॥ कनीलकं वज्रजसीत्यनरुवाङ्गमयकं
 पतबाहुबंधना॥ ५८॥ देवटोचपुनः सापार्वती निशासुराविषु॥ सहस्रादिति अमुध्यता॥ उग्रतीवा किं कवा॥ हाहा
 यो काले नेत्रे निमील्य निमीलनं विप्रयानिमीलनं पूर्वं निमील्य॥ कथंचित्तु निशासु त्रिणागशेषासु॥ त्रितीयो
 कर्त्तृणागः त्रिणागः शेषायासां तासु त्रिणागशेषासु॥ चतुर्थयमादिशिष्टासु॥ किं विशिष्टापार्वती
 प्रवृत्तवाक्यं इतीति किं॥ देनीलकं वज्रं कत्रजसि अलङ्कारावाक्यस्याना॥ अलङ्कारावाक्यं पुनः कथंचित्तु सापार्वती अ

बोवा पितबाहुबंधना असत्ये नहि अपरमार्थिके कंठे। अपिते बाहु बंधनं यथासा। असत्यं कंठे पित बाहु बंधना। सुप्रेय
 र्वेष्म शगतो दृष्टः॥ इति सावः॥ ५०॥ यस्मिं बुधे सर्वगतास्मभुचसे। नवे सित वस्त्रमिमं कथं जनं॥ इति सुहृदा विस्वित
 दनं यारहस्यपालन्यत चंद्रशेखरः॥ ५१॥ देवतोयः यस्मात् कारणा बुधे सर्वगत उच्यसे॥ चंद्रमंसा वस्त्रजनं कथं
 निह ॥ सा वेवासनायां तिष्ठतीति सा वस्त्रं॥ तया मुग्धया। सुहृदा विस्वित चंद्रशेखर रहसि प्रकीर्ते इति उपालक्ष्यते
 र्वेष्म न आस्ति र्वितः। चंद्रशेखरं वयसा सो चंद्रशेखरः॥ ५२॥ यदा च नया। धिगमे जगत्ये रपश दनं विधिं विचिच
 ला। तदा मदास्मात्तिरनुज्ञया गुरोरियं प्रपन्ना वपसे तपोवतं॥ ५३॥ देवाले च पुनः यदा इयं बाला तस्य जगत्ये रपश दनं विधिं विचिच
 सो विचिचती सती विचिचं विधिं उपायं न अपश्यत्। तदा इयं बाला अस्मात्तिरनुज्ञया तपोवतं प्रपन्ना
 प्राप्ता॥ ५४॥ दुमेषु सरया कृतजन्म सुखं फलं तपसा हि पुष्टमेष्टपि॥ नव प्ररोहात्तिमुखोपि दृश्यते मनोरथोऽपि। श
 शिमौलिसंश्रयः॥ ५५॥ देवसे प्रपि दुमेषु फलं दृष्टं कथं तेषु सरया। सद्य आत्मना कृतजन्म सु॥ पुनः कथं तेषु दु

७२

५॥ तसा हि पुष्टा। अस्याः बालायाः मनोरथः प्ररोहात्तिमुखो न दृश्यते॥ प्ररोहे चं कुरे अति मुखः॥ प्ररोहात्तिमुखः किं वि
 यो मनोरथः। शशिमौलिसंश्रयः॥ ५१॥ नवे द्भिः प्रार्थित दुर्लभः कदा सरवीति रस्त्रा कलमी। हेतु समिमां। तपः कदा मन्त्र
 क्षयते सरवी हेषे वसीतां तदवग्रह कतां॥ ५२॥ देवतो अहं तत्तु नवे भि। प्रार्थित दुर्लभः सति वता तपः कदा मन्त्र सरवी। कदा
 थपय्यते॥ परित्रास्यति॥ अहं तत्तु नवे भि। प्रार्थित दुर्लभः सति वता तपः कदा मन्त्र सरवी। कदा
 ५३॥ मन्त्र सरवीतिः अर्च्य कलमी कृतां॥ अद्या कलमी कृतां। कः कामिदा रया ईद सीता मिवा लंगल पद्धति मिवा। केव
 धिव। कथं तत्तु सीतां तदवग्रह कतां॥ तदवग्रहे न दृष्टि नाको न कतां॥ नष्टा तदवग्रह कतां तदवग्रह कतां सीतां के
 यो रायति। तथा किं विशिष्टी सीतां तदवग्रह कतां॥ तस्य वर्यस्य ईद रूपस्य अवग्रहः नाशः॥ तेन कृतान्मष्टा बाधिता
 कुरः ग्रह कतां॥ ५४॥ अष्टदश अवमितमितज्ञाना निवेदिते नैष्ठिक सुंदर सयोगा। अपाद मेव परिहास्यत्कमाम
 प्रवृजित दुर्षलक्षणः॥ ५५॥ सनेष्टिक सुंदरः बडुः। परिहासे न उमा इति अष्ट कतु। इतीति किं अइति कोमलाला

शोबनी कंठकं नैष्ठिकानां मध्ये सुंदरः कथं चतः कथं चतः नैष्ठिक सुंदरः अयं जितदुर्घल कृपाः न बंजितं प्रकटीक
 र्वं स कृपायेन स अयं जितदुर्घल कृपाः कसति ॥ इंगि जया तया सरदा अस्तदसद्वायं यथा न वतितथा इति वेदिते
 न न ते सति ॥ न गृह सद्वायं वकमीणित वृष्ट सद्वायं ॥ ५३ ॥ अथायदसं मुकुली कतांगुलौ समर्पयंती स्फटिका लमा
 निः कथं वेद दे स नयामिता हरं चिरद्यवच्छापित वागसायत ॥ ५४ ॥ अथ अनेतर अदेः तनया यापार्वती कथं वित्तु म
 ति ॥ हे ना असायत ॥ उवाच ॥ कथं यथा लवतितथा ॥ मितारु रे यथा लवतितथा ॥ मितारु द्वा गणित वतु मितारु रं
 रं कुर्वती ॥ अयदसे स्फटिका दं मालिकां समर्पयंती ॥ किं विशिष्टे न दसे न ॥ मुकुली कतांगुलौ ॥ मुकुली कताः अंगुल्यो
 र्द्य सतस्मिन् मुकुली कतांगुलौ ॥ किं विशिष्टा सापार्वती चिरद्यवच्छापित वाक् चिरं चिरकालं यवच्छापित वाक् यथा सा
 रद्यवच्छापित वाक् ॥ ५४ ॥ यथा श्रुतं वेद विदो वरत्रया ॥ जय नो यस्य चैः पदलंघनो मुकः ॥ तपः किले दं तदवाप्ति साधना
 म नोरथानां म गतिर्न विद्यते ॥ ५५ ॥ देवेद विदो वरत्रया यथा श्रुतं ॥ अथा वित्तु नैव ॥ अयं जनः उच्चैः पदलंघनो मुकः ॥ उच्चैः

५३ ५३

दलंघनो मुकः ॥ उच्चैः पदलंघनं तस्य उच्चैः ॥ किल इति श्रुयते ॥ इदं तपः उच्चैः पदलंघनं ॥ तस्य ईश्वरस्य अवाप्तिः ॥
 साधनाः साधनाः ॥ तदवाप्ति साधनाः ॥ मनोरथानां अगतिर्न विद्यते ॥ ५५ ॥ अथाववसी विदितो महेश्वर सदर्थिनी बंधु नरे ववर्त्तमे
 सं मंगला स्या सरतं विचिंत्य तं तवानु वृत्तिं न च वकुमु सहे ॥ ५६ ॥ अथानंतरं सवसी वदुः आह ॥ महेश्वरः विदितस्य पुनः त
 किं र्थनी ववर्त्तमे ॥ तं ईश्वरं अर्थयते इति तदर्थिनी ॥ अदं अमंगला स्या सरतं तं विवंचिंत्या तव अनु वृत्तिं संसाधयं कर्तुं न उ
 त्ति न शक्नोमि ॥ अमंगल स्या अस्या सः तत्र रतः ॥ तं अमंगला स्या सरतं ॥ ५६ ॥ अवसु निर्वंध परे कथं नुने करो यमा मुक वि
 दुरा गौ उ कः ॥ चुजे नरां तो वलयी कता हिना ॥ सहि द्यते तत्प्रथमा बलं वनं ॥ ५७ ॥ हे अवसु निर्वंध परे नृ इति वितर्के अं
 यो मकरः ॥ जं तोः करेण सह वं तं तव प्रथमा बलं वनं ॥ ५७ ॥ अथ वद ॥ कथं सहि द्यते ॥ किं विशिष्टे न शीतोः करेणा बलय
 र्म मंता ॥ वलयी कतो अहिः सर्पयेन स बलयी कता हिना ॥ किं विशिष्टः ॥ ते तव करः ॥ आमुक्त विवाद को उ कः ॥ आमु
 क्यं र्द को उ कं येन स विवाद को उ कः ॥ आमुक्त विवाद को उ कः ॥ अ वसु निर्वंधः ॥ तत्र परा तयाः संबोधनं क्रिय

हिते विलोचने यत्र। प्रथमा द्विवचनांतां। कर्म। अथां गौते त्रयो रं तै इत्यमरः॥७५॥ जगाद वै ने परमार्थता
 से वृत्तं यत एवमाहु मां। अलोक सामान्यमविद्यदेवकं। दिपंति मंदाश्चरितं महात्मनो॥७६॥ च पुनः सा
 नं वडु जगाद। उवाच। देवतो वै परमार्थतः तत्र तज्जरं न वे स्यात्। यतः कारणं ह्ये मां प्रति एव सर्वोक्तं। आहु
 यो। जडा सूर्याः। महात्मनां चरितं दिपंति। किं विशिष्टं चरितं। अलोक सामान्यं। न लोके सामान्यं सदृशीतनु।
 कसमान्यं पुनः कथं हतं चरितं। अविद्यदेवकं। अविद्यादेवकं कारणं यस्या तत्र अविद्यदेवकं। आनुत्तद्य
 मी। यो वा वि। वृ। वर्तमानासि। अवि। अदादे। आहो बुवसु पंचानां। बु। स्थाने आह आदे वा। सि। स्थाने थल आदेशः
 अथो येष सिंहा प्रथमः। ताद्यं जनमः। आहु सिद्धो॥७६॥ विपत्सु तीकार परेण भगं लनिषद्यते। नूति समुमुकेन
 वा। जगच्छरण्यस्य निराशिषः सतः किमा निराशो पदतात्मवृत्तिनि॥७७॥ देवतो। विपत्सु तीकार परेण कडं भगलं
 निषद्यते विपत्सं प्रतीकारे निराकरणे विपत्सु तीकार परे तेन विपत्सु तीकार परेण। वा अथ वाहृतिः समुमुकेन त्रमं

८६

गलं निषद्यते। नूत्यां समुमुकः। हृति समुमुकः। तेन हृति समुमुकेन। दे आ सो पदता तस्य सतः शिवस्य एति। आ
 त्मवृत्तिनि किं। आशा उपदताय स्या सो आशा पदतस्य संबुद्धिः। दे आ वो पदत। दे निराश इत्यर्थः। आत्मना वृत्तयः
 सु ने निर्भमानानि ते। तैः आत्मवृत्तिनिः। स्वकीयजीविकातिः। देवतो सतः सस्य ईश्वरस्य एति। आशो पदतात्मवृत्तिनिः।
 किं पदं। आशया उपदता आत्मवृत्तिर्यो त आशो पदतात्मवृत्तयः। तैः। आशो पदतात्मवृत्तिनिः। किं विशिष्टं चरितं। निरा
 तिः शिरण॥७७॥ अकिंचनः सत्यनवः ससं पदं सलोकनाथः पितृसमगोचरः। सजीम रूपः शिव इत्युदीर्यते। न मति या
 दुरात्मः सविदः पिता किनः॥७८॥ देवतो। स ईश्वरगच्छ किंचरं नः सतः। संपदं प्रसवः। स ईश्वरः। लोकनाथः। स नू पि
 यो महे पेरुवरः। पिसव्म निरमवा ने गोचरो यस्य स पितृसपितृसमगोचरः। सगोचरः। स ईश्वरः। सीम रूपो पि
 तृमं सः उदीर्यते। सीमं सत्यानकं रूपं यस्य सपितीम रूपः। देवतो पिता किनः। ईश्वरस्य वा या त्मविदो न मति
 प्रयं न वः। देतीति याथा त्मविदः॥७८॥ विष्णु षणोद्गा। सिपिन इ नो गि वा गजा जि ना लं वि डू कू लक्ष्म रि वा कया लि

प्ररुदिति। नियमजं कर्म श्रमं उममर्जं ॥ अथ वज्रं ॥ कसति चंद्रमौलौ ईश्वरे इति वादिनिमति ॥ इतीति किं देव
 ॥ अथ प्रवृत्तिः ॥ अहं तव दासोऽस्मि ॥ इति ॥ अवनतानि नम्रीकृतानि अंगानि यस्याः सा अवनतांगी ॥ तस्याः संबुद्धि
 ॥ तौ गीकथं नूतः अहं तपोक्तिः कीतः मौल्येन गृहीतः ॥ हियम्मात् ॥ कारणात् ॥ केशः फले सति पुनर्नवतां न विधु
 ॥ नर्नवसुजावः पुनर्नवतां तां ॥ ८१ ॥ ॥ इति श्री कुमारसंज्ञवे महाकाव्ये कालिदासकृतौ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ टीकायां
 ॥ वती फलोदयोनाम पंचमः सर्गः ॥ ८२ ॥ ॥ अथ विश्वामने गौरीसंदिदेशमिथः ॥ सखी ॥ दाता मे सुवृ
 ॥ तां यः प्रमाणीक्रियतामिति ॥ १ ॥ अथ अनंतरं ॥ गौरी विश्वामने ईश्वराय सखी मिथः ॥ युकांते संदिदेशः ॥ ईश
 ॥ इति प्रमाणीक्रियतां ॥ इतीति किं मे मम दाता ॥ सुवृतां तां य इति कव्याद्विजुनकाधीना ॥ १ ॥ तया ब्राह्मणसंदेशासाव
 ॥ नो निवृत्ता प्रियो हृतयश्चिरिवाच्या मे मध्वै परचुतो मुखी ॥ २ ॥ सा गौरी प्रियो निवृत्ता निसती वसो ॥ कथं चूता त्वया म
 ॥ रया द्यादुत संदेशा ॥ द्यादुत उक्तः संदेशो यस्याः सा द्यादुत संदेशा ॥ कस्मिन् केवा ॥ अस्याः सति कटु मध्वै वर्मते

८२

तयश्चिरिव ॥ किं विशिष्टा हृतयश्चिरः परचुतो मुखी ॥ परचुतायां को किलायां उमुखी ॥ हरस्य मधुरूपमानी ॥ पार्क्या
 ॥ हृतलता उपमानं ॥ सख्याः परचुता उपमाना ॥ ३ ॥ सतथेति प्रतिज्ञाय ॥ विसृज्य कथं मय्युमां ॥ कथं निज्यां निर्मयात् स
 ॥ सस्मारस्मरशासनः ॥ ३ ॥ सस्मरशासनः ईश्वरः ॥ ज्योतिर्मयात् सप्तपुत्रीन् ॥ सस्मार ॥ किं कृत्वा ॥ इति प्रतिज्ञाय ॥ इतीति
 ॥ किं तथेति ॥ प्रमाणमिति ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ उमा पार्वती ॥ कथं मयि मम दाता कहेन विसृज्या ॥ स्मरस्य शासनः ॥ स्मरशासनः
 ॥ तिज्ञानं पूर्वप्रतिज्ञाय ॥ विसर्जनं पूर्वविसृज्या ॥ ४ ॥ तेषां मंडले द्यौर्मद्योतयंत सप्तपोधराणां ॥ सारुंधतीकाः सप्तपदि
 ॥ दुरासा नूपुरः प्रज्ञाः ॥ ४ ॥ ते तपोधनाः ॥ प्रज्ञाः ईश्वरस्य पुरः सप्तपदि प्रादुरासन् ॥ किं कुर्वन्त सप्तपोधनाः ॥ प्रज्ञामंड
 ॥ यो मद्योतयंतः ॥ किं विशिष्टा सप्तपोधनाः ॥ सारुंधतीकाः ॥ सह अरुंधत्या वर्वन्ते ॥ इति सारुंधतीकाः ॥ ४ ॥ आधु
 ॥ र्मंदारकुसुमो करवी विष्णुः ॥ आकाशगंगा स्वातस्मुदिन्नाग मदगं विष्णुः ॥ ५ ॥ देसप्रवेयः ॥ प्रज्ञाः पुरः प्रादुरा
 ॥ सप्तपोधनाः ॥ आकाशगंगा स्वातस्मुद्राधुता ॥ कथं चूतेषु आकाशगंगा स्वातस्मु ॥ तीर्मंदारकुसुमो कर

॥ तीरिये मंदाराः ॥ तेषां कुसुमोकराणां तं वहेतीति तानि ते पुनः कथं च ते पुनः ॥ आकाशगंगास्रोतस्युत्थिता गमद
 ॥ हिमामानां मदगंधे विद्यते ये पुतानि हिमागमदगंधीनि ते पुनः हिमागमदगंधीनि पुनः ॥ मुक्ताय जोषवीतानि
 तादेमवत्कलाः ॥ रत्नाहस्रप्रव्रज्यां कल्पवृक्षवाश्रिताः ॥ ६ ॥ ते सप्रर्षयः प्रसोः पुरः प्रादुरासन् ॥ किं कुर्वन्तः सुक
 ॥ षवीतानि विचरतः ॥ ध्यायन्तः ॥ मुक्तानां यजोषवीतानि मुक्ताय जोषवीतानि तानि किं विशिष्टास्तपोधनादेम
 कलाः ॥ देसमुवर्त्स्य वत्कलानियेषीते देमवत्कलाः पुनः किं विशिष्टास्तपोधनाः ॥ रत्नाहस्रताः ॥ रत्नानां
 हस्रताणियेषीते स्नाहस्रताः ॥ उल्लेखते प्रव्रज्यां सन्यासदीक्षां प्राश्रिताः ॥ कल्पवृक्षवाश्रिताः ॥ अधः प्रस्थापिताः सन
 ॥ समावर्जितकेतनाः ॥ सहस्ररश्मिनामधमप्रणाममुदीकृताः ॥ ७ ॥ ते सप्रर्षयः प्रसोः पुरः प्रादुरासन् ॥ कथं च ते
 तपोधनाः ॥ सहस्ररश्मिनामूर्येण सप्रणामं यथाभवति तथा उदीकृताः ॥ दृष्ट्वा ॥ कथं शश्वताः कथं च ते नत
 ना सहस्ररश्मिना अधः प्रस्थापिताः ॥ सन अधः प्रस्थापिताः ॥ समावर्जितकेतनाः ॥ समावर्जिता न ग्रीह्यन्ते कथं

६०

नसा समावर्जितकेतुः ॥ तेन समावर्जितकेतुना ॥ ७ ॥ आसक्तबाहुलतया राई सुदृढतया सुवा ॥ महावराहदेष्टायां विश्रान्ताः
 कल्याणदि ॥ ८ ॥ ते सप्रर्षयः प्रसोः पुरः प्रादुरासन् ॥ कथं च ते तपोधनाः ॥ सुवा एषिद्या सह प्रलयापदि महावराहदेष्टा
 ॥ उग्रां विश्रिताः पुनः किं विशिष्टया तथा ॥ आसक्तबाहुलतया ॥ आसक्ता बाहुलतायसाः सा आसक्तबाहुलता तथा ॥ आसक्त
 ॥ बाहुलतया ॥ पुनः कथं च ते तथा ॥ साईरुमिति ॥ उदृढतया ॥ ९ ॥ सर्गशेषप्रणयना विश्वयोनेरनेतरं ॥ पुरातनाः पुराविदि
 ॥ तारुतिकीर्तिताः ॥ १० ॥ ते सप्रर्षयः प्रसोः पुरः प्रादुरासन् ॥ किं विशिष्टास्तपोधनाः ॥ पुराविदिर्माकंडेयादिभिः ॥ इतिकीर्ति
 ॥ पुरावदंतीति पुराविदः ॥ ते पुराविदिः ॥ इतीति किं पुरातनाः ॥ विश्रतारः इतिकीर्तिताः ॥ कस्मादरं तरं विश्वयोनेरनेतरं ॥ वि
 ॥ नेत्रं हणः किं विशिष्टा विश्वयोनेः ॥ सर्गशेषप्रणयना ॥ सर्गशेषप्रणयनं प्रीतिर्यस्य सर्गशेषप्रणयनं तस्मान् ॥ ११ ॥
 ॥ तानां विश्रुद्धानां परिपाकमुपेयुषां ॥ तपसां फलानि उपेयुषां ॥ अपि तपस्विना कथं च तानां तपस्विनाः ॥ प्राकनानां ॥ प्राकनानि प्रा
 ॥ प्राश्रिताः ॥ तेषां प्राकनानां ॥ पुनः कथं च तानां ॥ तेषां विश्रुद्धानां ॥ पुनः कथं च तानां तपस्विनां ॥ परिपाकमुपेयुषां ॥ प्राश्रानां ॥

देक्रियाकुलकं॥तेषांमध्यगतासाध्वीपत्न्यादापितेक्षण॥साक्षादिवतपःसिद्धिर्देवासेवकरुंधनी॥११॥अरुंध
 तप्रीणांमध्यगतासतीबहुयथासंवतितथा॥वत्तासे॥अरुंधतीसाध्वीपतिव्रता॥सतीसाध्वी
 ॥इत्यमरः॥अनन्तरंरुतासाअरुंधती॥पत्न्यादापितेक्षण॥यादयोअपितेईक्षणययासापादापितेक्षण॥उत्तर
 हातासुर्विमतीतपःसिद्धिरिवा॥मुनीर्नानिश्चितंसिद्धसावा॥१२॥तामगौरवसेदेनमुनीष्यापय्यदीश्वरः॥खीपुमांनित्या
 केषांहातेहिमहितेसतां॥१३॥सईश्वरः॥अगौरवसेदेनताअरुंधतीअपश्यताचपुनःमुनीन्॥अगौरवसेदेनअपश्यतायु
 र्त्तिवगौरवः॥तस्यसेदः॥नगौरवसेदः॥अगौरवसेदः॥तेनअगौरवसेदेनसमानादरेणा॥इत्यर्थः॥इयस्त्रीअयंपुमा
 न्नास्तिपुषाअनाच्छा॥अनादरः॥हियस्मात्कारणात्तासतांसाध्वीनादृतंआचरणमहितंयुजितं॥१४॥तद्वर्तिनादसुहृ
 सोर्हयोदारार्थमादरः॥क्रियाणांस्वतुधर्म्याणांसत्ययोसुलसाधनी॥१५॥शोतोःईश्वरस्यचूयपुनरपितेदर्शनात्
 दारार्थकलत्रार्थआदरः॥अतस्तु॥तस्याअरुंधत्याद्वर्तिनतस्मात्॥स्वतुयस्मात्कारणात्तुधर्म्याणांक्रियाणांसत्यःसु
 लसाधनी॥सत्यश्चताःपञ्चसत्यःसुलस्यआदेःसाधनेकारणं॥१६॥धर्मेणापिपदंसर्वकारितेपावर्तीप्रतिपूर्व

९१

पराधसीतस्यकामस्योद्युसितंमनः॥१४॥पूर्वापराधसीतस्यकामस्यमनउद्युसितं॥अंक्ररितं॥पूर्वापराधेनतीततस्यप्र
 र्वापराधनीतस्य॥कसति॥धर्मेणसर्वईश्वरेपावर्तीप्रतिपदंकारितेसति॥अत्रज्ञावेसप्तमी॥१५॥अथतेमुनयःसर्वेयुजयिवा
 जगद्गुरुं॥इदमुचुरचूचानाःप्रीतिकंठकितवचः॥१५॥अथअनंतरंतेसर्वेमुनयःजगद्गुरुंप्रणिपत्यपूजयिवा॥इदंवच्यम
 णंजुआकथंचूतसेमुनयःअचूचानाः॥पुनःकथंचूताः॥मुनयःप्रीतिकंठकितवचः॥प्रीत्याकंठकितास्त्रयोयेषांतेप्री
 तिकंठकितवचः॥१५॥यद्ब्रह्मसम्यगास्मात्तयदमोविधिनाकुतं॥यच्चतप्तंयस्यविपक्वंफलमद्यनः॥१६॥देईवाअस्मात्ति
 त्ब्रह्मसम्यक्आस्मात्तंअच्यन्तं॥आत्यासेईवाअस्मात्तिःयत्तुअमोविधिवतुद्धतांदेईशायत्तुअस्मात्तिसप्तसप्तं
 ॥अस्माकंतस्यसर्वंयफलंविपक्वं॥प्राप्तं॥१७॥यदध्यक्षेणजगतांतयमारोपितास्तयाभनोरथस्यापापयमनो
 वासात्मनः॥१७॥देईशजगतांअध्यक्षेणचयायतुवयंआत्मनःमनोविषयंआरोपिताः॥कथंचूतंमनोविषयं
 आद्यापिअपथं॥मनसविषयःमनोविषयः॥तंमनोविषयं॥अरण्यंयस्ययावयंमृताइत्यर्थः॥१७॥यस्यवेत

शासतावतु कृतिनां वरः किं पुनर्ब्रह्मणेने यस्य वचेत सिवर्त्तते ॥१७॥ देईश ॥ त्वं यस्य चेतसि वर्त्तते ॥ तावत्तु प्र
तेनां मध्ये स एव वरः ॥ देईश ॥ ब्रह्मणेने स वचेत सियो वर्त्तते ॥ पुनर्ब्रह्म किं ॥ १८॥ सत्यमर्कां सोमां उपरमध्यस्य
अद्याप्युच्चैः सरांसं स्मृतं स्मरणानुग्रहात्तव ॥ १९॥ देईश वयं अर्कां तु च पुनः सोमां तु परं उक्तं पदं अध्यस्महे ॥ वा
पवेशने ॥ अधिपूर्वः ॥ वर्त्तमानायाः महे ॥ अविः ॥ अदा देः ॥ सेवामहे ॥ इत्यर्थः ॥ तत्सत्यं ॥ उच्यते ॥ अद्य तस्मात्पदात्
सरां पदं अध्यस्महे ॥ कस्मात् ॥ तव स्मरणानुग्रहात् ॥ स्मरणमेव अनुग्रहः स्मरणानुग्रहः ॥ तस्मात् ॥ स्मरणानुग्रहः
॥ १९॥ ब्रह्म संतावितमात्मानं बहुमन्यामहे वयं ॥ प्रायः प्रत्ययमाधत्ते सुगुणेषु त्वमादरः ॥ २०॥ देईश वयं ब्रह्म संतावि
तमात्मानं बहुमन्यामहे ॥ ब्रह्म संतावितः ब्रह्म संतावितः स्मृतः ॥ तं ब्रह्म संतावितं ॥ प्रायो ब्रह्मणे न उन्नमादरः ॥ सुगुणे
षु प्रत्ययं अवबोधं विश्वासं आधत्ते ॥ करोति ॥ उन्नमस्य आदरः ॥ उन्नमादरः ॥ इत्युत्तरादरः ॥ महाजनगौरवात् ॥ विज्ञायते ॥
नूनं गुणाच्चिनावयमिति ब्रह्म इति क्रियाविशेषणान् आत्मन उक्तं प्रतीयते ॥ २०॥ यानः प्रीतिर्विरूपास्तदनु

५२

धमनं चिन्तयामास ॥ सा किमावेद्यते उत्तमं तस्मात्सा सिद्धेहिनां ॥ २१॥ देविरूपास्तदेविनेत्रानः अस्माकं यावदनुधमनसं
सवा प्रीतिः ॥ सा प्रीतिः उत्तमं किं आवेद्यते आख्यायते ॥ ब्रह्म देहिनां अंतरात्मा असि ॥ तव अनुधमनं त्वदनुधमनं त्वदनुधमनं
नामं न बोधयामास ॥ त्वदनुधमनं सतवा ॥ २१॥ साक्षाद्दृष्टो मिन पुनर्विद्वासां वयमं जसा ॥ प्रसीद कथं यात्मानं न धिया
पथि वर्त्तते ॥ २२॥ देमहे देईश ॥ अस्मात्तिः ब्रह्म साक्षाद्दृष्टो मिन पुनर्विद्वासां वयमं जसा ॥ काव्यं न तव न विद्वा ॥ देईश ब्रह्म प्रसीद
देईश वं आत्मानं कथय ॥ देईश वं धियां बुद्धीनां पथि वर्त्तते ॥ २२॥ किं जनसृजसि यत्क्रमुक्तयेन विसर्पितं ॥ अथो
क्तं संहर्त्ता नागः कथं तमपुषते ॥ २३॥ देईश वयं न तागेन ब्रह्म रूपेण वयं कं सृजसि ॥ तत्किं उत अथ वायिनं न
विष्णु रूपेण तत्तु यत्क्रं विसर्पि ॥ अथो अथ वायः नागः रुद्र रूपेण सृजतः संहर्त्ता ॥ पुषते तव कतमो सागः ॥ २३॥
वायुमहत्वेन प्रार्थना देवतिष्ठतु ॥ चिंतितो पश्चिन्ता साव स्य धिनः करवामि किं ॥ २४॥ देदेव अथ वा सुमहती
प्रार्थना ॥ पुनर्निश्चितं तिष्ठतु ॥ दरात्तु आसां ॥ देईश चिंतितो पश्चिन्ता ॥ वयं तावत् प्रथमं किं करवामः ॥ न

मान्शाधि॥शासुअनुशिष्टौ॥चितिताश्चतेउपस्थिताश्चचितितोपस्थिता॥२४॥अथमोलिंगतस्थोदोर्विशोदैर्देशन
 से॥उपचिन्नप्रतातवीप्रत्याहपरमेश्वरा॥२५॥अथअनंतरंपरमेश्वरतामप्रत्याह॥किंकुर्वन्मो लिंगतस्थोदो
 भीमल्यां प्रसाविमलैर्देशनांश्रुतिःउपचिन्नवर्द्धयन्॥२६॥विहितंकेयथाचार्यो नमेकाश्चित्प्रवृत्तयः॥अरिबिप्रह
 र्द्वैः प्रसूतिप्रतियाचितः॥२७॥हेसप्तर्षयःकथुआकंविदितंयथा मेममकाश्चिदाप्रवृत्तयः॥आपाराः सार्थाः नत्रापि
 प्रारथ्यैः सुवितोस्मि॥कथितोस्मि॥२८॥अत आदुर्बुमिहामिहामिपार्वतीमात्मजने॥उत्पत्तयेदविज्ञो कुर्यजमानःइवा
 रणि॥२९॥हेसप्तर्षयःअहंअतकारणात्॥आत्मजस्यने॥पुनरुत्तनायपार्वती आदुर्बुमिहामिहामिवायजमानःइ
 तिविज्ञो कुर्येकृत्यात्तयेअरणिमिवा॥३०॥तामस्मदर्थेभुयुष्मात्तिस्मदर्थेहिमालयः॥कर्मतांपार्वतीशर्मयाचितयः॥या
 यतेमयाचितयः॥सदनुष्ठिताःसंबंधाविवाहादयः॥विक्रियायेविकारायानकल्पंते॥सङ्गिः साधुनिः॥अनुष्ठिताअंग
 कृता॥३१॥उन्नतेनक्षितिमताधुरमुददतासुवः॥तेनयोजितसंबंधंविन्नमामप्यव वित॥३२॥हेसप्तर्षयः॥युयतेनहिमाव

९३

लेनयोजितसंबंधंमामपिअवंचितेकृतार्थंविनाजानीताविदज्ञानेविर्हायेवमीकोहाअधि॥आदादे॥अथोपेष्टमिदांप्रथमः॥
 वाद्यंजनमगविन्नसिद्धं॥कथंचतेनहिमावलेना॥उन्नतेना॥उन्नतेन॥पुनःकथंचतेन॥हिमावलेना॥क्षितिमता॥क्षितिर्विदुतेयस्य
 होक्षितिमात्रतेनक्षितिमता॥पुनःकथंचतेनहिमावलेना॥तुषाधुरंवदता॥योजितः॥कृतःसंबंधेयस्यसंयोजितसंबंधः॥तयो
 र्हितसंबंधः॥३३॥एवंवाच्यःसकथार्थमितिबोतोपदिश्यते॥सवत्प्रणीतमाचारमामनेतिहिमाधवः॥३४॥हेसप्तर्षयः॥अया
 मस्युष्मात्तंइतिनउपदिश्यते॥इतीतिर्किं॥पुष्पातिस्महिमावले॥कथार्थेपुर्ववाच्यइति॥दियस्मात्तुकारणात्साधवः॥सव
 त्प्रणीतमाचारं॥आमनेति॥अन्यथाति॥सवत्प्रणीता॥सवत्प्रणीता॥तंनवत्प्रणीता॥३५॥आर्याप्यरुंधतीतत्रद्यापारंकरुम
 त्प्रायेणैवंविधेकार्येपुरंध्रीणांप्रगल्भता॥३६॥हेसप्तर्षयः॥आर्यात्रिरुंधतीअपितत्रहिमवर्द्धदेवापारंकरुम
 त्प्रायेणैवंविधेकार्येकथायाज्ञायांपुरंध्रीणांप्रगल्भतासवति॥वचुर्यंनवति॥३७॥तत्प्रया
 त्पुष्पसुंसिद्धयेहिमवतुरं॥महाकोशीप्रपातस्मिन्संगमः॥पुनरेवतः॥३८॥हेसप्तर्षयः॥तत्रस्मात्कारणात्तुयुय
 प्रसुंनाम॥हिमवतुरं॥प्रवातगेकृत॥याप्रापणोयो॥प्रपूर्वः॥पंचमीता॥अधि॥अदादे॥कथेसिद्धयेहिमवतुरं

28

॥५॥

अलकामतिबाहोवसतिवसुसंपदां॥सुर्गानिभ्यंदवमनंकुचेवविनिवेसितां॥३॥तेसप्तर्षयःश्रौषधिप्रच्छात्रासे
 विशिष्टंश्रौषधिप्रच्छात्रलकांकुवेरपुरीतिबाह्यइवावसुसंपदांवसतिंस्तानातिवाहनंपूर्वेअतिवाह्या॥कुंठसि
 वस्वरनारत्नानांसंपदाःतासांवसुसंपदां॥पुनःकथंस्तु॥वसतिं॥सुर्गानिभ्यंदवमनंकुचाउपनिवेशितमिवास्वर्गस्या
 सुंदसारगतस्यवमनोतत्सुखगानिभ्यंदवमनंकुचाउपनिवेशितमिवास्वर्गस्यापितं॥३॥गंगाया
 रिक्षिसंवप्रांतहलितौषधि॥हृदमणिशिलाशालंस्वर्गादपिमनोहरं॥३॥तेसर्वेऽर्षयःश्रौषधिप्रच्छात्रासेदुर्गकिंवि
 शिष्टंश्रौषधिप्रच्छात्रगंगाश्रोतःपरिहृष्टं॥गंगायाःश्रोतःतेनपरिहृष्टोपरिवेष्टितं॥यत्राततृगंगाश्रोतःपरिहृष्टोपुनःक
 थंश्रौषधिप्रच्छात्रप्रांतहलितौषधि॥वप्रांतेतदनिकटेहलितौषधयोयत्रननुवप्रांतहलितौषधि॥पुनःकिंवि
 शिष्टंश्रौषधिप्रच्छात्रहृदमणिसिलालं॥हृदंमणिशिलाशालं॥प्राकारोयत्रननु॥हृदमणिशिलाशालं॥पुनःकिंवि
 शिष्टंश्रौषधिप्रच्छात्रसुर्गात्त्रापिमनोहरं॥सुंदरं॥अन्यत्रनगरं॥तिसोजलायिप्राकारमुपयोजीषणाअसह्यतवेति
 हतिसावना॥३॥जितसिंहजयानामागायत्राविलयोनयः॥यद्वाःकिंउस्माद्यौरायोषितोवनदेवता॥३॥तेऽर्षयः

दूरनिर्मिता॥नयौरैःपुरवासिभिः॥आदरेणनिर्मिताकृता॥यदृष्टयंत्रपाताका॥श्रींकृतकवैजयंतीशोसागृह्ययत्रापताश्रीः
 केकल्यदुमैरेवाकथंस्तुःकल्यदुमैःविलोलविरपांशुकैः॥४॥यत्रस्फटिकदुर्म्येषुनक्तंसोपानक्षमिषु॥ज्योतिषांप्रतिबि
 वानिप्राप्तुवंत्युपहारतां॥४॥तेऽर्षयःश्रौषधिप्रच्छात्रासेदुर्गप्राप्तुः॥यत्रयस्मिन्श्रौषधिप्रच्छात्रस्फटिकदुर्म्येषुज्योतिषा
 म्हात्राणांविंबानिप्रतिबिंबानि॥उपहारतांयुक्तानक्तंरात्रौप्राप्तुंति॥उपहारस्यपूजायाःसावउपहारतां॥तांउपहारतां
 सुसोपानक्षमिषु॥सोपानानांक्षमयःसोपानक्षमयः॥तांसुसोपानक्षमिषु॥४॥यत्रौषधिप्रकाशेननक्तंदर्शितसं
 चारिकाः॥विलासिभ्यःनक्तंरात्रौतस्मिन्प्राप्तुंति॥अनतिज्ञाअमिषाणांदुर्दिनेयसिसारिकां॥४॥तेऽर्षयःश्रौषधिप्रच्छात्रासेदुर्गयत्रयस्मिन्श्रौषधिप्रच्छात्रदुर्दिनेय
 सारिकाः॥विलासिभ्यःनक्तंरात्रौतस्मिन्प्राप्तुंति॥अनतिज्ञाअमिषाणांअंधकाराणांअनतिज्ञाअज्ञातारःकियंते॥केनश्रौषधिप्रकाशेनदर्शितसंसारमा
 र्गं॥सांताभसंचरंयस्मिन्निति संचरं॥मार्गः॥याइतिकागमनकालमपालयतीसोदुस्मरहरतयात्रिपिपासितेवा॥निय
 ततजनधरपानलोसावसाकथ्यतेकविवरैरतिसारिकेति॥४॥योवनांतंययोयस्मिन्नातंककुसुमाद्युधाराति

नलनिधलैः विव्रवक्रिनिधलैः ॥४८॥ गगनादवतीर्णसायथावृद्धपुरःसरा ॥ तोयांतर्जिह्वरालीवरेजे ते मुनिपरंपरा ॥
 परारेजे ॥ शुश्रुते ॥ मुनीनां परंपरा ॥ मुनिपरंपरा ॥ उत्प्रेक्ष्यते ॥ तोयांतर्जिह्वरालीवाजले प्रतिबिंबितः सूर्य
 कथंचित्ताः ॥ मुनिपरंपरा ॥ गगनादवतीर्ण ॥ पुनः कथंचित्ताः ॥ मुनिपरंपरा ॥ यथावृद्धपुरःसरा ॥ यथावृद्धः पुरःसरा
 यथावृद्धपुरःसरा ॥ ४९ ॥ तानघीनघर्मिहाय दूरं प्रत्युद्ययौ गिरिस्तमयवसारगुरुतिः पादव्यासेर्वसुंधरां ॥ ५० ॥
 ईमावलः ॥ अर्घ्यं आदाया तान् ॥ अघ्यान् ॥ अर्घ्ययोग्यान् ॥ दूरं प्रत्युद्ययौ ॥ किंपादव्यासैः ॥ पदवलने ॥ वसुंधरां पृथ्वीं निमग्न
 कथंचित्तैः पादव्यासैः सारगुरुतिः ॥ सारेण गुरवः सैः सारगुरुतिः ॥ पादयोर्न्यासाः पादव्यासागतेः पादव्यासैः ॥ ५१ ॥
 आधरः प्रांशुर्देवदारुबृहद्भुजः ॥ प्रकृत्यैव शिलोरस्कः ॥ सुद्यक्तो हिमवानिति ॥ ५१ ॥ सगिरिः ॥ तान् प्रत्युद्ययौ ॥ कथंचित्
 गिरिः ॥ इति सुद्यक्तः प्रकटः ॥ इतीति किं हिमवानिति ॥ ५१ ॥ पुनः कथंचित्तः सगिरिः ॥ धनुतायाधरः ॥ धनतवपुवतामत्र
 रोयस्य सधनुतायाधरः ॥ पुनः कथंचित्तः ॥ सगिरिः प्रांशुः ॥ पुनः कथंचित्तः गिरिः देवदारुबृहद्भुजः ॥ देवदारवपुवृद्ध

५१

तोचुजौयस्य ॥ सदेवदारुबृहद्भुजः ॥ पुनः कथंचित्तः गिरिः ॥ प्रकृत्यापुवचतावेनैव शिलोरस्कः ॥ शिलेव उरस्कं यस्य सशि
 लोरस्कः ॥ युग्मं ॥ ५१ ॥ विधिप्रयुक्तसकारैः स्वयं मार्गप्रदेशकः ॥ शतैराक्रमयामास शुद्धांतं शुद्धकर्मसि ॥ ५२ ॥ सगिरिः
 सप्तपिंतिः ॥ शुद्धांतं आक्रमयामास ॥ शुद्धांतश्चावरोधश्च इत्यमरः ॥ अतः परं कथंचित्तैः सप्तपिंसि ॥ विधिप्रयुक्तसका
 विधिना प्रयुक्तः सकारो येषां ते ॥ विधिप्रयुक्तसकाराः ॥ ते ॥ विधिप्रयुक्तसकारैः ॥ कथंचित्तैः गिरिः ॥ स्वयं मार्गप्रदेशि
 कथं कः ॥ ५२ ॥ तत्र वेवासीनां नूतनासनपरिग्रहः ॥ इत्युक्त्वा वेवासीनां वाचं प्रांजलिः ॥ पृथिवीधरः ॥ ५३ ॥ पृथिवीध
 रः ॥ तत्र अंतपुरे ईश्वरानूवाचं इति उवाच ॥ कथंचित्तान् ईश्वरान् ॥ वेवासीनासीनान् ॥ वेवाणां आसनातिचेत्रा
 न् ॥ वेवासीनां ॥ तान् वेवासीनासीनान् ॥ कथंचित्तः पृथिवीधरः ॥ नीचासनपरिग्रहनीचं यत् आसनं तस्मिन् प
 रीकारो यस्य सनीचासनपरिग्रहः ॥ ५३ ॥ अपमेघोदयं वर्षमदृष्टं सुमं फले ॥ अतर्कितोपपन्नं वोदर्शनं प्रति
 ॥ ५४ ॥ देसप्रप्रेयः वः युष्माकंदर्शनं अपमेघोदयं वर्षं मेममप्रतिभाति ॥ वः युष्माकंदर्शनं ॥ अदृष्टं सुमं फ

विधि

नितोदरीनेनवः॥ अंतर्गतमपासं मेरुसोपि परंतमः॥ ६०॥ हे सप्तर्षयः तासु तांदी प्रिमतां वः युष्माकं दर्शनं न के
 न संतमान अपासं मेरुसोपि रजोयुगात्परा॥ मोक्षार्थं तपः अपासं निराकृतं॥ दृष्ट्या तिष्ठतीति दरीसंस्तुं क
 र्त्तव्यं॥ अंतर्गतं॥ अंतर्मध्ये गच्छति स्म अंतर्गतं॥ ६१॥ कर्त्तव्यं न पश्यामि किं वापि दिश्यते॥ मध्ये मत्पावनाय
 तवतामिह॥ ६१॥ हे द्विजाः अर्हवः युष्माकं कर्त्तव्यं न पश्यामि किं वापि दिश्यते इति कर्त्तव्यं॥ तपुनः चेत्तु यदि कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं
 नीतवद्भिः कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं किं न उपदिश्यते॥ अपि तु उपदिश्यते॥ अर्हं पुंवशं के॥ मध्ये तवतामिह प्रसूतं म
 नाय प्रवाममपावनं मत्पावनं तस्मिन्मत्पावनाय॥ ६२॥ तथापि तावत्कस्मिंश्चिद्देवाज्ञां मेदा उमर्हथ॥ विनियो
 गसादाहिकिंकराः प्रसविस्सुषु॥ ६२॥ हे सप्तर्षयः इयं कस्मिंश्चित्कार्यं मेदाज्ञां देवा उमर्हथ॥ अर्हमहप्रजा
 पावर्त्तमानायाः॥ यद्यस्मात्कारणात् किंकराः दासाः प्रसविस्सुषु॥ विनियोगप्रसादाः सवतीति॥ प्रसवतीति प्रसवि
 मवः॥ तेषु प्रसविस्सुषु॥ अस्मिन् विनियोगः॥ आदेशः॥ प्रसादो येषां ते विनियोगप्रसादाः॥ ६२॥ एते वयममी दाराः क

६२

यं कलस्रवणाः॥ इत्येतावद्वः कार्यं अनाच्छावाद्यवस्सुषु॥ ६३॥ हे सप्तर्षयः एते वयं अमी दाराः इयं कलस्रवणा क
 लस्रवणा स्रवणा स्रवणा कलस्रवणा॥ अत्र एषु मध्ये वः युष्माकं येन कलस्रवणा स्रवणा स्रवणा॥ अस्माकं वाद्यवस्सुषु
 रण्यदिषु अनाच्छावाद्यवस्सुषु॥ अनादाराः॥ यः आत्मपुत्रकलत्रादिददाति॥ तस्य धनेषु कलववकुमानः॥ ६३॥ इत्युक्तं वासम
 यंदरीमुखविसर्पिणा॥ द्विरिव प्रतिशब्देन व्याजहार हिमाचलः॥ ६४॥ हिमालयः प्रतिशब्देन तमेवार्थं द्विरिव द
 द्विः॥ व्याजहार उवाच॥ कथं ह्येतो हिमालयः॥ इति पूर्वोक्तप्रकारेण उक्तं वाच॥ कथं ह्येतो प्रतिशब्देन द
 विसर्पिणा॥ दरीमुखे विसर्पिणोऽशीलं यस्याः सो दरीमुखविसर्पी॥ तेन दरीमुखविसर्पिणा॥ ६४॥ अथ गिरस
 दाहरणवस्सुषु॥ लघयश्चोदयामासुः प्रत्युवाच सधरः॥ ६५॥ अथानंतरं लघयः अंगिरसं चोदयामासु
 ॥ कथं ह्येतो अंगिरसं॥ उदाहरणवस्सुषु अयं॥ प्रवीणः॥ उदाहर्यते कथं ते इति उदाहरणं॥ उदा
 तवतानि वस्सुनि उदाहरणवस्सुनि॥ तेषु उदाहरणवस्सु॥ कथनीयप्रकारेण सधरः अंगिरसधरप्रत्युवाच॥

नृपपन्नमिदं सर्वमत्रः परमपि वयि ॥ मनसः शिष्याणां च सदृशी ते समुन्नतिः ॥ ६५ ॥ अतः परं अपि हृदं सर्वं वक्ष्यामि
 करिष्ये ॥ पुनस्तस्मादतः ते तव मनसः शिखराणां शृंगाणां च उन्नतिः सदृशी ॥ ६६ ॥ छात्रे चोच्छ्रावरात्मानं विस्तु
 ॥ ६७ ॥ चराचराणां चूतानां ऊर्ध्वराध्वरतांगतः ॥ ६८ ॥ हे हिमाचलमनीषिणः ॥ छात्राणां चूतानां विस्तु
 ॥ तथा चोक्तं गीतायां ॥ छात्राणां हिमालयः ॥ तव छात्रे युक्तः ॥ हे हिमाचल ॥ त्वं चराचराणां चूतानां आध्वरता
 ॥ ऊर्ध्वराध्वरतांगतः ॥ अथवा ॥ पूर्वं अथवा ॥ हे हिमाचल ॥ त्वं चराचराणां चूतानां आध्वरतांगतः ॥ प्राप्तः कथं चूतसंज्ञकः ॥ १००
 सर्वसंज्ञा ॥ छात्ररजं गमाय तन्मध्ये निवसेति ॥ विस्तुरपि जगन्निवासः ॥ ६९ ॥ गामध्वरस्य कथं नागो मृणालमृणा
 सदृशः फणः ॥ आरसातलसूला च मवलं विष्टयान च ॥ ७० ॥ नागध्वरस्य मृणालसदृशः फणः ॥ गोकथं न अथ
 ॥ शुद्धध्वरस्य क्रियातिपत्तिकेष्टा ॥ अध्वरवादि ॥ चेद्यदि च ॥ आरसातलसूला च मवलं विष्टयान च ॥ अथवा ॥
 तव सहायकैः हि शेषो भवति उदोदुतः ॥ इत्यर्थः ॥ आरसातलसूला च मर्यादीकृत्या ॥ आरसातलसूला च तस्मात् ॥ आ

आरसातलसूला च ॥ ७१ ॥ अङ्गिनामलसंतानाः समुद्रोर्म्यनिवारिताः ॥ पुनन्ति लोकं पुण्यवातूकीर्तयः सरित्सते ॥ ७२
 हे हिमाचल ते तव कीर्तयः पुनः ते तव सरितः नद्यः पुण्यवातू लोकाश्च पुनन्ति ॥ कथं चूतः कीर्तयः ॥ नद्यश्चाङ्गि
 नामलसंतानाः ॥ अङ्गिनामलसंतानाः ॥ अङ्गिनामलसंतानाः ॥ पुनः कथं चूतः ॥ नद्यः ॥ समुद्रोर्म्य
 निवारिताः ॥ समुद्रस्य ऊर्मयः ॥ ते निवारिताः ॥ समुद्रोर्म्यनिवारिताः ॥ ७३ ॥ यथैव स्थाप्यते गंगाया देवपर
 ॥ ७४ ॥ अतवेन द्वितीयेन तथैवोच्छिरसावया ॥ ७५ ॥ हे हिमाचल यथा परमेश्वरः विष्णोर्वादेन गंगाया
 ॥ अतवेन ॥ जनकेन द्वितीयेन तथैव गंगाया घृतं ॥ किं विष्टेन त्वया ॥ उच्छिरसा ॥ उच्यते शिरोय
 ॥ उच्छिरा ॥ तेन उच्छिरसा ॥ ७६ ॥ तिर्यग्ध्वं मध्वसावया यको महिमादरेः ॥ त्रिविक्रमोद्यतस्यासी सत्र
 ॥ ७७ ॥ हे हिमाचल ॥ दरेः कस्य महिमा तिर्यक् ॥ उर्ध्वं अधस्तात् ॥ व्यापकः कथं चूतस्य दरेः
 ॥ त्रिविक्रमोद्यतः ॥ त्रिविक्रमोद्यतः ॥ तस्य त्रिविक्रमोद्यतः ॥ उच्यते तव महिमा साविकः ॥

यद्वासागुजांमध्येपदमातस्तुमात्रया॥ उच्चैर्दिरमयंष्टंगं सुमेरोर्वितथीकृतं॥१२॥ देहिमाचलत्रया सुमे
रोर्वितथीकृतं॥ आतस्तु॥ आकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥१३॥
उच्चैरेकायेनवता सर्वमर्पितं॥ इदंउत्तकिनम्रंतेमहदाराधनंविदुः॥१४॥ देहिमाचलत्रया सुमे
रोर्वितथीकृतं॥ अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥१५॥
संकिनम्रं॥ महतां आराधने॥१६॥ यदागमनकार्यं नाश्रुणु कार्यं तत्रैवयत्ता॥ अतस्तु सुपदेशानुवचमयं
संसागितः॥१७॥ देहिमाचलत्रया सुमेरोर्वितथीकृतं॥ अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥१८॥
सांउपदेशात्तां ससागिनोत्तवासः॥१९॥ अलिमादिगुणोक्तानमस्तुष्टपुरुषांतरं॥ शब्दमीश्वरइत्युक्तं॥
इदंउत्तकिनम्रं॥ अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२०॥
इदंउत्तकिनम्रं॥ अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२१॥
इदंउत्तकिनम्रं॥ अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२२॥

गातेत्युक्तानंयस्यसंअलिमादिगुणोक्तानमस्तुष्टपुरुषांतरं॥ पुनः कथंस्तुतंउच्चैरेकां॥ अस्तुष्टपुरुषांतरं
इत्तस्मात्पुरुषात्तुअन्यःपुरुषःपुरुषोत्तरः॥ नस्तुष्टःपुरुषांतरंयत्तस्यअस्तुष्टपुरुषांतरं॥२३॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२४॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२५॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२६॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२७॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२८॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥२९॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३०॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३१॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३२॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३३॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३४॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३५॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३६॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३७॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३८॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥३९॥
अतस्तु॥ अकाराददत्तौ॥ आतस्तुतवात्॥ तेन आतस्तुमा॥४०॥

ननर्नजायते इत्यर्थः ॥ ७७ ॥ सते दुहितरं साक्षात् साक्षी विश्वस्य कर्मणः ॥ दृष्टुं ते तददः शीघ्रं स्मरं कामितैः पदैः ॥
 कुकैः ॥ देहिमाचलसरीचुः साक्षात् अस्मिन् कामितैः पदैः वचनैः ते तदुदितरं दृष्टुं ॥ अर्थयते ॥ अस्मि
 न्नेतानि उक्तानि वक्तुं नानि ॥ अस्मिन् कामितैः ॥ कथं च तः शीघ्रं विश्वस्य जगतः कर्मणां शुभाशुभानां साक्षात्
 न सुवात् ॥ पुनः कथं च तः वरदः ॥ अलीष्टार्थदाता ॥ ७८ ॥ तमर्थमिव सारव्या सुतया यो कुमर्दसि ॥ अशोच्य
 कथा सदने प्रतिपादिता ॥ ७९ ॥ देहिमाचलवंतं ईश्वरं सुतया यो कुमर्दसि ॥ यो जनाय यो कु ॥ कथा कामि
 सारव्या अर्थमिव दिव्यस्मात्कारणात् ॥ सद्गुरुं प्रतिपादिता कथा पितुरशोचानवति ॥ ८० ॥ यावदेतानि च तानि
 सुवराणि चराणि च ॥ मातरं कल्पयंसे न मीशो हि जगतपिता ॥ ८१ ॥ देहिगिरीश सुवराणि प्रतानि च तानि यावन्ति
 न मे तावन्ति सुवराणि च पुनः चराणि च तानि पुनोऽसं मातरं ॥ कल्पयन्तु दिव्यस्मात्कारणात् ईशः जगतपिता ॥
 ॥ प्रणम्य शितिकं गाय विबुधसदन्तरं ॥ चरणौ रंजयं च स्यात्तुडामणिमरीचिनि ॥ ८२ ॥ देहिमाचल विबुधसदेव

१०२

शितिकं गाय प्रणम्य ॥ तदनंतरं तुडामणिमरीचिनि ॥ चरणौ रंजयं च विचयं तु ॥ तुडामणीनां मरीचयः ॥ तुडामणिम
 रीचयश्च ॥ तुडामणिमरीचिनि ॥ ८३ ॥ न मा वधूर्त्तवात्तदाताया चितार इमे वयं ॥ वरः शं सुरलं द्योमः सुकुलो इत्ये
 धिः ॥ ८४ ॥ देहिमाचल उमावधूः देहिमाचल सवान् दाता देहिमाचल इमे वयं चाचितारः देहिमाचल वरसरा
 यं विधिः सुकुलो इत्ये अलं समर्थः ॥ सुकुलस्य उदूतिः तस्य सुकुलो इत्ये ॥ ८५ ॥ असौ तु सुयमानस्य वंद्य
 यवदिनः ॥ सुतासंबंधविधिना तव विश्वगुरोर्गुरुः ॥ ८६ ॥ देहिमाचल सुतासंबंधविधिना विश्वगुरोः ईश्व
 रं न व ॥ कथं च तस्य विश्वगुरोः असौ तु ॥ न सौ ति इति असौ ता ॥ तस्य असौ तु ॥ पुनः कथं च तस्य विश्वगुरोः व
 सति ॥ तव दिनः ॥ सुताया उमायाः संबंधविधिना तेन सुतासंबंधविधिना ॥ ८७ ॥ एवं वादिनि देवैर्वापि पितुः पाश्च
 ॥ न ॥ श्रीरवीलीलाकमलपत्राणि गणयामास पावती ॥ ८८ ॥ देववै अंगिरसि प्रवेवादिनि सति पावती पितुः पाश्च

१०३

लीलाकमलपत्राणि गणयामास ॥ कथं च तस्मात्पार्वती ॥ अधोमुखी ॥ अधःमुखं यस्याः सा अधोमुखी ॥ ८४ ॥ शैल
 किरितोपि मेना मुखं मवैक्ष्यत ॥ प्रायेण गृहणी नेत्राः कथार्ये हि कुटुंबिनः ॥ ८५ ॥ शैल हि माचलः संसर्गकामे
 सनोरयोपि मेना मुखं ॥ प्रिया मुखं अवैक्ष्यत ॥ प्रायो बाहुल्येन ॥ कुटुंबिनः कथार्ये पुष्टदानीने वा सवन्ति गृ
 नेत्रायेषां ते गृहीणी नेत्राः ॥ ८५ ॥ इदमत्रोत्तरं न्यायमिति बुद्ध्या विचिंत्य सः ॥ आददेव समासंतः मंगलालंकृत
 ८६ ॥ सहिमाचलः ॥ वचसां अंतः मध्ये मंगलालंकृतां सुतां आददे ॥ जयाह ॥ किंकवा ॥ बुद्ध्या इति विचिंत्य ॥ इतीति कि
 अस्मिन् प्रसावे इदमुत्तरं न्यायं ॥ मंगलैः अलंकृता मंगलालंकृता ॥ तां मंगलालंकृता ॥ तां मंगलालंकृता तां ॥ मंगल
 रचिता ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ हि सर्वाप्येव मे बं सिद्धापरिकल्पिता ॥ अर्थिनो मुनयः प्राप्स्युदमे धिफलं मया ॥ ८७ ॥ देशदीप
 वसे ॥ वं पुहि आगच्छ ॥ मया बं सिद्धापरिकल्पिता ॥ मुनयः अर्थिनः ॥ याचकाः देवसे ॥ मया गृहमेधिनः फलं प्रा
 गृहमेधिनः अतिथये सिद्धा देया इति ॥ शर्वाय ईश्वराय अर्पणं हनं यस्या सा शर्वाप्येणा ॥ तस्याः संबुद्धिः ॥ देसर्वाप्ये

१०३

८८ ॥ वसे ॥ ८७ ॥ एतावदुक्ता तनया श्रुत्वा नाहमहीधरः ॥ इयं नमस्ति कः सर्वत्र त्रिलोचन बध्न रिति ॥ ८८ ॥ महीधरः ॥ तनयां
 नावतु एतत् प्रमाणं उक्त्वा श्रुत्वा नृ इति ॥ आह ॥ उवाच ॥ इतीति किं ॥ इयं पार्वती त्रिलोचन बध्नः कः मुष्मात्र सर्वान् नम
 ति ॥ त्रिलोचनस्य बध्नः ॥ ८८ ॥ मेने मेनापि तस्य प्रत्युः कार्यं समीक्षितं ॥ सवत्याद्यसि चारिण्यो सन्तु रिष्टे पतिव
 ८९ ॥ मेनापि सद्यः सहेणा देवपत्न्यः सन्तुः कार्यं समीक्षितं मेने ॥ वाञ्छितं मेने ॥ पतिवत्ता सन्तुः इष्टे कार्ये अ
 वारिण्यो सवन्ति ॥ नद्यसि चरंतीति अद्यसि चारिण्यः ॥ ८९ ॥ ईशितार्थं क्रियोदारं ते सिर्वद्यगिरेर्वचनं ॥ आ
 ने प्रयामासु ॥ पुरण्या कासि रं विवां ॥ ९० ॥ ते ससर्वयः पुरण्या कासिः ॥ आशीर्तिः ॥ अंबिका पार्वती ॥ अध्यामा
 माह ॥ बागिरेर्वचः ॥ असि नंदनं पूर्व असि नंदनं ॥ पुरत्यग्रे पाको विपाको यासां तां पुरण्या का
 ९१ ॥ पुरण्या कासिः ॥ कथं च तं वचः ॥ ईशितार्थं क्रियोदारं ॥ ईशितो यार्थस्य क्रिया तस्या उदारं ॥ तत् ईशितार्थं क्रि
 ९२ ॥ तां प्रणामादरस्य सजां नंदनं दत्तं सकां ॥ अकमाराप्यामास लज्जमाना मरुंधती ॥ ९३ ॥ अरुंधतीति

कथं चारोपयामास॥ कथं हतां पार्वती॥ प्रणामादस्वसृजं बुनदवतंसको॥ प्रणामस्य आदरः तेन स्वसृजं
 नरसिं सको यथाः सा प्रणामादस्वसृजं बुनदवतंसको॥ प्रणामादस्वसृजं बुनदवतंसको॥ पुनः कथं
 लज्जमानां लज्जते लज्जमानां तां लज्जमानां॥ ११॥ तस्मात्तरं वा शुभं वीर्यं दुहिनुस्ते हविक्रवां॥ वरस्यानन्य
 शोकामकरो ह्युल्लेखः॥ १२॥ च पुनः सा अरुंधती तस्मात्तरं अनन्यसुर्वस्य वरस्य गुणैः विशोकां अकरोत्॥ कथं
 लोमेनां अश्रुमुखी॥ तस्याः पार्वत्या माता अश्रुमुखी सुखे वयासा अश्रुमुखी तां अश्रुमुखी॥ पुनः कथं हतां तां मेन
 दुहिनुस्ते हविक्रवां दुहिनुस्ते हः तेन विक्रवातां दुहिनुस्ते हविक्रवां॥ न अन्यः पूर्वस्य स अनन्यसुर्वः तस्या
 द्वितीयया॥ अथवा अविद्यामाना अन्या स्त्रीयया सो अनन्यसुर्वः तस्या अनन्यसुर्वस्य स पत्नी शोकापनोदन
 वचनं॥ ६॥ वैवाहिकी परं पृष्ठात्कृणंदरबधुना॥ तेन द्वाइर्द्वमारया यवेलुधीरपरिग्रहाः॥ ७॥ ते सुनयः
 वलुः कथं हताः सुनयः तस्मात्कृणंदरबधुना हिमाचलेन॥ वैवाहिकी तिष्ठिं पृष्ठात्कृणो यत्र कर्म॥ एतत्तत्

१०४

कृणो विवाहे स वा वैवाहिकी तां वैवाहिकी तां॥ किं कृत्वा॥ अदाइर्द्वी आरद्याया॥ वृषाणां अङ्गं समाहारस्त्राहं न
 नृचदाइर्द्वी आरद्याय नं पूर्व आरद्याया॥ कथं हताः सुनयः वीरपरिग्रहाः॥ वीराणि परिग्रहो ये वां ते वीरपरिग्रहाः
 विधाते हिमालयमामं च पुनः प्रेक्ष्य वशुनिनं सिद्धं च स्मे निवेद्यार्थं तद्विस्मृष्टाः स्वमुद्ययुः॥ १४॥ ते सुनयः हिमाल
 यमामं च आखं आकाशं उद्ययुः॥ १५॥ ते सुनयः॥ किं कृत्वा॥ श्रुतिनं ईश्वरं प्रेक्ष्य॥ वपुनः॥ किं कृत्वा॥ अस्मै हराय सि
 धिं निवेद्य निवेदनं पूर्व निवेद्य॥ प्रेक्ष्य एषं पूर्व प्रेक्ष्य॥ कथं हताः सुनयः॥ तद्विस्मृष्टाः॥ तेन ईश्वरेण विस्मृष्टाः तद्वि
 स्मृष्टाः॥ यशुपतिरपिता न्यहानि कृत्वा दगमयद्विमुता॥ समागमोक्तं॥ कमपरमवसकविप्रकृत्युर्विचुमपि
 स्मृशंति सावाः॥ १५॥ यशुपतिरपिता नि अहानि कृत्वा तु कष्टेन अगमं तु॥ कथं हताः पशुपतिः॥ अद्विमुता
 मज्जि अद्विमुतायाः पार्वत्याः समागमे उक्तं॥ उक्तं विता॥ अमी सावाः॥ अपरं कं अवशं न विप्रकृत्युः॥ यतुयस्य
 पानं॥ अमी सावाः॥ तं विचुमपि ईश्वरं॥ अपि स्मृशंति॥ १५॥ ॥ ६॥ इति श्री कुमारसंसेवे महाकाव्ये कालिदा

॥ इति काशेव सकतायां टीकायां पार्वती प्रार्थने नाम षष्ठः सर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ अथौषधीनामधिपस्य ह
 ॥ नरः जा मित्रगुणाचितायां ॥ समेत बंधुहिमवानसुताया विवाहदीक्षां विधिं मचतिष्ठतु ॥ १ ॥ अथानंतरं ॥ दि
 ॥ ॥ याः विवाहदीक्षां विधिं गोदानादि व्रतविधानं अचतिष्ठतु ॥ कथां सत्यां ॥ औषधीनां अधिपस्य रं द्रस्य हृदये सत्यं
 ॥ ॥ उच्यते ॥ कथां सत्यां तिथौ जा मित्रगुणाचितायां सत्यां ॥ जा मित्रगुणेन अचिता सा जा मित्रगुणाचिता सत्यां
 ॥ ॥ गुणाचितायां ॥ मुख्यतो हिलमात्रं सप्तमं स्थानं ॥ जा मित्रां तस्य यः मित्रस्य पतिः ॥ यदि लगे सप्तमं न पश्यति तदा
 ॥ ॥ पशुप्रतिजामिव ॥ कथं च तो हिमवान् समेत बंधुः ॥ समेताः मिलिताः बंधवो यस्य सः समेत बंधुः ॥ १ ॥ वैवाहिकैः
 ॥ ॥ कसं विधमैर्देहदेह्यग्रपुरं प्रिवर्गं ॥ ओसीसुरं सानुमतो नुरागादंतपुरं चैककुलोपमेयं ॥ २ ॥ सावुमतः दि
 ॥ ॥ चलस्य पुरं औषधिप्रसूचपुनः अंतपुरं एककुलोपमेयं आसीत् ॥ बंधवः ॥ कस्मात् ॥ अनुरागात् ॥ चेदात्मा क
 ॥ ॥ चतंतकुलं ॥ अंतपुरं च ॥ वैवाहिकैः कौतुकसंविधमसि नैर्देहदेह्यग्रपुरं प्रिवर्गं ॥ एककुलेन न उपमीयते एक

१०५

॥ लोपमेयं ॥ विवाहस्य इमानि वैवाहिकानि तैः वैवाहिकैः ॥ कौतुकानां संविधानि कौतुकसंविधानितैः कौतुक
 ॥ ॥ विधमैः ॥ २ ॥ संतानकाकीर्णमहापथं ते चीनांशुकैः कल्पितकेतुमालं ॥ साधुहलकांचनतोरणानां स्थानांतरं च
 ॥ ॥ वावभासे ॥ ३ ॥ तत्स्थानांतरं स्वर्गइव आवनामे ॥ शुश्रूषे ॥ कथा ॥ हलकांचनतोरणानां सामा ॥ दीप्या ॥ हलं तिया
 ॥ ॥ गुनिकांचनतोरणानि तेषां हलकांचनतोरणानां ॥ समं ॥ सी ॥ समं ॥ कथं च तंतुस्थानां वरं ॥ संतानकाकीर्णम
 ॥ ॥ ॥ संतानकौ कल्पद्रुमैः आकीर्णः महापथो यत्र तत्संतानकाकीर्णमहापथं ॥ पुनः कथं च तंतुस्थानां
 ॥ ॥ चीनांशुकैः कल्पितकेतुमालं ॥ चीनानि यानि अंशुकानि चीनांशुकानि तैः चीनांशुकैः ॥ कल्पितारचिताक
 ॥ ॥ मज्जपंक्तिर्यत्र तत्कल्पितकेतुमालं ॥ ४ ॥ एकैव सत्यामपि पुत्रपंक्तौ चिरस्य दृष्टे च मृतो हिते व ॥ उपो
 ॥ ॥ दृष्टेति पित्रोः उमाविशेषो ह्यसितं बन्धुव ॥ ४ ॥ उमापार्वतीपित्रोः इति विशेषो ह्यसितं सानिशयजीवि
 ॥ ॥ माता च पिता च पितरौ ॥ तयोः पित्रोः विशेषेण उह्यसितं विशेषो ह्यसितं ॥ सानिशयजीवितं ॥ इतीति किं

पणियदणेति॥उपोढंनिकटं पाणियदणं यस्याः सा उपोढ पाणियदणा॥उत्प्रेक्ष्यते पुत्रपंकोसत्यां अपिका
 कर्त्तव्ये च्यते॥चिरस्य इति चिरेण दृष्टा इवा॥पुनरुत्प्रेक्ष्यते मृतो क्तिता इवा॥मृता चामो उक्तिता च॥मृतो क्तिता॥
 भावं कमुदीरितामी सा मंडना मंडनमवचुंक॥संबंधनिन्नोपि गिरेः कुलस्य सहातदेकायतनं जगाम॥पा गिरे
 त्वेहः तदेकायतनं जगाम॥सपुत्रपुत्रं तत आयतनं चापकायतनं॥एकष्टदे॥कथंचूतः॥गिरेः संबंधनिन्नोपि
 नतिना॥अनेक रूपः॥कथंचूतदाह॥सा पार्वती आका तु अंक आययो॥कथंचूता सा पार्वती उदीरिता शीः॥उदीरि
 तं शीर्यथाः सा॥उदीरिता शीः॥मंडना मंडनं अवचुंक॥७॥मैत्रे मुद्गर्जेश शील केन योगंगता सुत्ररफाल्गुनीषु॥
 याः शरीरे प्रतिकर्म च कुर्वंधुस्त्रियोयाः पतिपुत्रवत्यः॥६॥याः वंधुस्त्रियः पतिपुत्रवत्यः ता वंधुस्त्रिया तस्याः शरीरे
 तिकर्म च कुः॥क्रमैत्रे मुद्गर्जेश प्रक्षने सति॥का सुसमु॥उत्तर पाल्गुनीषु॥शसलक्षणेन चंद्रमसा॥सदयोगंगता सु
 मु॥यतयः॥श्वपुत्राश्च॥पतिपुत्रा विद्यंते या सा पतिपुत्रवत्यः॥७॥सा गौर सिद्धार्थ निवेशवद्भिर्द्वा प्रवालैः प्रतिनि

१०६

गंगानिर्नासिकौ शेषमुपात्रबाणमस्यंगने पथ्यमलं चकार॥७॥सा पार्वती॥अस्यंगने पथ्यं॥अलं चकार॥अस्यंगस्य ने
 पथ्यं वेधं अस्यंगने पथ्यं कथंचूतं अस्यंगने पथ्यं द्वर्वा प्रवालैः॥प्रतिनिवरागं॥द्वर्वायाः प्रवालः पञ्चवाः तैर्द्वा प्रवालैः
 प्रतिनिवरागो यद्यतता प्रतिनिवरागं॥कथंचूतैः द्वर्वा प्रवालैः॥गौर सिद्धार्थ निवेशवद्भिः॥गौर सिद्धार्थानां निवेशो वि
 मयेषु॥तौ गौर सिद्धार्थ निवेशवंतः॥सौ गौर सिद्धार्थ निवेशवद्भिः॥पुनः कथंचूतैः अस्यंगने पथ्यं निर्नासिकौ शेषं नि
 निचूतानासिर्यवतन्निर्नासिकौ शेषं॥पुनः कथंचूतं॥अस्यंगने पथ्यं॥उपात्रबाणं॥उपात्रः यदीतः॥बाणो यत्र त
 बाणं॥धृतसायकं॥इत्यर्थः॥पूर्वविधौ द्विपुष्पलोकाचारः॥८॥वत्तौ च संपर्कमुपेत्य बालानवेन दीक्षा विधि
 करेण सानोर्बहुला वसाने संधुक्षमाणे वराशां कलेखा॥६॥सा बाला पार्वती दीक्षा विधिसायकेन स
 प्राप्य बसौ॥केन का इव॥तानोः करेण संधुक्षमाणा वईमानाशां कलेखा इव॥बहुला वसाने॥बहुल
 नदस्य अवसानं॥बहुला वसानं॥तस्मिन् बहुला वसाने॥कस्य पदप्रान्तो॥कथंचूतेन दीक्षा विधि सायके

१०५

[illegible]

विभूरोष्ठः। आसन्नलावण्यफलः॥ आसन्नलावण्यफलेयस्यस आसन्नलावण्यफलः॥ ७॥ अथ शिरश्चंद्र
नमस्तुतेति सख्या परिहासपूर्वः॥ सारंजयि चरणां केशांगीमाल्ये नतांतिर्वचनैर्जगाम॥ १६॥ सापार्व
तिमालयातां सरवीं जघान॥ कथं यथा सवति॥ निर्वचनं यथा सवति॥ निर्गतं वचनं यत्र कर्मणि ततूनि
कथं हृतया सख्या॥ परिहासपूर्वं यथा सवति तथा चरणौ रंजयि चरिति कृतारीः॥ इतीति किं॥ अनेन चर
यत्कः॥ शिरश्चंद्रकलां स्मरति शिरसि आचंद्रकलां शिरश्चंद्रकलां॥ तां शिरश्चंद्रकलां परिहासः पूर्वय
र्मणि ततूनि परिहासपूर्वं॥ रंजयि चरिति कृतारीः यस्याः सा कृतारीः॥ ७॥ तथा सुजातो त्यलपत्रकांते प्रसाधि
सिर्नयने समीक्ष्य॥ नचक्षुषोः कांतिविशेषबुद्ध्या कालांजनं मंगलमित्युपात्तं॥ २०॥ प्रसाधिकांतिर्मंडनकारि
ति सस्याः पार्वत्या नयने समीक्ष्य कालांजनं इति उपात्तं॥ इतीति किं॥ मंगलमिति॥ चक्षुषोः कांतिविशेषबुद्ध्या
उपात्तं॥ नगृहीतं॥ कांतिविशेषदीप्तविशेषबुद्धिः॥ तथा कांतिविशेषबुद्ध्या कथं हृतं तेन यने सुजातो त्य

नवप्रकांते॥ सुजातानियातिवत्यलपत्राणि तद्वत्कांते सुजातो त्यलपत्रकांते॥ ते सुजातो त्यलपत्रकांते॥ ७॥ सा
पतसंतवद्भिः कुसुमैर्लते वज्रोतिर्निरुद्यद्भिरिव त्रियामा॥ सरिद्धिद्वैरिव लीयमानैरामुच्यमाना नरणा चकासे॥ २१॥
सापार्वती आमुच्यमाना नरणा सती चकासे॥ अमुच्यमाना निबध्यमाना निबध्यमाना नरणा नियास्या सा आ
मवच्यमाना नरणा कैः केव। संतवद्भिः कुसुमैर्लते व। संतवतीति संतवतीति संतवद्भिः॥ पुनः कैः केवालीयमा
समविहंगैः चक्रवाकैः इव॥ लीयते लीयमाना॥ तैः लीयमानैः श्लिथ्यद्भिः सरवत इवानदीव पुनः कैः केव।
रुज्योतिर्तिः स्त्रियामा इवारात्रिरिव॥ उद्यंतीति॥ उद्यंतीति उद्यद्भिः॥ ७॥ आत्मानमालोक्य च शोभमान
विंबेस्त्रिमितायताक्षी॥ हरोपयाने चरिता वसुवस्त्रीणां प्रिया लोकफलोद्दिवेषा॥ २२॥ सापार्वती॥ ह
रोपयाने चरिता सती बहवः॥ किं रुचा आदर्शविंबे मुकुरु मंडले आत्मानं शोभमानं॥ अवलोक्य कथं हृतं
स्त्रिमितायताक्षी॥ स्त्रिमिते निश्चले आयते दीर्घे अक्षणीयस्याः सा स्त्रिमितायताक्षी॥ हरस्य उपायने

मुनेतस्मिन् दुरोपागमने। हियस्मात्कारणात्स्त्रीणां वेक। प्रिया लोकफलः प्रियस्य वत्सलस्य आलोकः।
 वफलं यस्य स प्रिया लोकफलः॥८॥ अथांगुलिन्यां हरितालमादौ मंगल्यमादाय मनः गिलाचक
 कामलदंतपत्रमातातदीयं मुखमुन्नमय॥९॥ उमासुनोद्देदमनुप्रवृद्धा मनोरथोयः प्रथमं वचनं तमे
 उद्दिउः कथं विद्वाद्दीक्षातिलकं चकार॥१०॥ अथुमो॥ यः मनोरथः प्रथमं आदौ वचनं कथं वृत्तं मनोरथः
 सुनोद्देदं अनुलक्ष्य दृष्ट्वा प्रवृद्धः। अत्रुशब्दः। इतीयार्थः। उमासुनोद्देदं सह प्रवृद्धः। इत्यर्थः॥ उमासुनोद्दे
 मत्रपदे अनुयोगे द्वितीया॥ कर्मप्रवचनीयैश्च इति सूत्रबलात्। उमाया सुनोतयोः उद्देद उक्रमः। उमासुनोद्देद
 उमासुनोद्देदं॥८॥ मेनामातातमेव मनोरथं कथं वित्तं लेहोत विवाद्दीक्षायां नंदाश्रमीक्ष्य दृष्ट्वा त्रादुद्दि
 उः कथायाः विवाद्दीक्षातिलकं चकार। विवाद्दीक्षायाः सिलकं विवाद्दीक्षातिलकं। किं कथा। अथ अनंतरं॥
 अंगुलिन्यां आर्द्रहरितालं। आदाया गृहीत्वा। च पुनः किं कथा। तदीयं मुखं उन्नमय। उन्नमनं पूर्वमुन्नमय। तस्या

१११

तर्वात्। हृदंतदीयं। कथं हृतं मुखं। कर्णावसक्तं। कामलदंतपत्रं। कर्णयोः अवसक्तं। लग्रं हंतपत्रं। हृसीदशनघटितादंतपत्र
 तावत्तत्। कर्णावसक्तं। कामलदंतपत्रं॥८॥ अथुमो॥८॥ बवंधवास्त्राकुलदृष्टिरस्याः स्थानांतरे कल्पितसंनिवेशः॥
 अथांगुलीतिप्रतिसार्यमाणसूक्ष्ममयं कौतुकद्वयसूत्रं॥१०॥ च पुनः सामेना अस्याः पार्वत्या कर्णमयं कौतुकद्वय
 मवबंधा॥ कौतुक्यविवाद्दीक्षासूत्रं कौतुकद्वयसूत्रं। कथं वृत्तासा। मेना। अस्याकुलदृष्टिः। अस्वैः। आकुलादृष्टिर्यस्याः
 सा अस्याकुलदृष्टिः। कथं नृते कौतुकद्वयसूत्रं। स्थानांतरे कल्पितसंनिवेशः॥ एकस्मात्। स्थानात्। अन्यस्थाने। स्था
 तस्मिन् स्थानांतरे॥ कस्मिंश्चित्संनिवेशाय स्थानं। कल्पितसंनिवेशः॥ रचितं स्थानं। इत्यर्थः॥ पुनः कथं वृत्तं
 तं। अथांगुलीतिप्रतिसार्यमाणं॥ अस्याः अंगुल्या तापिः। प्रतिसार्यते। प्रतिसार्यमाणं। कर्णातिः। निवृत्तीकृतं
 ॥८॥ कर्णातिं विकारः। कर्णमयं॥८॥ ह्रीरोदवलेव सफेनपुंजापर्याप्रवेदेव शरस्त्रियामा॥ नवं नवं हौमनिव
 ॥ नवं दृष्टोदवलेव सफेनपुंजापर्याप्रवेदेव शरस्त्रियामा॥ नवं नवं हौमनिव

॥ होमनिवासिनी ॥ नतं नवं वृत्तनं वृत्तनां होमं पदवस्त्रं वस्त्रं शीलं यस्याः सा होमनिवासिनी उत्प्रेक्षते ॥ सफेनपुं
 ॥ देवलेवा ॥ सफेनपुंजेन वर्तते या सा सफेनपुंजा ॥ ह्रीरोदयममुद्रवेला ह्रीरोदवेला ॥ पुनरुत्प्रेक्षते ॥ पर्याप्त
 ॥ श्रिया मेव ॥ पर्याप्तश्चंद्रो यस्याः सा पर्याप्तचंद्राक्षरदः श्रिया सा शरश्रिया सा ॥ ८ ॥ तामर्चिता न्यः कुलदेवता
 ॥ अतिप्रतिष्ठां प्रणमय्य मेना ॥ अकारयतु कारयितव्यदक्षा क्रमेण पादग्रहणं सतीनां ॥ २७ ॥ माता मेनातां पावती कु
 ॥ वता न्यः प्रणमय्य क्रमेण सतीनां साध्वीनां पादग्रहणं अकारयतु ॥ पादवर्णनं अचीकरतु ॥ प्रणमनं पूर्वप्रणमय्य
 ॥ कृतान्यः कुलदेवता न्यः ॥ अर्चिता न्यः ॥ पूजिता न्यः ॥ कथं कृतां पावती कुलप्रतिष्ठां ॥ कुले प्रतिष्ठा कीर्तियस्याः ॥ ११२
 ॥ कुलप्रतिष्ठातां कुलप्रतिष्ठां कीर्त्तिकरीं कथं कृता मेना ॥ कारयितव्यदक्षा कार्यते कारयितव्यं ॥ तत्र दक्षा कारयि
 ॥ तव्यदक्षा ॥ एमप्रह्ववेशा एणमूणोन ॥ नमः ॥ प्रपूर्वः ॥ प्रणमतिकश्चित्तमस्य प्रयुंक्ते ॥ भक्तो यदेता विनुः ॥ इन्द्रपुत्र
 ॥ प्रणमि ॥ प्रमेमनं पूर्वप्रणमय्य ॥ एककर्तृकयोः पूर्वका लेखा ॥ समासेनावेन ननु ॥ कोयप्र ॥ नाम्यंतयोर्धनु

[illegible]

...मं निधेर्त्तवत्मानित्यं। सानिध्यापक्षः सानिध्यापक्षः। तस्मिन् सानिध्यापक्षे॥४॥ यथा प्रदेशं पुज्यगेश्वरा
 ...माणा सरणांतरं॥ शरीरमात्रं विकृतिप्रपेदेन येवतसुः फणिरन्नशोसा॥४॥ पुज्यगेश्वराणां शरीरमा
 ...प्रपेदे। आपत्तरणता प्राप्य॥ फणरन्नशोसा स येवतसुः॥ न रूपान्तरं आप्नुमरत्तानां सत उपबलं कास्त्वा
 ...तानां पुज्यगेश्वराणां॥ यथा प्रदेशं यथास्थानं सवति। आसरणांतरं करिष्यती॥ एकस्मात् आसरणात्
 ...आसरणांतरं॥ तस्यासावः आसरणांतरं॥ करिष्यतीति करिष्यतां सैवां करिष्यतां॥ क। दिवापि निष्ठा
 ...रीचितामा बाल्यादना विःकृतलां कुनेन॥ चंद्रेण नित्यं प्रतिसिद्धमौलेः॥ इडा मणो किंयदहं दहस्य॥ इपा दहस्य
 ...रस्य इडा मणो किंयदहं॥ अपि तु न किमपि। कथं चूतस्य दहस्य चंद्रेण नित्यं प्रतिसिद्धमौलेः॥ प्रतिसिद्धमौलेः
 ...सः प्रतिसिद्धमौलिः॥ तस्य प्रतिसिद्धमौलेः॥ कथं चूतेन चंद्रेण बाल्यात् बाल्यात् अना विःकृतलां कुनेन॥
 ...आ विःकृतलां कुनेन येन सः अना विःकृतलां कुनेन॥ तेन अना विःकृतलां कुनेन॥ पुनः कथं चूतेन चंद्रेण दिवा

११४

...तेर देवमेपि निष्ठे तमरी चित्तासा निष्ठा प्रसृता मरी चित्तासः येन स निष्ठा तमरी चित्ताः तेन निष्ठा तमरी चित्तासा॥ क।
 ...प्रसृते कप्रतवः प्रसावो प्रसिद्धमौलेः विधिर्विधाना॥ आत्मानमास जगणोपनीते रवडे निष्कप्रतिमं ददर्श॥३६॥ प्रसि
 ...नेरुः। प्यविधे विधतार्हश्चरः आत्मानं रवडे निष्कप्रतिमं ददर्श॥ निष्काल आप्रतिमापति विवर्धयस्य निष्कप्रतिम
 ...मं च वक्तव्यमि॥ प्रसिद्धो योने पथ्य विधिः॥ मंडन रचना प्रसिद्धने पथ्य विधिः। तस्य प्रसिद्धने पथ्य विधेः कथं चूते रवडे
 ...मुने गणोपनीते॥ आसन्नगणेन उपनीतः आनीतः तस्मिन्॥ आसन्नगणेन उपनीतः॥ कथं चूतः विधतार्हश्चरः इति पूर्व
 ...इति॥ प्रसावात् अदुते कप्रतवः॥ अदुतस्य आश्रयस्यो वधसक निधिः॥ सगोपतिनं दिचुजावले बीराई लव
 ...इति॥ तद्वत्किं संक्षिप्तवद्वत्प्रणामे॥ तस्मिन् ईश्वरे यात किं॥ तया संक्षिप्तं संवदं वद्वत्प्रणामे येन॥ सातद्वत्किं सं
 ...वा॥ कथं चूतः स ईश्वरः॥ नंदिचुजावले बी॥ नंदिनं चूजे अवलंबते। नंदिचुजावले बी॥ कथं चूते गोपति
 ...तत चारुदृष्टी॥ राई लवर्मणा आहतं वारुमनोदरे पृष्टं यस्य राई लवर्मणा वत चारुदृष्टी॥ पुनः कथं
 ...नं॥ तद्वत्किं संक्षिप्तवद्वत्प्रणामे॥ तस्मिन् ईश्वरे यात किं॥ तया संक्षिप्तं संवदं वद्वत्प्रणामे येन॥ सातद्वत्किं सं

४८

गणामस्तदङ्गिसेक्षिप्रवृहत्प्रणामं॥७॥तस्मात्तरो देवमनु ब्रजेत्यस्ववाहनो स चलावर्तमानः॥सुरैः प्रच
रैः पद्माकरं चक्रुर्विवर्तितैः॥३८॥मातरः देव्याः सुरैः अंतरिक्षं आकाशां पद्माकरमिव चक्रुः॥पद्मानां
करः॥तं पद्माकरं किञ्चर्वत्यः॥मातरः॥तं देवं अनुब्रजेत्यः॥अनुब्रजेतीति अनुब्रजेत्यः॥पुनः कथं च तः
चाहनो स चलावर्तमानः॥कथं च तः सुरैः॥प्रणामं डलरेण गौरैः॥स्ववाहनानां महिष उल्कादीनां द्योत
विलो प्रवर्तं सौ कर्णकुंडलेयासां ताः॥स्ववाहनो स चलावर्तमानः॥अथ वा स्ववाहना नो द्योतेण चलात्र
शिरो वृषणानि यासां ताः॥स्ववाहनो स चलावर्तमानः॥प्रताणां दीप्तीनां मंडलं स स्रज्ज्वातदेवरेणुः॥तेन गौरा
प्रणामं डलरेण गौरैः॥७॥तस्मां च पद्माकरं कनकप्रताणां कालीदीपकालांतरणा च कामं॥बलाकिनी नीलपयो
जैर्दूरपुरः क्षिप्रशतद्वेव॥३९॥काली॥तासां माहृणां मध्ये पद्मावकासां श्रुश्रुते॥किं विशिष्टा॥नीतासां कन
कप्रताणां कनकवत्सुवर्णवत्प्रसायासां ताः॥कनकप्रताः॥तासां कनकप्रताणां॥किं विशिष्टा॥काली॥कपाला
॥७॥कपाला नो व अंतरणानि यद्याः सा कपालांतरणा उत्प्रेक्ष्यते॥बलाकिनी नीलपयोदरा जिरिवा बलाका वि

ये ते यस्यां सा बलाकिनी । नीलाशमौ पयोदरा जिह्वनीलपयोदरा जिः । कथं हूतानीलपयोदरा जिः । इरं इरेपुरः त्रये
प्ररातक्रदा ॥ द्विप्ररातक्रदा विद्युत्तु यस्याः सा द्विप्ररातक्रदा ॥ ८० ॥ ततो गणैः शूलचतुष्टयै रुरुदी रितो मंगल इत्यधोप
ने रुशृंगा एव गादमानः शसं मसेवावसुरेभ्यः ॥ ४० ॥ ततो नंतरं । मंगल इत्यधोपशुरेभ्यः सेतावसरं शरो म
मं सुतः मंगल इत्यधोपशूलचतुः । ईश्वरश्च पुरोगैः गणैः । उदी रितः । पुनः कथं हूतानीलपयोदरा जिह्वनीलपयोदरा जिः ।
मुमे रुशृंगा एव गादमानः । अवगादते अवगादमानः ॥ ८१ ॥ उपपादते तस्य सहस्ररश्मिस्तु नवीननिर्मितमातप
दूकुलादविह्वरमौलिर्वनौवहस्रगांगमिव प्रवाहः ॥ ४१ ॥ सहस्ररश्मिः सूर्यः तस्य ईश्वरश्च नवव्यातपत्रं आददे
व्यातपत्रं च द्वाव्रह्मणानि निर्मितां तदूकुलात् । अविह्वरमौलिः । स ईश्वरः । वनौ । नवव्यातपत्रं । स ईश्वरः । गांगप्रवाह
तस्य क्वच्यदूकुलं । तदूकुलं । तस्मात्तदूकुलात् । अविह्वरेनिकटे मौलिर्यस्यास्य अविह्वरमौलिः ॥ ८२ ॥
पानं । मुनेतदानीं सवामरे देवमसं विधातां ॥ समुद्रगाह्यं विषयं यः पिसहं स पाते इवलकमाणः ॥ ४२ ॥ सवामरे

मूर्त्तिमये देवं ईशं त्रैलोक्यविधातौ सहस्रमरात्मा वर्त्तते समामरे ॥ उपेक्ष्यते ते गंगायमुने सहस्रपा
 शो वा ॥ सहस्रपातात्मा वर्त्तते सहस्रपातो कस्मिन् सत्यपि समुद्रगाह्यविषये येषि सति ॥ समुद्रागायाः
 तस्य विषये यः ॥ नाशतस्मिन् समुद्रगाह्यविषये येषि सति ॥ जलसमयसंस्तुतया गपि ॥ तमद्यगक्त
 ताविधाता श्रीवसलक्ष्मी पुरुषस्य साक्षात् जयेति वावामदिमानमद्य संवर्द्धयंतौ द्विवेदवद्विं ॥ ४३ ॥ प्रथमो
 यता आद्यो ब्रह्मा तमीश्वरं अद्यगक्ततावपुनः श्रीवसलक्ष्मी पुरुषः विष्णुः साक्षात् तं ईश्वरं अद्यगक्तता ॥ श्रीवस
 लक्ष्मीस्य सा श्रीवसलक्ष्मी ॥ किं कुर्वतौ तौ संवर्द्धयत ॥ इति संवर्द्धयंतौ केन कस्मिन् ॥ द्विवेदादद्येन वद्विं मिवा यथा
 मिदद्येन घृतेन वर्द्धते ॥ श्रीवसः कस्मस्य उरसिलक्षणविशेषः ॥ एकैव सृष्टिं विनिदे ॥ त्रिधा सो सामान्यमेषां
 यमावरत्र ॥ विमोहं रस्य हरिः कदाचिद्वेधासायासावपि भ्रात्रा द्यौः ॥ ४४ ॥ असौ सृष्टिः एकैव त्रिधा विनिदे ॥
 यमावरत्र ॥ ब्रह्मविष्णुहराणां प्रथमावरत्र सामान्या प्रथमश्च अवरश्च प्रथमावरतयोर्जावः प्रथमावरत्वा

११६

आद्यलघुत्वा प्राधान्या प्राधान्यं समानस्य सावः सामान्यां सहस्रं कदाचित् कस्मिन् अत्यसावेहरः विमोः ईशो लवति ॥ कदाचि
 त् हरिः सस्य ईश्वरस्य ईशो लवति ॥ प्रज्यो लवति ॥ कदाचित् त्रयोः हरः ॥ विमोः वेधः ब्रह्मा ईशो लवति ॥ कदाचित् त्रयो हरः कस्मो
 अपि भ्रात्रा वर्द्धतः ॥ ईशो लवतः ॥ तं लोकपालाः पुरुङ्गतमुख्याः श्रीलक्ष्मणो मर्गविनीतवेष्टा ॥ दृष्टिप्रसीदने कृतनंदि
 म ॥ सा सहस्रिताः प्रांजलयः प्रणमुः ॥ ४५ ॥ पुरुङ्गतमुख्याः इंद्राद्याः लोकपालाः तं ईश्वरं प्रणमुः ॥ पुरुङ्गतमुख्ये
 पुनः कथं भूताः ॥ पुरुङ्गतमुख्याः श्रीलक्ष्मणो मर्गविनीतवेष्टा ॥ अयं लक्ष्मणानि कृतवामरादीनितेषां उरगैर्गणै
 विनीतः वेष्टा येषां तं श्रीलक्ष्मणो मर्गविनीतवेष्टा ॥ पुनः कथं भूताः पुरुङ्गतमुख्याः दृष्टिप्रदाने कृतनंदि संप्र
 त्तं त्रैलोक्यं ईश्वराय दर्शयामास ॥ दर्शयामास ॥ अवसरं कुरु इत्यर्थः ॥ पुनः कथं दर्शिताः ॥ तेन नंदिना दर्शि
 ताः ॥ पुनः कथं भूताः पुरुङ्गतमुख्याः प्रांजलयः प्रकृष्टा वदन्ति अंजलिं संप्रांजलयः ॥ दृष्टे प्रदाने दृष्टिप्र
 दाने दृष्टिप्रदाने हरस्य दर्शने कृताये ॥ ते दृष्टिप्रदाने कृतनंदि संप्र ॥ कंषे न सृष्ट्वा रातपत्रयोनिं वा

۱۱۹

श्रीगणेशाय नमः ॥ विश्वावसु प्राग्रहरेः संगीयमाना त्रिपुरावदानः ॥ पुनः कथंचनतः ॥ तारा ० अध्वं तविकारलंघ्यः ॥ नध्वं तव
 तारेणलंघ्यः ॥ अध्वं तविकारलंघ्यः ॥ ताराधियस्य चंद्रस्य खंडं धरयन्तीति ताराधियस्य खंडधारी ॥ विश्वावसुनामा प्राग्र
 हरोऽग्रे सरोयेषां तेषां विश्वावसु प्राग्रहरेः ॥ तैः विश्वावसु प्राग्रहरेः ॥ संगीयमानं त्रिपुरस्य अवदानं खंडं नयस्य सा संगी
 मं पुनः त्रिपुरावदानः ॥ ७ ॥ खरेखेलगामी तमुवाहवाहः ॥ सशङ्खचामीकरकिंकिणीकः ॥ तटातिघातादिवलप्रपंक
 ॥ मुहुः प्रोतघने विषाणे ॥ ४ ॥ वाहः वृषः ॥ खेडाकाशे तं ईश्वरं उवाह ॥ कथंचनतः ॥ वाहः ॥ खेलगामी ॥ खेलेन की
 ॥ उतीति खेलगामी ॥ पुनः कथंचनतः ॥ वाहः ॥ सशङ्खचामीकरकिंकिणीकः ॥ सशङ्खः ॥ चामीकरकिंकिणीया ॥ मुहु
 ॥ मस्य मसशङ्खचामीकरकिंकिणीकः ॥ किं ऊर्वशः ॥ प्रोतघने विषाणे मुहुः ॥ वारं वारं पुचन ॥ प्रोतः ॥ घनोत्थाय
 ॥ १ ॥ उत्प्रेक्ष्यते ॥ तटातिघातात् ॥ लप्रपंक इवा ॥ तटस्थ ॥ अतिघातः ॥ तटातिघातः ॥ तस्मात् तटातिघातात् ॥ ८ ॥
 ॥ न ॥ प्राप्तापरात्रियोगीतगेंद्रगुप्तं नगरं मुहुर्ती ॥ १ ॥ पुरोविलये हरे रट्टे पातैः सुवर्णसूत्रैरिव कल्पमाणी ॥ ५ ॥ म

तानेगंदयुर्नगरं प्रायत् ॥ कथंचतं नगरे ॥ अस्मात्पराति योगी न प्राप्तः पराति योगो येन तत्तु अस्मात्पराति
 भांशहणा अनियोगः समुद्यमः ॥ पराति योगः न प्राप्तः ॥ पराति योगो येन तत्तु अस्मात्पराति योगः अनासादि
 नो इत्यर्थः ॥ पुनः कथंचतं नगरे ॥ पुरो विलम्बेः हरदृष्टिपातेः कृष्णमाणा ॥ आकृष्णमाणा नृपेक्ष्यते ॥ सुवर्ण
 कृष्णमाणा ॥ अन्त्याया हरश्च कथंचि प्रप्राप्तिः ॥ म्यादिति ताव ॥ ठातस्योपकंठे घननीलकंठः ॥ कृतद्वया कुसुम
 विष्णोः ॥ स्वबाणविक्लादवतीर्य मार्गदिसमन्नचुविष्टमियाय देवः ॥ ५१ ॥ देव ईश्वरः ॥ तस्य श्रोत्रं प्रसूतं उपकंठे स
 त्रय आसन्नचुष्टं इत्याय ॥ हणुगतौ ॥ इपरोक्षः ॥ अत्र च पयः ॥ इति वचने ॥ अस्यापक्ष्मादीर्घादृष्टिर्नासिनासि ॥ तस्य
 द्वाद्वि सुलक्ष्मका इकारदेष्टु ॥ ऐ आया ॥ यंजनमः ॥ इत्याय ॥ किं कृत्वा ॥ स्वबाणविक्लात् मार्गति ॥ अवतीर्य ॥ अवतरणं पूर्वत्र
 तीर्य ॥ स्वबाणस्य ईश्वरबाणविक्लमे केतोयत्र समुत्पन्नविक्लमे ॥ स्वबाणविक्लात् मार्गति ॥ आकाशात् आसन्न
 तूष्णचुष्टं आसन्नचुष्टं ॥ तत्र आसन्नचुष्टं ॥ कथंचतः देवः ॥ घननीलकंठः ॥ घनवर्चीलः कंठो यस्य स घननी

११८

कंठः ॥ पुनः कथंचतः देवः ॥ कृतद्वया कुसुमयोरदृष्टः ॥ उमुखो ये पौराः ॥ उमुखपौराः ॥ तैर्दृष्टः ॥ उमुखपौर
 दृष्टः ॥ ठातस्योपकंठे घननीलकंठः ॥ कृतद्वया कुसुमयोरदृष्टः ॥ उमुखो ये पौराः ॥ उमुखपौराः ॥ तैर्दृष्टः ॥ उमुखपौर
 ॥ ५२ ॥ अगिरिचक्रवर्ती ॥ दिमाचलः ॥ गजानोर्दृष्टः ॥ तं ईश्वरं ॥ प्रफुल्लगा मा ॥ उत्प्रेक्ष्यते ॥ कटकैरिव ॥ कटकोस्त्री नितंबा
 मने ॥ उत्प्रेक्ष्यते ॥ कटको ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः
 यंचतः गजानोर्दृष्टः ॥ कटको ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः ॥ प्रफुल्लवृक्षः
 गिरिः ॥ आगमनप्रतीतः ॥ आगमनेन प्रतीतो दृष्टः ॥ ५३ ॥ वगो वृत्तौ देवमदीधराणां द्वारे पुरस्यो दृष्टितापि क्षने
 ईरविसर्पिघोषो नितैकसं रूपयसासिबोधौ ॥ ५३ ॥ देवमदीधराणां द्वारे पुरस्यो द्वारे समीप्यता ॥ कथं
 दृष्टितापि क्षने ॥ अथाह न कपाटः ॥ कथंचतौ उतौ वगो द्वारे विसर्पिघोषौ ॥ द्वारे विसर्पिघोषौ ययो
 नितैकसं रूपयसासिबोधौ ॥ ५३ ॥ देवमदीधराणां द्वारे पुरस्यो द्वारे समीप्यता ॥ कथं

॥ अरण्ये त्रययोः तौ तिनैकसेव ॥ इर विसर्पि घोषौ ॥ इति जस्य विशेषणं अपि धीते छाद्यते ॥ अनेनेति
 ॥ कपाटं अवाप्योरुपसर्गयोः ॥ अपिका अकारकोलोपु ॥ ७ ॥ क्रीमान् हृदि मिधरो हरेण वै लोकावन्दनक
 ॥ पूर्वमहिमासहितश्च हरेमावर्जितं नात्मशिरो विवेद ॥ ५४ ॥ हृदि मिधरः क्रीमान् लज्जावान् हृत् ॥ त्रैलो
 ॥ धनं हरेण कृतप्रणामः ॥ कृतः प्रणामो यस्मै सकृतप्रणामः ॥ हियस्मासहिमाचलः ॥ तस्य ईश्वरस्य महिमा
 ॥ शोऽर्चय ॥ सहिमाचलकर्तुः ॥ आत्मशिरः कर्मान विवेद ॥ कथं च तं शिरः ॥ पूर्वमादौ आवर्जितेस्मा ॥ आवर्ज
 ॥ तं आवर्जितं कथं यथा सवति ॥ इरं यथा सवति तथा ॥ अत्यर्थं यथा सवति ॥ ७ ॥ सप्रीतियोगाद्विकसन्मुखश्रीः
 ॥ तामातुरये सरतामुपेत्य ॥ प्रवेशयन्मंदिरं मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ ५५ ॥ सहिमाचलः पुनः हृत्
 ॥ समुद्धमंदिरं प्रावेशयन् किंचित् ॥ मातुः ॥ अये सरतां उपेत्य ॥ अये सरस्य तावो अये सरता ॥ तां अये सरतां ॥ उपा
 ॥ नं पूर्व उपेत्य ॥ उपसमीपे गमनं उपायनौ कथं हृतः ॥ सहिमाचलः ॥ प्रीयोगात् विकसन्मुखश्रीः ॥ विकसन्तं मु

११५

॥ श्रीर्यस्य सविकसन्मुखश्रीः ॥ ७ ॥ कथं च तं मंदिरं ॥ आगुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आगुल्फकीर्णनिष्पणमार्ग
 ॥ पुष्पये पुष्पाणि यद्युतं ॥ आगुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ५६ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ५७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ५८ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ५९ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ७ ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति
 ॥ ६० ॥ तस्मिन् मुहुर्मेन मागुल्फकीर्णपणमार्गपुष्पं ॥ आपणं शुनिषद्यायामिह सरः निषीदंति अस्यामिति

॥ इत्येवमपि विभक्तयः वितथः निफलः अतः विद्यतु क्रियातिपत्तीकोऽपि निफलः बोद्धव्यः ॥ क्रिया
 ॥ न क्रिः ॥ अतीतेन विद्यति ॥ न वेति स्यादिति नित्यादीनि स विध्यन्तीत्यादीनि क्रियातिपत्तिः स्यात् ॥ न संदिता
 ॥ न क्रियातिपत्तिः संज्ञानि सवन्तीत्यर्थः ॥ सा क्रियातिपत्ती विसृज्य अतीतार्थेन विध्य दथैव वक्तव्यम् ॥ ४॥ कुरु न माहू
 ॥ शरीरमनेन न दग्धं कुरु मायुधम् ॥ ब्रिडादमुदेवमुदीक्ष्य मयस्य सदेहः स्वयमेव कामः ॥ ५॥ अनेन आहूतकृपा
 ॥ न परेण कुरु मायुधम् शरीरेन दग्धम् ॥ अहं एव मया कामः अमुदेवैव शरीरं नदीदृष्ट्वा स्वयमेव मयस्य सदेहो जातः
 ॥ तं स्नातुं ब्रिडादालङ्काराय ॥ आहूतकृत्यस्य मया आहूतकृतात्तेन आहूतकृपा ॥ ४॥ अनेन संबन्धमवाप्य दिष्टा
 ॥ तं स्नातुं ब्रिडादालङ्काराय ॥ सुद्वानमलिहिति धरणे ॥ सु सुसरो वक्ष्यति शैलराजः ॥ ६॥ ॥ देवालिशैलराजः
 ॥ अमुं ॥ हिति पावनो जं सुद्वानं जं सुसरो अतिशयेन वक्ष्यति ॥ धरणि श्रुति ॥ वह प्रापणे ॥ वहूत विद्यती कोऽपि

१२२

॥ श्लो ॥ घटोऽकसो कवेति मित्रात्त्वत्कवसंयोगे कः ॥ वक्ष्यति सिद्धं ॥ हिति धरणेन तच्च ॥ तं हिति धरणे ॥
 ॥ मयस्य कोऽपि मयस्य मरः ॥ किं कुरु ॥ अनेन ईश्वरेण सह संबंधं अवाप्य दिष्टा शब्दो निपातः ॥ अनंदाय
 ॥ ॥ इति वक्ष्यते ॥ कथं कृतं संबंधं मनोरथं प्रार्थितं ॥ मनोरथेन प्रार्थितं ॥ मनोरथं प्रार्थितं ॥ तं मनोरथं प्रार्थितं
 ॥ मालिकं ॥ ॥ इत्योषधिप्रसू विलासिनीनां कथाः शृणु न कथाः श्रोत्रसुखाः कुमारः ॥ त्रितेजः ॥ केयूरं सुखीकृतला
 ॥ सुहिमालयस्थालयमाससाद ॥ ६॥ त्रितेजः श्वरः हिमालयस्थालयं आससाद ॥ प्राप किं कुरु न इति
 ॥ नोऽप्युपकारेण ॥ ओषधिप्रसू विलासिनीनां कथाः शृणु न ॥ ओषधिप्रसू कथा विलासिनीनां ॥ ओषधिप्रसू
 ॥ ॥ तासां ओषधिप्रसू विलासिनीनां कथं कृतं ॥ कथाः श्रोत्रसुखाः ॥ श्रोत्रयोः सुखाः ॥ श्रोत्रसुखाः ॥ कथं कृतः
 ॥ केयूरं सुखीकृतलाजमुष्टिः ॥ केयुरेण सुखीकृतलाजमुष्टिः ॥ केयुरं सुखीकृतलाजमुष्टिः ॥ ततो
 ॥ न ॥ युतदत्तदत्तः शिष्टनादीधितिमानिवोऽङ्गाः ॥ कान्तानि पूर्वकमलसनेन कलान्तरा एव दिपत विवेश ॥ ७॥

नंतरं ईश्वरः अद्रिपतेः हिमाचलस्य कक्षांतराणि विवेश ॥ कथं च तानि कक्षांतराणि किमलासनेन न ब्रह्मणा
 निकृत्वा उक्षाः वृषसातु अवतीर्य कस्मात्ता कइवा शरघनात्तादी धितिमान् इवा चंड इव भारद ॥ घनवारस्य
 तत्तारघां नात् ॥ कथं च तस्मै ईश्वरः अश्रुतदत्तहसः ॥ अश्रुतेन कस्मेन हनः ॥ हसोयस्मे स अश्रुतदत्तहसः ॥ उक्ति
 कथं च तस्मै कवचनोतः ॥ ७८ ॥ तं चेन्महेंद्र प्रसुरवाश्च देवाः सप्तार्चिपूर्वाः परमर्षयश्चागणाश्च गिर्यालयसं वगवन्
 मोक्षमार्त्तमिवोत्तमार्थाः ॥ ७९ ॥ ईंद्र प्रसुरवाश्च देवाः तमीश्वरं अचगच्छुवा ॥ अचक्रुपश्चात् गिर्यालयं अचगच्छुव
 जगत्सालयः ॥ गिर्यालयः तं गिर्यालयं ॥ निकाय्यनिलया लयाः निवीयंते यस्मिन् चित्तिनिकाय्यः ॥ निवासः सप्तार्चि
 तं स्यात्परमर्षयः ॥ चपुनः ईश्वरं अचक्रुपश्चात् गिर्यालयं अत्यगच्छुवा ॥ चपुनः गणान् हिमदा कालप्रवृत्तयः ॥ तं ईश्व
 रं कृत्वा गच्छुवा ॥ गिर्यालयं अत्यगच्छुवा ॥ हिमालयगोदं अचगच्छुवा ॥ केकमिव ॥ उत्तमार्थाप्रधानकार्याणि
 ॥ अत्र तस्मिन् उत्तमाश्च ते अर्थाश्च उत्तमार्थाः ॥ अष्टवह्नयि शोनिमि आरंभं अनुसरंति ॥ ८० ॥ दुकूलवा

१२३

किं वधूममीयं नित्ये विनीतैरवरोधरसैः ॥ वेलासकाशं स्फुटफेनराजिर्न वैरुद्वानिव वेदपादैः ॥ ७९ ॥ विनीतैरवरो
 धिः सो विदत्वा कंचु किनः ॥ कर्तुं ईश्वरः कर्मवधूममीयं नित्ये ॥ वधूममीयः वधूममीयः संवधूममीयः ॥ कथं च त
 मीः ॥ दुकूलवासाः सितपद्मां वरधरः ॥ दुकूलवासाः सप्तार्चिस्थः स दुकूलवासाः ॥ अवरोधः अंतःपुरधारज्ञः ॥ अवरोध
 माक्षः ॥ अवरोधरसैः ॥ केकमिवानवैरुद्वपादैः ॥ वेदकिरणैः ॥ उद्वान्वसमुद्रः ॥ वेलासकाशमिव ॥ वेलायाः सव
 द् वेलासकाशं ॥ वेलासकाशी ॥ कथं च त उद्वान्वसमुद्रः ॥ स्फुटफेनराजिः ॥ स्फुटाप्रकटाफेनराजिर्न वैरुद्वपादैः ॥ स
 नैः ॥ कनराजिः ॥ ८० ॥ तत्रेश्वरो विष्टरताग्यथावत् ॥ सरन्नमर्षमधुमअगद्यौ ॥ नवेदुक्कलेवनगोपनीते प्रत्यग्रही
 रमिं सर्वध्यां ॥ ७९ ॥ तत्रेश्वरगुहो ईश्वरुसरने अर्धं प्रत्यग्रहीत् ॥ कथं च थासां वतितया ॥ यथावत्तायथा
 ॥ यथायथायोग्यं विधिबदित्यर्थः ॥ चपुनमधुमतागद्यं प्रत्यग्रहीत् ॥ मधुविद्यते यत्र तत्र मधुमत् ॥ चपुनः नगोप
 नीतवेदुक्कले ॥ प्रत्यग्रहीत् ॥ स ईश्वरः सर्वप्रमंत्रवर्ध्यां प्रत्यग्रहीत् ॥ नमंत्रवर्ध्यां अमंत्रवर्ध्यां तत् ॥ अमंत्र

॥ कथंचतः स ईश्वरः विष्टरताकः विष्टरं स जने विष्टरताकः ॥ ४ ॥ तथा विष्टद्वानननचंद्रकांत्या प्रफुल्लवदुःखमु
 मायाः ॥ प्रसन्नचेतः मलिलः शिवो चतुसं सृज्यमानः शरदेवलोकः ॥ ५ ॥ तथा क्रमायां पार्वत्या संसृज्यमा
 शिवः प्रसन्नचेतः मलिलो हृत् ॥ प्रसन्ननिर्मलचेतः पुनः सलिलं यथा स प्रसन्नचेतः मलिलः संसृज्यते संसृज्य
 कथंचतया पार्वत्या ॥ विष्टद्वानननचंद्रकांत्या ॥ आननमेव चंद्रकांत्या ॥ विष्टद्वानननचंद्रकांत्या ॥ विष्टद्वानननचंद्रकांत्या ॥
 विष्टद्वानननचंद्रकांत्या ॥ तथा विष्टद्वानननचंद्रकांत्या ॥ कथंचतः शिवः प्रफुल्लवदुःखमुदः प्रफुल्लानि वस्त्रेषु
 ज्ञानसुदानियस्य स प्रफुल्लवदुःखमुदः ॥ उत्प्रेक्षते ॥ शरदा संसृज्यमानो लोक इवा ॥ ६ ॥ तयोः समापत्तिशुकातराणि
 तं स्यात्तव वस्त्रा पितसं इतानि ॥ द्वीयं त्रणां तद्वत्तमवस्त्रं तयोः न्यलोलानि विलोचनानि ॥ ७ ॥ तयोः पार्वती परमे
 श्वरका ॥ विलोचनानि तद्वत्तमवस्त्रं तयोः न्यलोलानि विलोचनानि ॥ ७ ॥ तयोः पार्वती परमे
 श्वरका ॥ कथंचतानि विलोचनानि किं विष्टवस्त्रा पितसं इतानि किं विष्टवस्त्रा पितानि मिलितानि सं इतानि

१२४

किं विष्टवस्त्रा पितसं इतानि किं विष्टवस्त्रा पितानि मिलितानि सं इतानि
 शिवो अश्रुवा सो अश्रु परोक्ष इरे वणा परोक्ष इरे अश्रु द्विर्वचनी अस्या सस्या अस्या देः सर्वव अस्या स का
 ॥ ८ ॥ तस्मात्वागमगा परादिरंतश्च संयोगः ॥ आयेन आगमगा नाद्यं जनमः ॥ श्रुवां जनमः ॥ आन शिरे सिद्धा ॥ ९ ॥
 मातृशरीरं शैल गुरुपत्नी तं जगदाहतां मांगुलिमष्टसूत्रिः ॥ उमा तनौ गृह तनोः स्मरस्य तर्कं किनः पूर्वमिव प्ररोहः ॥ १० ॥
 तस्याः पार्वत्याः करं जगदाहतां कथंचतं करं ॥ शैल गुरुपत्नी तं शैल गुरुणा हिमावले न उपी नीतः ॥ आनी
 तं विष्टवस्त्रं ॥ उमा तनौ गृह तनोः स्मरस्य पूर्वप्ररोहमिव ॥ अंकरमिव ॥ उमायाः तनुः ॥ तस्यां उमा तनौ गृह प्रवृत्ता त
 ॥ अस्या स गृह तनु स्या ॥ गृह तनोः कथंचतं स्या स्मरस्य ॥ तर्कं किनः तस्मात् ॥ ईश्वरा त्वां का ॥ तर्कं कीं तर्कं किनः ॥ ११ ॥
 तं कं क्रमः प्रादुरचुदुमायाः शिवांगुलिः पुंगवकेतुरासीत् ॥ वृत्ति स्योः पाणि समागमेन समं विनक्तं वमनो सव

७१॥ उमायाः पार्वत्याः रोमोद्गमः । प्रादुरन्तरा ॥ पुंगवकेतुः ईश्वरः शिवांगुलिः आसीत् ॥ पुमांश्चासौ गवश्च पुंगवः
 चर्यश्चामपुंगवकेतुः ॥ शिवांगुलयोग्यश्चामपुंगवकेतुः ॥ तयोः पार्वतीपरमेश्वरयोः पाणिसमागमनम्
 साहचर्यः समंसमकाले विसृज्य इवावितागीकृतं वा ॥ सुदरो मां वा दयादिकामश्च वृत्तयः ॥ पुंगवकेतुः पुमवश्च
 गोश्च पुंगवः ॥ गोस्तद्विना निधेये ॥ गोश्चागे अत्र प्रत्य ॥ ओ अत्र ॥ योजनमा ॥ पुंगवा ॥ ७॥ प्रयुक्तपाणियदण ॥ यद
 ध्रुवरं पुष्टाति कांतिमय्या ॥ सांनिध्ययोगादनयोः सदानां किंकथाते श्रीरुत्तयश्च वस्या ॥ ७॥ प्रयुक्तपाणिय
 ज्ञापरेषु त्वध्रुवरं यत्र अयां कांतिं पुष्टति ॥ प्रयुक्तं पाणियदणं यश्च तत्र प्रयुक्तपाणियदण ॥ तदानीं उत्तयोः अनयोः
 तं साहचर्ययोगात् तस्य उत्तयश्च श्रीः किंकथाते ॥ ७॥ प्रदक्षिणप्रक्रमणात् रुद्रा नो रुद्रविषसन्निधुने च कामे ॥ रमे
 नकाः ॥ तेष्विव वर्तमानमन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियाम् ॥ ७॥ उदर्विषः कशानोः प्रदक्षिणप्रक्रमणात् रुद्रा नो रुद्रविषसन्निधुने च कामे ॥ रमे
 नकाः ॥ तेष्विव वर्तमानमन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियाम् ॥ ७॥ उदर्विषः कशानोः प्रदक्षिणप्रक्रमणात् रुद्रा नो रुद्रविषसन्निधुने च कामे ॥ रमे

१२५

७२॥ उपांतेषु निकटेषु वर्तमाने ॥ चममाणी ॥ वर्तते वर्तमाने ॥ उक्ता नि अवी प्रियश्च स उदर्विषः ॥ तस्य उदर्विषः ॥ ७॥
 यती त्रिः परिणीय वक्त्रिभन्योन्यसंस्पर्शनिमीलिता ॥ तां कारयामास वधूं पुरोक्षसुस्मिन्मृदा विविला
 ७॥ ७॥ पुरोक्षसांपावर्तौ ॥ तस्यैव समुद्रविषिवक्त्रो लज्जामोक्षकारयामासा किंकवा ॥ तौ दंपती तव क्रिं
 लीया परिणयने पूर्वपरिणीया कथं चूतौ तौ दंपती ॥ अन्योन्यसंस्पर्शनिमीलिता ॥ अन्योन्यसंस्पर्शनिमी
 लिता ॥ अहिणीया ॥ तौ अन्योन्यसंस्पर्शनिमीलिता ॥ ७॥ सा लाजध्रुमांजलिमिष्टगंधं गुरुपदेशाद् दनं निनाय ॥
 तिव ॥ संसर्पि जिघः सतश्चा मुद्गर्जकसोत्पलतां प्रपेदे ॥ ७॥ सा पार्वती ॥ गुरुपदेशात् लाजध्रुमांजलिं कर्तव्यं
 त्वेनाय ॥ कथं चूतौ लाजध्रुमांजलिं इष्टगंधा ॥ इष्टगंधो यश्च स इष्टगंधः ॥ तं इष्टगंधो लाजानां धूमः तस्य
 त्वेनाय ॥ लाजध्रुमांजलिं ॥ तौ लाजध्रुमांजलिं ॥ गुरोः उपदेशात् गुरुपदेशात् ॥ तस्मात् ॥ गुरुपदेशात् ॥ कपोलसंसर्पि
 त्वेनाय ॥ लाजध्रुमांजलिं ॥ तस्याः पार्वत्याः मुद्गर्जकसोत्पलतां प्रपेदे ॥ कपोलयोः संसर्पिणी शिवायश्च सकपोल

शिवः॥ आतदीषदाईरुणगंडीलेखमुक्तासिकालोजनरागमशोः॥ बध्मुखंकांतयवावर्तसमाचारधूमय
 र्वा॥ आतद्वध्मुखंआचारधूमयदुणातुकांतयवावर्तवचुव॥ कांतःयवावर्तसायच्यनराकांतयवावर्त
 र्वा॥ आतद्वध्मुखंईषदाईरुणगंडीलेख॥ ईषतुआर्द्राअरुणगंडीलेखायच्यततुईषदाईरुणगंडीलेख॥ पुनः
 बध्मुखंअशोः॥ उक्तासिकालोजनरागं॥ उक्तासीउक्तामशीलभकालोजनरागायच्यततुउक्तासिकालं
 गो॥ आ॥ बध्मंदिजः॥ प्रादतवेषवसेवकिर्विवाहंप्रतिपूर्वसाक्षी॥ शिवेनतत्रीसहधर्मवर्याकार्याचयाभुक्तविवा
 त्ता॥ आ॥ दिजः॥ ब्रह्मा॥ बध्मंपावर्तीइतिप्राद॥ इतीतिकिं॥ देवसेपुषवक्तिः॥ तवविवाहंप्रतिपूर्वसाक्षीइति॥ पूर्वसा
 क्षी॥ देवसे॥ वयाशिवेनतत्रीसह॥ धर्मवर्यासाक्षी॥ व्रतंकार्यइतिकथं॥ तयाचया॥ भुक्तविवारया॥ भुक्त
 रोयया॥ साभुक्तविवारा॥ तयाभुक्तविवारया॥ निःसंशयधर्मवरणंकार्यमित्यर्थः॥ आ॥ आलोचनांतंश्रवणं
 मृत्युपीतंगुरोसद्वचनंनवाच्यानिदाघकालोत्पणतप्रयेवमाहंदमंतः॥ प्रथमं॥ पुथियाः॥ ४४॥ सवाच्या॥ गुरोः

१२६

दिवंचनंपीतं॥ अतमंगीकृतं॥ किंकुवा॥ आलोचनांतंयथातवतितया॥ श्रवणंविद्वद्य॥ विवर्तनेपूर्वेविद्वद्य॥ विस्फार्य
 तां॥ चनांतंआमयीदीकड्यालोचनांतं॥ नेत्रपर्यंतं॥ कथाकमिवापुथियाः॥ प्रथमांआदोमाहंदंअंनइवामहंदस्यइदं
 मं॥ इदं॥ कथं॥ तयाः॥ पुथिया॥ निदाघकालोत्पणतप्रया॥ निदाघकालेनउत्पणाचासोतप्राच॥ निदाघकालोत्पणत
 मासतयानिदाघकालोत्पणतया॥ आ॥ क्रवेणतत्रीध्रुवदर्शनायप्रयुज्यमानाप्रियदर्शनेना॥ सादृष्ट्याननमुचन
 यामंदूदीसचकंवीकथमप्युवाच॥ ४५॥ साक्षीसचकंवीपावर्तीइतिआननंतमस्याकथमपिमहताकष्टनाउवाचइति
 नेवि॥ तदृष्टइति॥ कथं॥ तयासापावर्ती॥ क्रवेणसाश्चतेनतत्री॥ क्रवदर्शनाय॥ प्रयुज्यमाना॥ कथं॥ तनेनतत्रीप्रियदर्शने
 रतिव॥ वि॥ दृष्टी॥ क्रवदर्शनीसमो॥ क्रवदर्शनाय॥ द्रियासचकं॥ कथं॥ तयासा॥ साक्षीसचकंवी॥ प्रयुज्यतेप्रयुज्यमाना
 आयाननेपूर्वतन्मस्या॥ आ॥ इदं॥ विधिजेनपुरोहितेनप्रयुक्तपाणिग्रहणाचचारो॥ प्रणेमनुसोपितरोप्रजानोप
 तिकथं॥ नम्रायपितोमं॥ ४६॥ तोप्रजानोपितरोपप्रासनम्रायपितामहायब्रह्मणेप्रणेमनु॥ पप्रासनेतिष्टती॥

सतस्कः॥ तस्मैपत्राभनक्या॥ कथं इतौतौ॥ इच्छं सर्वोक्तप्रकारेण विधिज्ञेनापुरोहितेन प्रयुक्तपाणिग्रहणोपचारैः॥
 ॥ पाणिग्रहणोपचारो यथोक्तो प्रयुक्तपाणिग्रहणोपचारो॥ तो प्रयुक्तपाणिग्रहणोपचारो॥ ७॥ बह्विधसनाप्र
 तेस्मकल्याणिवीरप्रसवात्वेति॥ वाचस्पतिः सन्नपिमोष्ठसूत्रोऽप्राशास्यचिंतासिमितो बभूव॥ ८॥ विधवा
 ॥ बह्विधः पार्वती इति प्रतिनंद्यते स्मा इतीति किं हे कल्याणिवीरप्रसवात्तदा वीरप्रसूते इति वीरप्रसवात् सन्नपि
 ॥ ९॥ वाचस्पतिः सन्नपि मोष्ठसूत्रोऽप्राशास्यचिंतासिमितो बभूव॥ अप्राशास्यस्य अप्राशीर्वाद्यचिंता अप्राशास्यचिंतात्
 ॥ १०॥ सिमितः॥ निश्चलः॥ अप्राशास्यचिंतासिमितः॥ वाचापतिः वाचस्पतिः॥ ११॥ कुक्षोपचारांचतुरस्त्रवेदि तवेष्टय आकृतका
 ॥ १२॥ जायापती लौकिकमेधितयमा इदितारोपणमश्नुतां॥ १३॥ जायापती कुक्षोपचारांचतुरस्त्रवेदिपुत्र
 ॥ १४॥ गाय आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥
 ॥ १५॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥ आर्द्रा इतारोपणमश्नुतां॥

१२७

इतौतौदौ॥ कनकासनकौ॥ कनकस्य आसनेति प्रतीति कनकासनकौ॥ कुक्षरचितः उपचारो यथासा कुक्षोपचा
 ॥ १६॥ तां कुक्षोपचारी॥ १७॥ पत्रांतलमैर्जलविंदु हृद्देशे कृष्टमुक्ताफलजालशोभा॥ तयो रूपर्यायतना लदंडमाधनल
 ॥ १८॥ ॥ १९॥ लक्ष्मीः स्वयंतयो द्वयोः उपरि कमलात्पत्रं अधत्वा कमलमेव आनयन् कमलात्पत्रं तत्
 ॥ २०॥ मातलात्पत्रं॥ किं विशिष्टं आनयन् आयतना लदंडं॥ आयतदीर्घः नालपुवर्द्धो यथा तत् आयतना लदंडं॥ पुन
 ॥ २१॥ द्यामन्तं आनयन् पत्रांतलमैर्जलविंदु हृद्देशे॥ आकृष्टमुक्ताफलजालशोभा॥ आकृष्टा आकर्षिता मुक्ताफलजालशो
 ॥ २२॥ भाविः॥ तदा॥ आकृष्टमुक्ताफलजालशोभा॥ पत्रस्य अंतर्प्रांतलमानितैः॥ पत्रांतलमैर्जलानां विद्वत्तेषां हृद्देशे
 ॥ २३॥ रतिवर्षिदुर्द्वेदेः॥ २४॥ द्विधप्रयुक्तेन च वा अभयेन सरस्वती तन्मिथुनं नुनावा॥ संस्कारपुतवत्त्वरं वरेण्यं वधूं सुवयास्य
 ॥ २५॥ अभयान॥ २६॥ सरस्वती द्विधप्रयुक्तेन वा अभयेना तन्मिथुनं नुनावा॥ वाचां विकारो अवयवो वा अभयं॥ गद्यपद्यं तेन
 ॥ २७॥ तं कथं॥ २८॥ आचारप्रकाराद्या द्विधप्रयुक्ते द्विधप्रयुक्तेन द्विधप्रयुक्तेन॥ द्विधप्रयुक्तेन॥ द्विधप्रयुक्तेन॥ द्विधप्रयुक्तेन॥

क्रारपूतेनासंस्कारेणवरेण्यवरं॥ईश्वरेनुताव॥सरस्वतीसुखग्राह्या॥निबोधनेनाप्राकृतेन॥वधंपार्वती॥तुनावसु
 ल्दी॥निबोधनेयस्यातु॥सुखग्राह्यानिबोधने॥ततसुखग्राह्यानिबोधने॥७॥तोमविपुलंजितवृत्तिसेदोरसांतर
 वद्धरागं॥अपश्यतामस्मरसांमुद्गर्जप्रयोगमाद्यंगलितोंगद्वारं॥८॥तोदंपतीअस्मरसांआद्यप्रधान॥प्रया
 अपश्यतां॥कथंयथातवति॥मुद्गर्जमुद्गर्जमात्रीयथातवतितथा॥कथंचूतंप्रयोगं॥सेधिसुमुखप्रतिसुख
 सेधिमर्शनिवर्दणारघेषु॥द्यंजितवृत्तिसेदं॥द्यंजितवृत्तिसेदोप्रकटीकृतः॥वृत्तीनांसेदोकेशिक्यारसदादीनांसेदो
 षाघोयत्रमद्यंजितवृत्तिसेदं॥तद्यंजितवृत्तिसेदं॥पुनःकथंचूतंप्रयोगं॥रसांतरेषुप्रतिबद्धरागो॥रसानांशृंगार
 गांअंतराणि॥मध्यानितानिरसांतराणि॥तुरसांतरेषु॥प्रतिबद्धावस्थापितः॥रागोरसवैयत्रासतंप्रतिबद्धरा
 अपुनःकथंचूतंप्रयोगं॥ललितोंगद्वारं॥ललितमुकुमारोभंगद्वारोन्त्ययसूतंललितोंगद्वारसंललितोंगद्वार
 आदेवास्तदेतद्वरमुदत्तायंकिरीटवद्वांजलयोनियत्य॥आपावमानप्रतिलब्धसूतययाचिरेपंवशास्थसेवी॥९॥

१२७

दितेहत्यांतेऊठसायंहरंनिकृष्ट॥कथंचूतादेवा॥किरीटवद्वांजलयः॥किरीटेमुकुटेवद्वांजलयोयैसेकिरीट
 लयः॥कथंचूतस्यपंवशास्थ॥आपावमानप्रतिबद्धसूतः॥आपस्यअवसानंशापावसानंशापप्रीतंतत्रप्र
 सुतिर्यनसजापावसानप्रतिलब्धसूतः॥तस्यशापावसानप्रतिलब्धसूतः॥७॥तस्यानुमेनेनगवावृत्तिमनुयु
 मात्मयपिभायकानां॥कालेप्रयुक्ताखलुकालविद्धिर्विज्ञापनासईषुसिद्धिमेति॥८॥विमनुर्तगवांसस्य
 मायकांताद्यापारंआत्मनि॥अनुमेनेप्रयुक्तायमर्थः॥कालविद्धिः॥कालेनईषुप्रयुक्ताविज्ञापनासिद्धिपुति
 विगतः॥मनुयुस्यसोविमक्तः॥मनुदेव्यक्रतोकुधि॥इत्यमरा॥७॥अथविबुधगणानिंदुमोविर्विस्तृत्यहि
 रतिकथामाहदानकरेणकनककमलरक्तंदासकिशोतासनायद्वितिविरचितशयंकौतुकागारमागा
 अथअनेतरं॥इंदुमोलिः॥तान्निबुधगणान्विस्तृत्य॥कौतुकागारंममलांतपुरं॥अगात्किंऊर्वाणः॥द्वि
 तिकथांकरेणआददानः॥कथंचूतोकोतुकागारं॥कनककलशरहासकिशोतासनाय॥पुनःकथंचूतंकोतुकागारं॥

विरचितशय्यं॥कनककलशाश्वरसात्किञ्चनसांशोत्ता।तयासनाथो।पुनर्कत॥कनककलशरश्मिजोमा
 पुनः कथं॥हितोविरचिताशयाशयनीयंयस्मिदतत्तद्वितिविरचितशय्यं॥८॥नवपरिणयलज्जाचूषणांतत्र
 विद नमपहरंतीतकृतोक्षेपमीवा॥अपिशयनसखीत्योदत्तवाचं कथं चित्प्रथममुखविकारेर्हसियामासमु
 ॥९॥ईशमहादेव॥तत्रतस्मिंशय्यागृहे॥गौरीसवानो॥गृहंयथातवतितथा॥हसियामास॥कथंचूतांगौरीनव
 यलज्जाचूषणां॥नवश्चासौपरिणयश्चनवपरिणया॥नवपरिणयाईकुज्जासेवश्चाचूषणयस्याः॥सा॥नवप
 यलज्जाचूषणां॥नवपरिणयलज्जाचूषणां॥पुनः कथंचूतांगौरी॥वदनंअपहरंती॥पश्चात्कुर्वती॥कथंचू
 ताकृतेतकृतोक्षेपां॥तेनईश्वरेणकृतोक्षेपोयस्यनतृतकृतोक्षेपां॥पुनः कथंचूतांगौरी॥शयनसखीत्योपिकथंचि
 ताकृतेनदत्तवाचं॥दत्तावाक्वचनंयस्यामादत्तवाक्॥तादत्तवाचं॥शयनार्थंमुखः॥शयनसखी॥ताज्य
 सखीत्यः॥कैः॥प्रथममुखविकारे॥प्रथमंयेमुखविकाराः॥कदाहनिरीक्षणचूषणादिकाः॥तेप्रथममुख

१२४

प्रकारे॥९॥॥इतिश्रीकुमारसंसेवेमहाकाव्येवसक्ततायांटीकायांसप्तमःसर्गः॥८॥॥समाप्तोऽग्रंशः॥

विश्व
दीप
विद
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥